لار
اغزنه
د جنت

مصطفى او خالد

لیکوال: صابر جان

Ketabton.com

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ

دجنت اغزنه لار

خالد او مصطفى

لیکوال

صابر جان

ناشر

مکتبه عزیزیه محله جنګی پشاور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې کتاب ټول حقوق له ناشر سره محفوظ دی

کتاب پیژندنه

نوم	دجنت اغزنه لار مصطفی او خالد
لیکوال	صابر جان
کمپوز	لیکوال پخپله
دچاپ تعداد	۱۰۰۰
ناشر	مکتبه عزیزیه
د اړیکو شمیره	۰۳۴۵۱۳۸۰۴۸۳

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجنت غزنه لار

دجنت اغزنه لار - يو جهادي او حماسي ناول دي چې د تاند او روان قلم څښتن ليکوال (صابرجان) صاحب دمعاصر تاريخ له ځينو واقعې پېښو څخه په اقتباس ليکلى -

مرکزي کر کټر او هېرو يې خالد دى دا ناول ته دهغوى نوم ورکو دمهاجرو غازيانو دردونکى داستان دي چې پر افغانستان د امريکا تر يرغل وړاندې د عربو له مختلفو هيوادونو څخه د اسلامي نظام د سيوري او واقعي شريعت د ايمان خړوبونکې چينې ريښتني مزه وڅکې

دوى خپل مجلل قصرونه اسمان خراشې ماڼۍ او دعيش او عشرت ژوند پرېښود او د افغانستان په سپېرو ډاګونو او خړو غونډيو کې يې له سونزو او تکليفونو ډك ژوند خوښ کړ

په ناول کې لولو چې هغه ايمان والا خلك کوم چې د الله په لار کې دجهاد هوډ يې کړي وو، څرنګه خطرونو او مشکلاتو ته تېر ورکوي!!!

څنګه پر خپلو خواهشاتو بر لاسي کيږي او له پستو پالنګونو پاڅيږي او ديو داسي هيواد. سنګرونو ته ځانونه رسوي چې نه يې له جعرافيوې او فزيکي جوړښت او آب هوا سره بلد دى او نه يې د وګړو په ژبه دود او کلتور خبر دى !!!!

دناول ليکوال پخپله د ډيرو هغو پېښو شاهد او نندارچي پاتې شوى چې زمونږ دمعاصر تاريخ دخونريز او رزمي تاريخ يو نوى باب پرې راپيليږي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلیکوال کمال دادی چې پېښې او محاورې یې ټولې تر ډېره پخپل اصلي شکل لیکلي د لوستلو پرمهال لوستونکي ته دیوه ثبت شوي فیلم په څیر هره صحنه یوه یوه مخې ته ږدي
دناول د محتوا یو بل مهم ټکی داده چې موږ ته دانښیي چې که اوسني عربان هرڅومره د غربیانو په رنګ رنګیدلي دین ته یې شاه کړې او دعیش او عشرت ژوند تیروي خو هغه اصیلي عربې میندې لاشته چې خپلو بچو ته د غیرت شېدې ورکوي او په یوه نګه اسلامي او حماسي فکر خپل ماشومان راستروي
داسې خویندې لاشته چې له خپلو غازیانو ورونو او مېړونو سره د غزا میدان ته کوزې شي!
درنو لوستونکو! دجنت اغزنه لار ناول داسې مهال د چاپ په ګاڼه پسولل کیږي چې په هیواد کې د امریکایي تاړاك له ماتې سره مخ دي او دالله جل جلاله په مرسته دتش لاسو غازیانو په وړاندې پر ګونډو کیدونکې دي
له امریکایي یرغل راهیسته زموږ په ګران هیواد کې د فکرې استعمار ریښې ډیرې غزیدلې او دځوان کهول پر اذهانو یې مستقیم منفي اغیز ښندلی اوس مو په ټولنه کې د عشقي او مبتذلو ناولونو بازار خورا ګرم دي خو -دجنت اغزنه لار- په څیر ناولو نه چاپول او عرضه کیدل یقینا چې ستره لاسته راوړنه بللای شو -
زه محترم صابر جان صاحب ته دخپل لومړي ناول د چاپیدو مبارکي وایم او دالله جل جلاله له دربار څخه ورته د مزید توفیق غوښتونکی یم - او تاسو د ناول لوستلو ته رابولم -

حمد الله حلمیار - کوټه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریـزه

دخپلواک اوستړواک رب په نامه

لومړی د هغه ذات حمد اوثناء وایم چې ځمکې او اسمانونه یې پیداکړي ، عرش یې په آسمان کې درولی او سیندونه یې پرځمکه کې جارې کړي دي.

وروسته له حمد اوثناء څخه پر هغه چا درود وایم چې زه یې له برکته نن طیبه کلیمه وایم اوددې ستر انسان له برکته زه نن مسلمان یم، زما مور اوپلار دې له حضرت محمدصلی الله علیه وسلم قربان وي.

امابعد په ننۍ نړۍ کې ناول ډیر مینه وال لري، خو پرته څو محدودو پښتو ناولونه اسلامي اړخ نه لري، یوازې مجازي مینه اوفحشاء ترې زده کیږي نو ماهم ښه وګڼل ترڅو داسې ناول ولیکم چې د امت مسلمه ځوانانو ته داسې فکر ور پیدا کړی چې ددې ناخوالو څخه ځان وژغوري، پوهان پوهیږي چې د مسلمانانو دعزت او بریالیتوب لار په دې عصر کې یوائې جهاد اومبارزه ده نوددې ناول مسیر هم پرجهاد اوجهادکولو راڅرخي، ددې ناول مقصد اسلامې نظام او وروروګلوي ده چې مسلمانان اخوت اواتفاق ته رابولي اوځوانانو ته درس ورکوي ترڅو قومې او ژبنی تعصب پریږدي او د شرق مسلمان د غرب مسلمان لپاره ځان قربان کړی ، بل مقصد یې د طالبانو د اسلامي تحریک او امیر المؤمنین ملا محمدعمر مجاهد اصلي شکل اوکرېکټر بیانول او د هغه له کارنامو څخه زده کړه کول دي، چې څنګه د یوعرب مسلمان ورور لپاره تر خپلې بادشاهۍ تیر شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناول دپای برخه جهادي زده کړو اومعلوماتو لپاره ځانګړې شوې ده
نولوستونکي دې په غور ولولي او ګټه ترې واخلي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

په جهادي مينه د شهيد اميرالمؤمنين ملا اخترمحمدمنصور رحمة الله عليه روح تـه ډالۍ کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

په ډېره اسلامي مينه له حاجي آغامحمد زابلي، محمدقاسم شهاب وزير سحر، هجرت الله تګابي، صالح محمدبدري ،خان صافي ،عصمت الله عزام او نور ولي جان درويش څخه مننه کوم چې ددې کتاب دچاپ مالي لګښت يې پر غاړه واخيست.

او له ګران ورور مولوي محمدصادق جان عاکف څخه هم مننه کوم چې دکتاب په چاپولو کې مرسته را سره وکړه.

له درنو لوستونکو څخه هيله کوم چې ما او زما مور او پلار له دعا څخه هير نه کړي.

ستاسو خادم صابرجان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام د مشهور مصري تاجر (عبیده ابو عزام) زوی ؤ

عزام له پلاره یو زوی او خورا ډېر نازولی و، پلار یې روزنې ته ځانګړې پاملرنه کوله، عزام داسې هلک و چې تود باد یې هم نه و لیدلی، ښوونځي ته د تګ پر مهال به دوه ساتونکی هم ور سره وو، د ښوونځي استاذانو هم دعزام د پلار له کبله دده ډېر قدر کاوه ،سربېره په دې چې عزام ډېر نازک طبعه او نازولی هلک و لایق هم و هغه لا لس کلن و چې له کتاب اومطالعی سره یی ډیره مینه لرله، یوه ورځ یې د پلار د کتابونو په الماری کې یوپنډ تور کتاب پیدا کړ، چې پر پوښ یې په غټو تورو لیکل شوی وه: سیرت الصحابة.

عزام کتاب له ځانه سره دخوب خونې ته راووړ، او دشپې مهال یې دکتاب مطالعه پیل کړه، عزام چې کله د صحابه کرامو کیسې لولي کتاب نور هم خوند ورکوي ، یوه کیسه ورته تر بلې خوږه او جالبه ښکاریده، عزام لا دهمدې کتاب په مطالعه بوخت و چې د سهار اذانونه وشول.

عزام چې اذان واورید سمدستي یې کُتاب بندکړ او سر یې په بړستن کې دننه کړ او ځان یې خوب ته اماده کړ، خو عزام ته بېخي خوب نه ورته او فکر کې یې د صحابه کرامو ﷺ د غزاګانو کیسې را ګرځېدلې او په دماغو کې یې د صحابه وو د اسانو او تورو تصویرونه جوړېدل، کله کله به له ځان سره موسکی شو چې ابوجهل یې دېر عجیبه وواژه، معاذ به زما غوندې و، عزام لا همدا فکرونه کول چې مور یې غږ پرې وکړ: پاځه بچیه! ناوخته دی جماعت درڅخه تیریږي، عزام له جماعت وروسته بیا خپل خونې ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغی او دکتاب مطالعه یې پیل کړه، مور یې فکر وکړ چې عزام له لمانځه وروسته بیا بیده شوی دی، غږ یې پرې وکړ شه بچیه پورته! ښوونځي ته دتلو وخت دې دی.

ژر ناشته وکړه چې ساتونکي دې انتظار دي او ښوونځي ته دې وړي.

عزام له خونې راووت مخ او لاسونه یې ومینځل، خوراک یې شروع کړ، د دخوړو خوړلو پرمهال هم عزام ته د صحابه کرامو کیسې په فکر کې گرځېدې راگرځېدلې، خندق غزا ور یاد شوه چې صحابه کرام ډیر وږي وو او په خپلو گیډویې ډبرې تړلې وې، عزام سمدستي خپلې گیډې ته وکتل.

عزام بیا موسکی شو له ځان سره یې وویل: نه زه باید اوس لا زیاته ډوډی او خواړه ونه خورم ترڅو له لوږې سره عادت شم، هغوی څنگه وږي گرځیدل.

عزام له لږ خوراک وروسته له خوړو پورته شو، مور یې ترې وپوښتل: بچیه ولی دی لږ خوراک وکړ؟ ځان سم موړ کړه! تر یوې بجې ښوونځي کې به هلته وږی کیږې.

عزام خپلې سترگی د مور پرلور واړولې، مورې! دا نو څه لوږه ده یو صحابي د خندق په غزا کې د لوږی له امله پر خپل نس ډبرې تړلې وې.

مورې چې دا خبره واوریده، عزام ته یې وویل: بچیه! هغوی ډېر غیرتي خلک وو، مور یې لا خبره نه وه خلاصه کړې چې عزام ورته وویل: مورې هغوی ستا خوښ دي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور: هو زويه! ولې نه تر صحابه کرامو دې الله تعالی زما مور او پلار قربان کړي.

عزام ته دې خبرې لا ډېر خوند ورکړ.

عزام د ښوونځي کتابونه واخيستل او له ساتونکو سره روان شو، عزام له يوه ساتونکي وپوښتل: ستا اس چلول زده دي؟

ساتونکي وويل: نه، زما اس چلول نه دي زده.

عزام د پيغور په ډول ساتونکي ته ورغبرگه کړه ولې دې نه دي زده ته څومره غټ صورت لرې، ته خبر يې خالد بن وليد څنگه اس چلاوه؟

ددې خبرې په اورېدو دواړو ساتونکو يو بل ته وکتل او وخندل يې.

ساتونکي هم حيران شول چې عزام په دومره کشرتوب او کم عمر څنگه دومره ستر ستر فکرونه لري، عزام چې ښوونځي ته ورسيد د سيرت صحابه کتاب کيسې يې خپلو ټولگيوالو ته وکړې، هغوی هم غوږ ورته نيولی وو، عزام لا د بدرغزا کيسه پای ته نه وه رسولې چې استاذ يې ټولگي ته را داخل شو.

او درس يې کړ، خو د نن د عزام فکر د پخوا په څېر په درس کې نه بلکې ټول فکر يې هغه کتاب کې و چې دشپې مهال يې لوستی و او انتظار يې کاوه چې کله به ماښام شي ترڅو يوځل بيا له هغه کتاب سره يو ځای شي، ټوله ورځ د هماغه کتاب لوستلو ته انتظار و.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې مانېام شو دا عزام له خوړو خوړلو وروسته سمدستي پورته او د خوب خونې پر لور روان شو. تور کتاب رنګي يې را واخيست لومړی يې ... کړ او بيا يې په لوستو پيل وکړه عزام ددې کتاب داسې معتاده شو لکه څنګه چې په دې زمانه کې ديموکراټان د هندي سريالونو معتاد دي.

ددې کتاب له مطالعې وروسته عزام يو اسلامپال شو، له ده سره څوتنه نور تولګيوال چې ده به دسيرت صحابه کيسې ورته کولې اسلامپال او په جهادي فکر سنبال شول، عزام چې کله ښوونځی خلاص کړ د مصر هېواد الازهر پوهنتون د شرعياتو پوهنځی يې انتخاب کړ، عزام د کلک عزم څښتن، اسلامپال او دجهادي فکر لرونکی زلمی و، په تولګي کې له عزام سره د شرعياتو پوهنځي استاذ لور "عايشه؛ هم وه.

عايشه دعزام خوښېدله ځکه چې ډير په حجاب کې به پوهنتون ته راتله، او اسلامی فکر يې درلود، دعايشې هم عزام له دې امله خوښ و چې ديندار او حياناک هلک و.

عزام په تولګي کی جلا اوځانګړي خويونه درلودل.

هغه به کله کله په تولګي کې پر د يموکراسی خورا تونديېنيوکې کولې او پر ديموکراسی نظام به يې ريشخند واهه.

يوه ورځ د اسلامی سياست پوهنې استاذ اسلامی نظام تشريح کاوه عزام د درس په منځ کې له استاذه وپوښتل:

واستاذه وبخښه دا کوم اسلامی نظام چې ته يې موږ ته تشريح کوې دا اوس د نړی په کوم هيواد کې شته؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد: نه بچیه له بده مرغه له عثماني امپراطوری وروسته په هېڅ اسلامی هېواد کې بیا خلافت نه دی راغلی.

عزام: استاذه الله دې وکړي چې بیا داسې نظام راشی!!

استاد: اللهم آمین، هو بچیه اسلامي نظام خو د ټولې نړۍ په ګټه دی خو افسوس چې څوک پرې نه پوهیږي.

عزام: د پوهنتون په اخر کال له عایشې سره. واده وکړ یو کال له واده وروسته د عزام زوی پیداشو چې نوم یې خالد پرې کېښود، یوه ورځ عزام د پوهنتون دورې د اسلامی سیاست پوهنې استاذ پوښتنې ته ورغی.

استاد ورته وویل:

بچیه زیرئ مې درباندې تاچې د کوم اسلامی نظام پوښتنه په ټولګي کې کوله هغه اوس په افغانستان کې راغلی دی.

عزام: اوه!! استاده سم زیری به درکوم، په رښتیا ډېر خوشحالونکی زیری دې راباندی وکړ.

استاد: هو بچیه! افغانستان کې د "اسلامی امارت" په نوم یو بشپړ اسلامی نظام جوړ شوی دی.

عزام: شکر استاذه زه به ورځم هههه تا خو راته نظري ښودلی و اوس به يې عملي په خپلو سترګو وګورم چې سم مې زده شي.

استاد: بچیه! خو پلار به دې اجازه در نکړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: هممممم استاذه له پلار څخه به د تېښتې لاره غوره کړم خو ته دعاکوه چې د عايشې خو ښه شي.

عزام چې کله کور ته راغی له خپلې ميرمنې "عايشې" سره يي خبره شريکه کړه، عايشې په جواب کی ورته وويل: زما هم همدا ارمان دی چې يو ځل د اسلامی نظام تر سيوري لاندې ژوند وکړم.

بس د الله جل جلاله لپاره به له تاسره افغانسان ته ځم ان شاءالله، الله تعالی به زموږ څخه راضي شي.

عزام او عايشه له خپل کوچنی زوی خالد سره يوځای افغانستان ته روان شول.

پلار يې چې خبر شو چې عزام له خپل کوره تللی دی، سمدستي دعزام کور ته چې د پلار کورته يې مخامخ و ورغی.

عبيده چې وکتل په کور کی يی يو ليک پيداکړ.

کله يې چې ليک پرانيست داسی په کې ليکل شوي وه:

زما گرانه اومحترمه پلاره! پوهيږم چې کله زما له تگ څخه خبر شوې ډېر خپگان به درباندې راغلی وي، زه پوهيږم چې زه ستا لپاره تر ټولې دنيا گران يم خو داسې فکر ونه کړې چې ته ماته گران نه يې زه د هغه رب په ذات قسم خورم چې هيڅکله امانت ضايع کونکی نه دی، ته ماته له هرڅه گران يې، زه په هيڅ ډول ستاحق نشم ادا کولای، تا چې زما لپاره کوم کا . نه کړي يو پلار به هم د زوی لپاره نه وي کړي خو تر هر څه زيات چې زه پرې خوشحاله او ستا احسان مند يم هغه ستا هغه احسان دی چې تا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاشعوري ډول زما لپاره کړې دی، اوس به فکر کوې چې دا به کوم احسان وي؟

زه درته وایم پلاره! هغه ستا هغه سیرت الصحابة کتاب و چې ما ولوست او زه یې د ژوند په خوند او حقیقت پوه کړم،پلاره! دا احسان دې پر ما تر هر احسان ډېر دی.

پلاره تا به هم په هغه کتاب کې لیدلي وي چې صحابه کرامو خپل پلارونه، ترونه ،مالونه ، زامن او ښځې پرېښودې او له حضرت محمد ﷺ سره یې یو ځای مدینې منورې ته هجرت وکړ، نو زه هم تر هغو صحابه کرامو بهتر نه یم، نو زه هم تا پرېږدم اود اسلامي نظامي لپاره هجرت کوم اوته هم تر هغو صحابه کرامو بهتر نه یې چې د اسلام لپاره یې اولادونه بایلل، ته هم د اسلام لپاره ما له لاسه ورکړه.

پلاره! بیا هم د ځمکې او اسمانونو په پالونکی قسم یادوم که مې ماشوم زوی "خالد" او ګرانه میرمن نه را سره تللای هغوی به مې هم د اسلامي نظام لپاره پرېښې وای.

ګرانه پلاره! ددې پرځای چې ویر اوخپګان وکړې په لوړ سر او خوشحالی ګرځه او د الله تعالی شکر اداکړه چې زوی دې د اسلام لپاره ولاړ اوپه هر مجلس کې په ما فخر کوه.

دعاګانی کوه او په هغه رب دې سپارم چې ابراهیم علیه السلام یې په اور کې وساته.

والسلام علیکم

ستاګران زوی عزام

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار یې د لیک تر لوستو وروسته سمدستي لاس پورته کړ او داسې یې وویل:

الله تعالی! زه ستا شکر ادا کوم چې ماته دې دومره غیرتي زوی راکړ.

عزام او کورنی یې په دوهمه ورځ د کندهار په هوایي ډګر کې له طیارې را کښېتل شول.

کله یې چې د افغانستان خړه فضا او د ختو سپیره کورونه ولیدل عزام عایشې ته د ډاډ ورکولو په هدف وویل:

عایشې مه خپه کیږه که ستا ژوند دلته سخت وي زه کولای شم تا بیرته مصر ته ستنه کړم، هلته به د خالد روزنه هم وکړې.

عایشه: عزامه! هیڅکله دا فکر مه کوه چې ښځې د عقیدې او غیرت له پلوه تر نارینه وو کمزورې دي، خپه نشې زه هم ستا له امله نه یم راغلې بلکې غواړم تر څو د اسلامی نظام تر سیورې لاندې ژوند وکړم.

عزام اوعایشه له هوایي ډګر څخه د را وتلو پرمهال په همدې خبرو بوخت وو چې له ښې خوا یو سپین ږیری افغان چې په عربي ژبه پوهیده پر عایشې غږ وکړ:

خورې دڅه لپاره دې سپیره افغانستان ته را غلې؟ دا خړه فضا او خاورینو کورونو کې تاسو څه لیدلي دي چې خپلې مانۍ او عصري ژوند پریږدئ او دلته راځئ، دا ژوند خو ستاسې عصري ژوند ته هیڅ هم نه دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه: وروره! ته پوهیږې چې ښه ژوند مانی ، موټر اوپیسې نه دی، بلکې ښه ژوند هغه دی چې روح دې ارام اوخوښ وي، موږ په مصر کې هر څه درلودل خو روحي ارامي مو نه درلودله، ته پوهیږې چې دې سپیرو کورو ته په راتګ نن زه دومره خوشحاله یم لکه کعبې شریفې ته چې راغلې یم، زه دلته روحي ارام هغه چې زه وریسې راغلې یم هغه دا چې د اسلام تر سیوري لاندې ژوند وکړم زه راغلې یم چې خپل زوی خالد دلته په اسلامی نظریه اوفکر سمبال ورزوم ترڅو د نایټ کلب پر ځای مدرسې ته لاړ شي، ته پوهیږې چې موږ هلته هر څه درلودل، برق،عصری ژوند او تلویزون چې تاسو ترې محروم یاست، خو تاسې هغه څه لرئ چې موږ یې دلته په راتللو مجبور کړو.

تاسې اسلامي نظام لرئ چې هرڅه مو په امن کې ذي، نه موڅوک عقیدې ته په سپکه کتلای شي ،نه څوک پرحجاب او ږیره ریشخند وهلای شي او نه هم څوک ستاسې ناموس ته په بد نظر کتلای شي.

تاسې عُمر لرئ!! هغه عمر چې په دومره ستره پاچاهي کې تر اوسه بانکي اکاونټ نه لري، عُمر سره له پاچاهی دومره عاجزه دی چې له ملګرو سره یوځای پر کمپله کښیني، ستاسې عمر ولې د واک ،نوم ، نښان ،پیسو او ماڼیو (بنګلو) شوق نه کوي؟

بلکې د اسلام خدمت تر هرڅه غوره ورته ښکاري، موږ ته هم ستاسې د ملامحمد عمر مجاهد غوندې د اسلام خدمت او اسلامی نظام ترسیوري لاندې ژوند تر ماڼیو، برق او پیسو غوره ښکاري، موږ د الله تعالی لپاره هجرت کړی او امید دی چې الله تعالی به یې راڅخه قبول کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام د عایشې د هرې خبرې په اوریدلو (چې د عایشې د کلک عزم او هوډ ښکارندويي يې کوله) ډېر خوشحاله کیده او په زړه کې یې د الله تعالی شکرونه ادا کول (چې رب په دین مینه میرمن ور نصیب کړې ده).

دعایشې د خبرو له ختمېدو وروسته سپین ږیري افغان عزام ته د بلد او شناخته دوست په څېر کلکه غاړه ورکړه او ښه راغلاست يې ورته ووایه.

عزام هم حیران شو چې دې سړي دنېږدې قریب او دوست په څېرسترې مشي ورسره وکړه ، ځکه سپین ږیری سړی له شکل اوځېرې ځخه هم افغان معلومیدو جامې او رنګ یې هم بیخې مصریانو ته ورته نه وې.

عزام له سترې مشي وروسته سپین ږیري ته وویل:

بابا ډېره بخښنه غواړم سفر مې زیات ستړی و دماغ یې راته ستړي کړي زما څخه هیر شوی يي او ډیره بخښنه غواړم لومړی ځان را وپېژنه!

سپین ږیری: هههههه تا زه ونه پیژندم؟

عزام نه باور وکړه زه هم د شرم احساس کوم چې ولې رانه هیر شوی يې خو لږ نقل را کړه کیدای شي بیا دې وپیژنم!!

سپین ږیری. ورور دې یم

عزام :ورور؟

سپین ږیری: هو، ورور دې.

عزام: هههههه زه خو ورور نه لرم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین ږیری: ولې زه نه یم؟

عزام: ههههه څنګه؟

سپین ږیری: دکلیمې وروړ دې یم الله تعالی په قرانکریم موږ ټول سره ورونه بللي یو.

عزام چې کله د سپین ږیری خبره واوریدله له سترګو یې اوښکې راغلې، سپین ږیری یې په غیږ کې ونیو او په ژړا غوني غږ یې وویل: والله چې ته زما وروړ یې شکر چې وروړ مې پیداکړ.

سپین ږیري سړی عزام په مخ مچ کړ او ورته وېې ویل:

موږ ستاسې د پښتو خاورې یو تاسې خو زموږ د سردار محمد صلی الله علیه وسلم له قوم څخه یاست چې موږ یې سیدان نومو، موږ څومره بختور یو چې تاسې غوندې کسان زموږ ملیمانه دي.

د عزام حالت بیخي بدل شو، له سترګو یې اوښکې روانې وې او زړه یې و چې په زوره زوره چیغې ووهي خو په ډیر تکلیف یې ځان اداره کړ.

عایشې ته یې مخ ور واړو او ورته وېې ویل: له کوم وخت چې الله تعالی زه پیدا کړی یم دومره مینه چا نه وه راکړې چې دې سپین ږیري بابا راکړه، عایشې! ته به پوهیږې هره مینه ځان ته وي خو د اسلام لپاره یو له بل سره مینه بیخي بیل خوند لري.

عایشې نن پوه شوم چې صحابه کرامو څومره ښکلی ژوند درلود.

عزام لا خبره نه وه خلاصه کړې چې سپین ږیري پر را غږ کړ:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه! کشره وروره چې زه مو ستاسو تر کوره ورسوم.

عزام فکر وکړ چې سپینږیری سړی یې خپل کور ته بیایي.

نو سپین ږیري ته یې وویل:

مننه مشره وروره ضرور به ستا کور ته درځم خو اوس مونږ هوټل ته خو کارونه مو ډېر دي. اړتیا ده چې لومړی ارام وکړو بیا د کرایې په کور پسې وګرځو.

سپین ږیری: هههههه کشره ورور زما کور ته خو دې هر وخت الله تعالی راوله! خو زما کور هم په هلمند کې دی چې تر هغه ځایه پوره شپږ ساعته لار ده، ستا کور ته دې بیایم.

عزام: زماکور؟

سپین ږیری: هو.

عزام: بخښنه غواړم لکه چې ته پوه نه شوې. نن زما لومړی ورځ ده چې دلته راغلی یم. لامې کور ندی جوړ کړی، ان شاءالله ژر یې جوړوم.

سپین ږیری: مونږ درته تیار کړی دی یواځې تا غواړي.

عزام : ځنګه مو راته تیار کړی هههههه هسې نه چې ډېر ګران بیه کور مو راته کرایه کړی وي؟

سپین ږیری: کرایه نشته امیرالمومنین مهاجرو ته همدلته میدان کې کورونه جوړ کړي، مفت دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: چې دا خبره واوریدله نو موسکې شو عایشې ته یې وکتل، عایشې ورته وویل: عزامه مونږ رښتیا خپل مقصد ته راغلي یو، دا سړی رښتیا امیرالمومنین دی،درځه چې ځو!

عزام د خپلې کورنۍ اوسپین ږیري سره روان شو له لږ مزل وروسته یې د خاورو څو سپیره کورونه ولیدل او سپین ږیري سړي عزام د ختمو سرای مخې ته ودراوه او لاس مې په جیب دننه کړ او کیلي یې عزام ته ورکړه او ورته ویې ویل: دا کور ستاسې دی او تاسې به همدلته اوسیږئ! عزام وویل: ستا دومره احسان خو زه په منبه کولو سره نشم ادا کولای، خو څه شکر چې وروز دې یم ههههه بیاخو ته مشر وروريې خو وعده را سره وکړه چې هر وخت به دلته راځې.

سپین ږیری: هو ان شاء الله که ژوند و، خو اوس تاسې ارام وکړئ نور ملګري به ان شاءالله تاسې ته د خوراک د انتظام لپاره را شي.

عزام او عایشه کور ته ننوتل دوئ لا خپل شیان پر ځایونو نه وه سره برابر کړي چې دروازه وټکېدله.

عزام: دروازې ته ورغی، ګوري چې یوبل کس ولاړ دی، لومړی یې پر عزام سلام وکړ بیا یې کلکه غیږه ورکړه اوستړي مشي یې ورسره وکړه او عزام ته یې وویل: زه د امیرالمومنین له خوا تاسې ته راغلم، هغه پر تاسو سلام وایه او دا لیک یې تاسې ته رالیږلی دی، عزام مننه ترې وکړه او لیک یې پرانیست،په لیک کې داسې لیکل شوي وو:

زه ملا محمدعمر مجاهد له تاسو ډیره ښښنه غواړم چې تاسې ته مې یود خاورو کوچنی کور درکړ، رښتیا هم ستاسې غوندې نازولو خلکو لپاره به

(c) ketabton.com: The Digital Library

په داسې کور کې ژوند سخت وي، خو باور وکړه موږ هم په نظامي جنګ اخته یو. د زیاتو ملکونو له خوا راباندې اقتصادي بندیزونه لګیدلي همدا مو وس کې پوره دي الله تعالی شاهد دی که مې له وس څخه پوره وای تاسې ته به مې بنګلې هم جوړې کړې وای خو موږ. خپله هم په همداسې کورونو کې ژوند کوو خو ستاسې ژوند په داسې کورونوکې له سختیو سره د الله جل جلاله لپاره دی.

ضرور به یې الله جل جلاله ثوابونه درکوې، الله جل جلاله دې زموږ اوستاسې څخه راضي شي عزام اخري توري په داسې حال کې ولوستل چې د سترګو اوښکې یې پر کاغذ را تویې شوې بیا عزام قاصد ته وویل: چې پر امیرالمومنین باندې زما سلام وایه او ورته ووایه چې زما مور او پلار دې تر تا صدقه شي موږ ته ستاسې اخلاص او مینه د دنیا تر بنګلو مهمه ده زه قسم د ځمکې او اسمانو په پیداکونکي کوم چې هغه مینه چې تاسې موږ ته زاکړل دومره یې خوشحاله کړم لکه د ټولې دنیا بنګلې او باچاهي چې مو موږ ته راکړې وي.

امیرالمومنین ته ووایه چې زه له تا غوره نه یم چې ته په داسې کورونو کې ژوند کوې زما لپاره په داسې کور کې اوسیدل ستر افتخار او خوشحالي ده له دې خبرو وروسته عزام قاصد رخصت کړ، او لیک یې کور ته راووړ او عایشې ته یې په لاس ورکړ، عایشې چې کله لیک ولوست نو عزام ته یې وویل:

عزامه ته وګوره الله جل جلاله څومره نیک بنده ګان پیدا کړي!!!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام او عایشه په همدې مجلس باندې مصروف وو چې یوځل بیا دروازه وټکېدله.

عزام هم د دوهم ځل لپاره دروازې ته ورغی چې دروازه یې خلاصه کړه په قد جګ غټه ږیره او اوږدې چړې لرونکی سړی ولاړ دی او عزام ته یې سلام ادا کړ. عزام هم سترې مشې ورسره وکړه له سترې مشې پس یې څه د خوراک شیان دعزام. په لاس ورکړل او وروسته یې د عزام سره خدای په امانی وکړ عزام شیان کور ته راوړل. عایشې د خوراک لپاره اماده کړل او دواړو ډوډۍ وخوړه دعزام زوی خالد چې همدا مهال څلورکلن و د ډوډۍ خوړلو څخه انکار وکړ اوپه دې خپه و چې ولې یې دده لوبو سامان له ځان سره نه دی راوړی عزام په ډېر کوښښ خالد خوشحاله کړ او وعده یې ورسره وکړه چې بازار کې به سبا ورته نوي د لوبو سامان اخلي چې بیا خالد هم ډوډي وخوړه.

له ډوډۍ خوړلو وروسته عایشې ددې لپاره چې د عزام په زړه کې څه ونه ګرځي د خپل وړوکي دختو کور صفت شروع کړ او هغه یې خورا وستایه خو عزام پوهیده چې دا صفت دده لپاره کوي ماښام راروان و عزام کور کې د ویده کیدلو لپاره توشکې اوکمپلې هم نه درلودلې حیران و چې اوس به دې نابلدتیا کې چیرته ولاړ شي عزام په همدې فکر کې و چې بیا په دریم ځل دروازه وټکیدله خو کله چې دروازې ته ولاړې دا ځل پنځه یا شپږ ښځې ولاړې وې عزام چې ښځې ولیدلې وارخطا شو بیرته کور خواته ولاړ او عایشې ته یې غږ کړه عایشه ورغله او ښځې یې کور ته راوستلې دا ښځې د دوی د ګاونډې د کور وې خو غم دلته جوړ و چې یو دبل په ژبه نه پوهیدلې ځکه ښځې د چیچنیا وې چې یواځې په فارسی ژبه لږ لږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهيدلې عايشه هم د پوهنتون دوره کې يو مضمون فارسي لوستی و خو بياهم په فارسي ژبه داسې نه پوهيدله چې تر څو خپل مقصد پرې حاصل کړي له نيم ساعت ناستې وروسته ښځې بيرته ولاړې چې له تګ لړ شيبه وروسته ښځو د ماشومانو په لاس بيسترې او توشکې ورکړې وې اود عزام کور ته يې راوړې عايشې چې کله بيسترې وليدلې موسکۍ شوه اوعزام ته يې وويل عزامه څوک چې د الله جل جلاله لپاره کار کوي الله تعالی به هيڅکله د هغه کار بند نه کړي وګوره موږ د الله تعالی لپاره هجرت کړی دی هرڅه الله جل جلاله داسې را رسوي چې زموږ بيخي فکر هم نه وي شپه تيره شوه عزام سهار نژدې جماعت ته ولاړ چې کله جماعت خلاص شو نو ټول جماعت کونکو د عزام سره ستړي مشي وکړل او ښه راغلاست يې ورته ووايه عزام چې کله د جماعت کسان وليدل ټول ورته مهاجر ښکاره شول چې څوک د يمن څوک د چيچنيا څوک د سعودي عرب ليبيا او ازبکستان معلوميدل.

خو هر يو جلاجلا د عزام څخه د هغه د سفر پوښتنه کول چې په سفر کې خو به کوم خطر ورته نه وي پېښ شوی عزام هم ټولو ته د خپل سفر اطمينان ورکاوه.

چې له ستړي مشي او پوښتنو وروسته د جماعت ملا امام عزام ته وويل: عزامه هيڅ مه خپه کيږه دلته به ته په امن ژوند ولرې موږ ټول ستا ورونه يو اوبيا ټول مهاجر يو ان شاءالله د هر رنګه مرستې لپاره موږ درته حاضر يو موږ تاسې ټول يو مقصد لرو چې هغه د الله جل جلاله رضا او اسلامي نظام په دنيا کې حاکم کول دي موږ اوتاسې ټول يو وجود يو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امام د خبرو له ختمیدو وروسته عزام وویل: زه اول دعا کوم امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد ته چې مونږ ته یې دومره عزت راکړ او الله جل جلاله دې زما عمر هم ده ته ورکړي چې ترڅو د وبروخت لپاره د ربښتینو مسلمانانو خدمت وکړي او وروسته ستاسې څخه مننه کوم چې ماته مو دومره مینه راکړه ربښتیاهم مونږ اوتاسې ورونه یو زه چې دلته راغلی یم هیڅوا زما څخه دا پوښتنه نه ده کړې چې ولې پردې هیواد ته بې پاسپورته او بې ویزې راغلي یئ؟

ددې پرځای چې ماته سزا را کړي عزت مې کوي د پوهنتون دوره کې مې اسلامي خلافت او اسلامي نظام ویلی و خو څنګه چې ما فکر کاوه اسلامي نظام تر هغه زیات خوند لري بې شکه چې الله جل جلاله یو کامل ذات دی او یو داسې نظام یې مونږ ته جوړ کړی چې د هغه خوند په سیکولریزم اوډیموکراسی کې نشته.

زه باور لرم که زمونږ اوستاسې د ملکونو باچهان د اسلامي خلافت په معنی اوخوند پوه شي نو بیابه هېڅکله دیموکراسی اوسیکولریزم ته مخه نه کړي دعاکوم چې الله جل جلاله یوه ورځ زمونږ اوستاسې پر هیوادونو هم د اسلامي امارت بیرغ ورپیړي او هلته هم خلګ د ملا محمدعمر مجاهد له فیضه برخمن شي.

له دې خبرو وروسته عزام د مسجدوالو سره مخ د کور پر خوا روان شو.

عزام غوښتل چې کور ته ولاړ شي خو کلیوالو ورسره زور کاوه چې خان سره یې بوځي اخر عزام مجبوره شو او د ګاونډي مهمان خاني ته د کلیوالو سره ولاړی هلته مجلس خورا تود شو ټولو کلیوالو یو بل سره داسې چلند

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مجلس کاوه لکه د پوې کورنی غړي چې وي عزام چوپ ناست و او د کلیوالو خبرو ته یې غوږ نیولی و دلته ټولو عربي ژبه ویل.

کله چې د یو کلیوال فکر شو چې عزام چوپ ناست دی نو ددې لپاره چې د عزام نابلدتیا لیرې شي پر عزام یې ټوکه وکړه او وروسته یې ورته وویل چې ته ولې چوپ یې لکه چې زموږ سره دې مجلس زړه نه غواړي یو بل کلیوال هم پر عزام را غږ کړه او د ټوکې په ډول یې ورته وویل: دده لکه چې میرمنې ته زړه شو اوده ته بغیر د میرمنې د سهار ناشته خوند نه ورکوي په دې خبره د مجلس ټولو ګډون والو وخندل عزام هم وخندل او د ټوخې کولو وروسته یې وویل:

ملګرو زه قسم کوم نن زه داسې فکر کوم لکه زه چې جنت کې ناست یم او د الله جل جلاله نیک او جنتیان بنده ګان زما تر څنګ ناست وي او زه. ورسره مجلس کوم ماته اجتماعي ژوند زیات خوند راکوي زه له انفرادي ژوند څخه سخت ستړی شوی یم هلته مو داسې انفرادي ژوند کاوه چې زما مور او پلار هم زما څخه په جلا کور کې اوسیدل په هفته کې به یوه ورځ ملاقات ته ورتلم:

ملګري مې اکثره په انفرادي ژوند عادت وه هغوی هم بغیر له کوم ضروري کاره چې ماسره به یې و بل وخت نه راتلل نن چې ستاسي سره یو ځای ناشته کوم دا مې په ژوند کې لومړی ځل دی چې د ناشتې څخه خوند اخلم.

له ناشتې کولو وروسته عزام د مجلس کسانو ته وویل: نور به نو زه کور ته ولاړ شم چې میرمن مې یواځې ده او موسکی شو د ټوکې په ډول یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: اوس به هم سخته راته غصه وي که یې جنګ راسره وکړ لامل به یې تاسې یاست.

په مجلس کې ناست یو مهاجر محمد لیبي ورته ورته وویل: کور ته ولاړ شه خو ژر به بیرته راځې ځکه بیا دې د مهاجرو هغه دفتر ته بیایم چې اسامه بن لادن جوړ کړی.

عزام هم د هو په ډول سر وښوراوه

عزام کور ته راغی عایشې چې ناشته تیاره کړې وه د عزام په انتظار ناسته وه چې تر څو عزام راشي او یوځای یې وخوري .

خو عزام عایشې ته وویل: ته خپله ناشته وکړه اوخالد هم له خوبه ویښ کړه زه ځم چې یوځای کار لرم او بیرته له کوره راووت.

او د محمد لیبي سره د مهاجرو د دفتر پر لور روان شو د مهاجرو دفتر ته چې ورسید هلته یې په دفتر کې ناستو کسانو ته خپل پیژندنه وکړه او ورته یې وویل: زه د خپلې میرمنې او یوه ماشوم زوی سره راغلی یم په دفتر کې ناست یو کس سر داسې ښکته کړی و لکه ځان سره چې فکر وهي د دفتر یو بل غړي پر را غبر کړه چې څه فکر کوې دا بل ورته وویل: چې عزام خو په تشکیل کې نشي تللی ځکه کور یې یواځې دی او هره ورځ د خط څخه راتلی هم نشي ځکه اوس الحمدلله د مجاهدینو خط محمود راقي ته رسیدلی عزام ته باید همدلته یوه وظیفه ور پیدا کړو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دفتر مشر لاخبري نه وي خلاصي کړې چې عزام ورغبرګه کړه محترمه زه کولای شم چې د جهاد لپاره خپل میرمن بیرته مصر ته واستوم که هغه طلاق وغواړي زه به یې د الله د رضا لپاره طلاقه هم کړم.

د دفتر مشر ورته وویل نه عزامه جهاد یواځې توپک اوجنګ ته نه وایي ته کولای شې چې همدلته زموږ سره مرسته وکړې چې دا هم جهاد دی الله جل جلاله به یې ضرور بدله درکوي خو زه فکر کوم چې تاته دلته کوم کار به لاس درکړم.

په دې وخت کې محمد لیبي وویل: چې د عزام لپاره ما وظیفه پیداکړه

د دفتر مشر پوښتنه خیني وکړه چې څنګه وظیفه محمده! موږ ته هم ووایه

محمد لیبي وویل: چې زموږ د جماعت امام هغه بله ورخ هم ګیله کول چې تاسي ټول جنګونو ته ځي اومانه مو داسې کارراپه غاړه کړی چې جنګ ته هم نشم تللی.

عزام د الازهر پوهنتون د شرعیاتو پوهنځي څخه فارغ دی او دده لپاره زموږ د جماعت امامت ډیر مناسب مسولیت دی.

خو عزام چې کله دا خبرې واوریدلې نو.یې ورته وویل: نه زه د امامت لپاره نه یم راغلی زه غواړم چې جهاد وکړم زه جنګ ته ځم.

د دفتر مشر د.عزام خبره ونیوله او ورته یې وویل: عزامه تر دې به لوی جهاد چیرته وي چې ته زموږ امامت کوې او بچیانو ته مو درس وایې اوټول به جهادي عقیده سمبال لوی کړې چې اینده کې به هر یو ستا له برکته مجاهد وي که رشتیاً د الله جل جلاله د رضا لپاره راغلی یې نو همدا ستا مسولیت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی او که غواړې چې نوم وکړې اوشهرت پیداکړې ددې لپاره جنګ ته
ځې نو موږ بخښنه غواړو ستا مرسته نشو کولای

موږ ستا ورونه یو یقینا تاته به هغه مشوره درکوو چې ستا د دنیا او اخرت د
نیکمرغۍ سبب وګرځي

عزام چې کله د دفتر د مشر خبرې واوریدلې نو یې د هو په ډول سر
وښوراوه او دفتر مشر ته یې وویل: سمه ده چې تاسې کومه وظیفه ماته
راسپارئ زه به یې قبلوم او ان شاءالله تر خپله توان اوطاقت پورې به یې په
ښه ډول سر ته رسوم.

په همدې ځای کې عزام ته د مسجد د امام وظیفه وسپارل شوه او عزام ته د
طالبانو د وخت شل لکه افغانۍ معاش مقرر شو خو عزام ورته وویل: چې
زما کورنۍ کوچنۍ ده پنځه لس لکه افغانۍ هم زما د میاشتې بس دي

د دفتر مشر د عزام پاکې عقیدې او اخلاص ته حیران شو.

عزام چې کله کور ته راغی پر عایشې یې د خپلې وظیفې زیری وکړ عایشه
هم زیاته خوشحاله شوه او بیا یې ورته دا خبره وکړه چې الله جل جلاله
هیڅکله د خپلو نیکو بنده ګانو کارونو نه بندوي او ورته یې وویل: عزامه!
انجونو ماشومانو ته به زه درس ورکوم چې ثواب به مې هم وي او وخت به
مې هم په تیریږي.

د عزام هم خوښه شوه.

دریمه ورځ عزام د مسجد امام شو او د کلي ماشومانو ته یې درسونه هم
شروع کړل چې یوه ورځ د مهاجرو دفتر ته ولاړ او هلته یې عریضه وکړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زما فقط یو ازمان را پوره کړئ هغه داچې زه یو ځل د امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد سره ووینم چې د دفتر له خوا ورته وویل شول چې انتظار شه بیادرته جواب درکوو یوه ورځ مازدیګر د دفتر له خوا ورته خط راغی چې سبا د ورځې نهه بجې ستا ملاقات د امیرالمومنین ملامحمدعمر مجاهد سره کیږي عزام چې کله خط ولید ناڅاپه یې لاسونه پورته خواته وغورځول او لوبه چغه یې تر خولې ووته او بیا یې د شکر سجده اداکړه او لیک یې مچ کړ او بیا یې زړه پورې ونیو او قاصد یې د دوهم ځل لپاره په غیږ کې ونیو او مننه یې څینې وکړه او قاصد ته یې وویل: ستا زیری پر ما باندې دی چې هرشی غواړې زه یې په زیري کې درکوم قاصدورته وویل: چې فقط راته دعا وکړه.

عزام قاصد رخصت کړ او کور ته راغی او عایشه یې هم خبره کړه چې دی د امیرالمومنین ملاقات ته قبول شوی دی.

عزام باندې دا ورځ بیخي زیاته اوږده شوه او هر شیبه یې ساعت ته کتل چې کله به دا ورځ تیره شي چې سبا د امیرالمومنین ملاقات ته ولاړ شي عزام د یوه تږی روژه نیونکو غوندې هره شیبه شمارل او د سبا لپاره یې انتظار کاوه عزام ماښام هم د زیاتې خوشحالۍ څخه خوب ونه کړ او فکر یې کاوه چې امیرالمومنین ته به څه پیغام ورسوي هغه سره به څنګه خبرې وکړي سهار چې جماعت ته راغی دلمانځه ادا کولو وروسته یې مقتدیانو ته وویل:

تاسې کې چا امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد لیدلی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جماعت په اخر صف کې ناست. د چیچنیا یو مهاجر وویل: چې الحمدلله مالیدلی عزام بیا وویل: چې تاسې به خبر نه یاست زه نن د امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد سره ملاقات کوم که تاسې کې هرڅوک امیرالمومنین ته کوم پیغام اویا د هغه څخه غوښتنې لرئ ماته یې ووایاست ان شاءالله د امانت غوندې به یې هغه ته رسوم.

ټولو مسجد والو ورته وویل: چې زموږ سلام پر هغه وایه بس نور کومه غوښتنه نه لرو.

له دې وروسته عزام دعا وکړه او کلیوال ټول ولاړل یواځې عزام اود کلي ماشومان او هغه کسان چې سبقان یې ویل مسجد کې پاته شول.

عزام نن د پخوا په څیر نه و په مخ کې یې خوشحالي له ورایه ښکارېده او هر ماشوم ته به یې جلا جلا خندل او مخکې چې به کومو ماشومانو زوړ سبق نه و زده کړی عزام به ورته غصه کېده خو نن هغه ماشومانو ته هم نه غصه کېده.

عزام نن خپلو شاگردانو ته په ډېره مینه درس ورکاوه د عزام په شاگردانو کې یحیی چې لږ غټ و د عزام څخه د گیلې په ډول پوښتنه وکړه استاده چې زما سبق زده نه وي ماته غصه کوې خو نن چې د ډېرو شاگردانو سبق زده نه و تا هیڅ هم ورته ونه ویل.

دیحیی په خبره سره ټولو ماشومانو وخندل.

عزام هم وخندل او یحیی ته یې وویل: رښتیاهم مانن یوه شاگرد ته هم هیڅ ونه ویل خو ماشومانو تاسې خبر نه یاست زه نن د امیرالمومنین سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاقات لرم چې په دې خوشحالي کې نن تاسې ټولو ته څه نه وایم تر ټولو تنبل شاګرد حماد ورته ووېل استاده.الله دې هره ورځ ستا ملاقات د امیرالمومنین سره وکړي چې موږ دې له غصې خلاص یو په دې خبره بیا ټولو شاګردانو وخندل عزام ورته ووېل حماده چې تا دومره ښه دعا وکړه د سبا لپاره هم ته له غصې خلاص یې او بیا یې شاګردانو ته ووېل ماشومانو نور ټوکې ټکالې بس کړئ ژر خپل سبقونه زده کړئ چې نن مو وختې رخصت کوم.

د معمول سره سم به عزام خپل شاګردان پر لس بجې رخصتول خو نن یې پر پاو باندې اته بجې رخصت کړه او کور ته راغی کور کې عایشه هم ماشومانو انجونو ته په درس ورکولو مصروفه وه خو عزام عایشې ته ووېل: چې درس پریږده زما جامې راته برابرې کړه چې زه نور څم اوس هم ناوخته شوی دی عایشه د عزام په جامو تیارولو بوخته وه او وړوکې زوی خالد یې شاته ولاړ و اود مور څخه یې پوښتنه وکړه

ممې بابا مې چیرته ځي؟ .

عایشه: قربان دې شم زویه بابا دې بازار ته ځي

خالد: بازار کې څه کوي؟

عایشه: د امیرالمومنین ملاقات ته ځي.

خالد: ممې دا څوک دی؟

عایشه: بچیه ذا د الله جل جلاله نیک بنده دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: ممي اميرالمومنين مې پلار ته څه ورکوي؟

عايشه: ههههه زويه اميرالمومنين دې پلار ته چاکليت ورکوي.

خالد: ممي زه هم خم پلار سره.

عايشه: نه زويه زه اوته بيا دماما کور ته ځو په همدې خبرو کې خالد ژړا شروع کړه او چغې يې وهلې چې زه هم پلار سره ځم

عزام چې کله د خالد ژړا واوريدله نو دبهر څخه يې په راغږ کړه چې خالد ولې ژاړي؟

عايشې جواب ورکړ چې خالد وا يې زه هم ستاسره ځم.

عزام عايشې ته وويل چې جامې ورته تيارې کړه خالد هم ځان سره بيايم

خو عايشې عزام ته وويل چې عزامه څه واده ته خو نه ځې او نه کوم د يوعادي سړي پوښتنې ته ځې.

هلته به ازدحام او شور زيات وي په ساعتونو به انتظار کوې او بيابه خالد دربانډې بوج شي عزام ورته وويل پروا نکوي خالد اوس کوم کوچنی ندی خو شکر لوی هلک دی متيازې نکوی پر مابه ولې بوج شي.

ښه دی خالد به هم د اميرالمومنين په ديدار مشرف شي

عزام د خپل وړوکي زوی خالد سره دمهاجرينو فتر په لور راروان شواو کله چې دفترته راورسيد دفتر مشر ته يې سلام ادا کړ او ستړي مشي يې ورسره وکړه او له ستړي مشي وروسته عزام ته د دفتر د ملازم له خوا د چای گيلاس

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیښودل شو چې خالد هم پلار ته وکتل د دفتر مشر پوه شو چې خالد هم چای غواړي نو ملازم ته يې وویل:

دې ګلالي ماشوم ته هم لږ چای په ګیلاس کې واچوه عزام ورته وویل: نه ریس صاحب دی چای نه خوري او د شیریني لوښي ته يې لاس کړ او يو چاکلیټ يې د خالد په لاس ورکړ او ویې ویل: دده لپاره همدا بس دی.

دفتر مشر ورته وویل ماشاءالله عزامه زوی دې هم غټ شوی دی.

عزام ورته وویل: هو الله جل جلاله دې نیک اوصالح زر ستر کړي چې زه جهاد نه فارغه شم.

دفتر مشر د توکې په ډول ورته وویل: عزامه ستا نو جهاد ته نیت نه و که دې نیت وای نو واده دې څه کاوه

عزام ریس صاحب والله سخت تیروتم که زه خبر وای مابه کله هم واده نه وای کړی خو بس اوس نو الله راوسلې ده په دې جنجال اخته شوی یم.

ریس: ماشاءالله زیات ښکلی ماشوم دی نوم يې څه دی؟

عزام: په صحابه کرامو کې د خالد بن ولید رضی الله عنه کارنامو زیات خوند راکوه نو د همدې خاطره مې د خالد نوم پر ایښی دی.

ریس: ښکلی نوم دی الله جل حلاله دې خالد بن ولید غوندې شخصیت ترې جوړ کړي.

عزام اللهم امین. مننه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام لا یوه پیاله چای نه وې څښلې چې تور کروزین موټر د دفتر مخې ته ودرید.

دفتر مشر چې کله موټر ولید نو عزام ته یې وویل: عزامه ځان تیار کړه چې نور حرکت کوو.

عزام هم را ولاړشو اومخ د موټر پرخوا راغی

عزام او دهغه وړوکي زوی خالد او دفتر مشر موټر ته وختل او موټر د میدان څخه د کندهار د ښار پر طرف روان شو له نیم ساعت وروسته موټر د امیرالمومنین کور ته راورسید او موټر چلونکي غږ وکړ چې نور کوز شئ. راورسیدلو دعزام د زړه ضربان ډیر زیات شو او ستونی یې وچ وچ کیدی او د زړه اواز یې خپل په غوږونه اوریدی.

عزام د کور مخکې ودرید چې اوس به کوم ساتونکی تلاشي وکړي خو دفتر مشر ورته وویل چې عزامه درځه.

عزام حیران شو او وروسته یې وویل ته صبر چې تلاشی خو واخلي

دفتر مشر موسکی شو او عزام ته یې وویل: درځه دلته تلاشي نشته

عزام هم کور ته داخل شو.

د کور دیوالونه خامه وه خو اطاقونه یې نیم د سمیټواو نیم د ختو جوړ وه

دفتر مشر مخکې عزام د شاه له طرفه پسې روان و عزام تر زیات فشار لاندې و

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې اطاق ته داخل شول په اطاق کې یوه ساده فرش غوړیدلی و او د دیوال په طرفونو کې څو تکیه ګانې پرتې وې تقریبا پنځه لس کسان په مجلس کې ناست وه

د دوی تر منځ هیڅ فرق نه ښکاریده ټولو عادي جامې اغوستې وې اکثرو تور باج لنګوټې تړلې وې.

عزام حیران شو چې په دې کې به کوم یو امیرالمومنین وي.

عزام په همدې فکر سترګې مشي شروع کړه تر سترګې مشي وروسته عزام ته یو کس غږ کړه چې دلته زما څنګ کې کښینه عزام هم ورغی کله چې عزام ورغی نو پوه شو چې همدا امیرالمومنین دی.

عزام چې کښیناست امیرالمومنین ورته خپله تکیه شاته کیښوده خو عزام انکار وکړ خو امیرالمومنین ټینګار وکړ چې ته اوس دې تکیې ته څنګ وواهه ماته به بله تکیه راوړي عزام سخت تر تاثیر لاندې و.

هغه نه پوهیدی چې اوس د امیرالمؤمنین سره څه ووا یي.

امیرالمومنین د عزام زوی غیږ ته راکش کړه او غیږ کې ونیو او بیا یې مچ کړ او څه پیسې یې لاس کې ورکړې عزام ددې لپاره چې امیرالمومنین د خالد لامله په تکلیف نه شي نو غوښتل یې چې خالد د امیرالمومنین له غیږې څخه راواخلي او پر څمکه یې کیښنوي خو امیرالمومنین ورته وویل: چې پریږده ماته ماشومان زیات خوند راکوي.

او عزام ته یې وویل: چې کوم مشکلات خو به دلته نلري؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام ورته وویل: چې کوم مشکل نشته اوبیا یې امیرالمومنین ته وویل:

زه له تا څخه زیاته مننه کوم چې زموږ دومره عزت کوې او موږ ته دې پناه راکړه زما عبادت ستاسې له برکته ماته نن صحیح معلوم شو

زه چې کله مصر کې وم کله چې به د جمعې ورځ راغله زه به په همدې فکر کې وم چې ایا زما د جمعې لمونځ به صحي وي کنه؟

ټول وخت به مې په مشکوک ډول سره د جمعې لمونځ کاوه.

ځکه هلته شرعي حدود نه عملي کیدل نظام اسلامي نه و.

خو دلته چې راغلی یم هغه ټول شکوک می لیرې شوي دي.

الله جل جلاله دې تاته ددې عوض په جنت کې درکړي چې د الله جل جلاله نیک بنده گان دې سره یوځای کړي دي.

او الله جل جلاله دې موږ او تاسې په جنت الفردوس کې هم سره یوځای کړي.

کوم احسان چې تاسې پر موږ کړي هغه دومره لوی احسان دې چې د هغه بدله زما له توان څخه لوړه ده الله جل جلاله دې بدله درکړي.

امیرالمومنین ورته وویل: ما په تاسې احسان ندی کړی بلکې پرڅان مې احسان کړی چې تاسې غوندې نیک کسان مې راټول کړي دي دا کار ما خاص د الله جل جلاله د رضا لپاره کړی او زه به ان شاءالله تر خپله وسه پورې ستاسې خدمت کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل وخت داسې خبره مه کوه چې ما په تاسې احسان کړي بلکې داسې ووایه چې ما خپل مسولیت ادا کړی.

دا هغه مسولیت دی چې الله جل جلاله به په ورځ د قیامت زما څخه ددې پوښتنه کول نو ما پرتاسې د احسان لپاره تاسې ته ځای ندی درکړی بلکې د خپل مسولیت د پوره کولو لپاره مې ځای درکړی.

عزام د امیرالمومنین د خبرو په اوریدلو سره وویل الله جل جلاله دې ستاسې خدمت قبول وګرځوي.

او له دې وروسته یې امیرالمومنین ته د نورو مهاجرو سلام هم ووایه امیرالمومنین د نورو مهاجرو په اړه له عزامه څخه پوښتنه وکړه او عزام ته یې وویل: مهاجر خو به کوم مشکلات نه لري؟ عزام ورته وویل: هیڅ مشکل نشته او ټول مهاجر ستا څخه له اندازې زیات خوشحاله دي او تاته زیاتې دعاګانې کوي.

عزام د امیرالمومنین سره د ملاقات وروسته بیرته د دفترِ مشر سره د کور په طرف راستون شو هغه چې کله کور ته راغلی مازدیګر یې خپلو مقتدیانو ته د امیرالمومنین د عاجزی خاکساری او تقوا کیسې کولې کلیوال هم د عزام د خولې څخه د هر حرف راوتلو ته خورا زیات منتظر وه او ټول خوښ وه چې د امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد له اوصافو خبر شي عزام له خبرو کولو وروسته امیرالمومنین ته د اوږد عمر دعا وکړه.

د وخت په تیریدلو سره عزام له افغاني دودونو او ژبې سره سم بلد سو او روابط یې له افغانانو سره زیات شول عزام ته افغانانو څکه خوند ورکاوه چې په دې زمانه کې یواځیني افغانان وه چې اکثره یې په مکمل ډول په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرعي طريقه برابر وه او همدارنگه افغانانو عزام ته د خپل دستور له مخې سيد وايه چې سيد بيا په افغانانو کې د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم قومي ته ويل کيږي او افغانان بيا سيد ته ډير زيات احترام لري.

د عزام زوی خالد هم په افغانی ټولنه کې رالويده خالد نهه کلنی کې قرانکريم حفظ کړ خو خالد ډير د افغاني کلتور سره ځکه بلد نه و چې ژوند يې د مهاجرو سره و او دې ځاې کې افغانان بيخي نه وه

عزام او دهغه ميرمنې عايشې او زوی خالد يې شپږ نيم کاله ډير ارام خوشحاله اوسوکاله ژوند افغانستان کې تير کړ يوه ورځ سهار چې عزام له مسجده څخه راغی راډيو يې راواخيستل په هر استيشن کې دا خبر شروع و چې امريکا کې پر پنټاګون او يو بلې تجارتي ماڼۍ حمله شوې چې په زرګونو کسان پکې وژل شوي دي.

په راډيوکی دا خبره هم ښه په درز خپريده چې دا کار اسامه بن لادن کړی خو د څه مودې له تيريدلو وروسته عزام پوهيده چې حالت مخ په خرابيدلو روان دی ځکه په راتلونکو نژدی ورځو کی امريکا غوښتل چې په افغانستان يرغل وکړی

عزام چې کله دا حالت وليده نو يې عايشې ته وويل الحمدلله دادی اوس خالد يولس کلن دی د کور لپاره خوراکي توکي او نور هر څه د ضرورت سامان راوړلی شي نو زما لپاره نوره مناسبه نه ده چې دلته پاته شم زه بايد سنګر ته ولاړ شم عايشې هم پرته له دې چې انکار وکړي ورته وويل الله جل جلاله دې نصرت وکړه او الله جل جلاله دې پر دښمن لاس بری کړه عزامه تاته اجازه ده او هيڅکله په سنګرونو کې زموږ په اړه فکر ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي الله جل جلاله زموږ حفاظت کونکی دی او الحمدلله خالد هم اوس غټ دی او گاونډیان مو هم ټول سپیڅلي او اخلاص مند مسلمانان دي ان شاءالله د مشکلاتو په وخت کې به ضرور زموږ مرسته کوي.

عزام چې کله د عایشې خبرې واوریدلې نو زیات خوشحاله سو.

عزام عایشې ته وویل که چیرې زه شهید سوم تاسي به د مهاجرینو دفتر ته مراجعه وکړئ ان شاءالله تا او خالد به په مصر ته ورسوي.

د عزام په خبره سره عایشه موسکی شوه او بیا یې عزام ته وویل ولې اسلامي نظام فقط پر تا ولاړ دی چې خدانکرده که ته شهید شوې بس نو اسلامي نظام نړیږي موږ به بیرته مصر ته ځو؟

عزام: نه عایشې زما دا مقصد نه و چې اسلامي نظام زما سره یو ځای ختمیږي مافکر کاوه چې تاسې به بیا دلته د یواځیتوب احساس وکړئ

عایشه: عزامه موږ هیڅکله د یواځیتوب احساس نه کوو ځکه الله جل جلاله به هر رنگه حالاتو کی زموږ مل دی او الله جل جلاله تر هر چا ښه ساتونکی دی.

عزام :عایشې رب دې تل همداسې په حق ثابته قدمه لره او د خالد روزنې ته خاصه پاملرنه کوه

عایشه: ان شاءالله فکر مکوه زما د خالد څخه به داسې مجاهد جوړیږي چې اقصی به فتحه کوي.

عزام چې کله مازدیگر جماعت ته ولاړی نو یې مقتدیانو ته داسې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه منم چې تاسي ماته ډیر عزت راکړی او زه مو له حده زیات نازولی یم او ددې احسانونو بدله زما له وسه تیره ده الله جل جلاله دې تاسې ته ددې احسانونو بدله درکړي.

خو اوس یو احسان بل هم راباندی وکړی چې نور ما د امامت له مسولیته خلاص کړئ او بل کس یې په غاړه واخلئ زه به نور د سنګرونو په طرف ولاړ شم او که هر چا زما پر ځای د امامت مسولیت پر غاړه واخیست زه په همدې جماعت کې وعده ورسره کوم چې که زه شهید شوم زه به د هغه شفاعت کوم.

د جماعت په پای کې ناست یوه سپین ږیري وویل: چې زه ستا پر ځای دا مسولیت پر غاړه اخلم عزام زیات خوشحاله سو او د سپین ږیري څخه یې مننه وکړه عزام په دې بله ورځ د کندهار څخه په تشکیل کې د ملاعبدالقیوم ذاکر په محاذ کې د کندز په طرف ولاړې عزام کوښښ وکړ چې د مزارشریف خواته د جنګ لومړی کرښې ته ولاړ شي خو د مشرانو له خوا پرې امر شوی و چې په همدې کندز کې پاته شي د عزام اخلاص هوښیارتوب او اخلاقو عزام د ملګرو په منځ کې زیات مشهوره کړی و د عزام ورین تندي او علمي خبرو د عزام خواته د مجاهدینو د جذب قوه زیاته کړې وه هر ملګري به کوښښ کاوه چې د شپې په پیره کې د عزام سره ملګري شي.

د عزام اطاق ته به د شاو خوا اطاقونو ملګري هر وخت ددې لپاره راتلل چې د عزام خوږې خبرې واوري څکه عزام یو خورا ښکلی او جذباتي تقریر هم کاوه عزام د مصر الازهرپوهنتون څخه فارغه و او ښه اسلامي او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاريخي معلومات يې هم درلودل چې هر وخت به يې ملگرو سره شريک کول

خو عزام فقط دې ورځې ته انتظار و چې کله به امر وشي چې دوئ د جنگ لومړی کرښې ته ولاړ شي.

عزام په کندز کې له شل شپې تيرولو څخه وروسته د جنگ لومړی کرښې ته ولاړې هلته يې دوه جنگونه د باغيانو سره وکړه چې په دواړو کې د عزام ملگرو کاميابي تر لاسه کړه خو څو ورځې وروسته د امريکا بې رحمه بمباري هم شروع سول چې عزام بيرته د کندز په طرف د خپلو ملگرو سره ولاړی او هلته ميشته شو

خو عزام په خبرونو کې واوريدل چې د کندهار په هوا يې ډگر هم بې رحمانه بمبار شروع دی عزام سخت خپه و ملگرو ته د عزام د خپگان علت سم معلوم نه و خو هر ملگری پوهيدو چې عزام د پخوا په شان خوشحاله نه معلوميده هر ملگری به يود بل څخه د عزام د خپگان پوښتنه کول.

عزام د معمول خلاف په دې شپه وختي بيسترې ته ولاړی خو د فکر خرابوالی لامله خوب نه ورتلی ټول فکر يې د کندهار په هوا يې ډگر په بمبار کې و او هره لحظه يې ځان سره دا انگيرل چې عايشه او خالد به ډير زيات د يواځيتوب احساس کوي او هغه به د بمونو درانه غږونه داروي خو خپل ځان ته به يې په دې تسلي ورکول چې څه گاونډيان به يې مرسته کوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو شیطان به ورته وسوسه بیا هم زیاتول چې عایشه او خالد په داسې خای کې د سختي سره مخ دی چې هیڅ یونېژدي او لیرې خپل یې ورسره نشته

په دې شپو کې یواخې عزام نه بلکې ټول مجاهدین خپه وه ځکه هر ساعت اوهره شیبه د امریکا په بې رحمه بمباریو کې مجاهدین شهیدان کیدل د مزارې پر مجاهدینو بې دوه پنځوس طیارې سم قیامت جوړ کړی و او دلاندې طرفه د باغیانو د ظلم ځخه ډکې حملې او تعرضونه هم شروع وه د باغیانو مشر برهان الدین ربانی به په خپله د امریکایانو طیارو ته هدف ور په گوته کاوه او هغوی ته به یې ویل چې غټ غټ بمونه پرې اچوئ هر لحظه چې په امریکا یې طیارو بم واچوه پوره دوه ساعته به د اسمان مخ لوگیو او دوړو نیولی و.

مجاهدین په ډیر سخت حالت کې وه یو په بل پسې یې سیمې پریښودلي او شاه تګ یې کاوه.

عزام سره د عایشې اود خالد دغم سره سره د مجاهدینو غم هم و

خو چې غم به یې زیات شو فقط به یې دا وویل ان الله مع الصابرین

ټول شپه یې خوب ونه کړی سهار یې د ملگرو په کوښښ او زیار یو سیټلایټ تلفون پیداکړ او په کندهار کې یې د مهاجرینو دفتر ته زنگ وواهه او غوښتنه یې ترې وکړه چې تلفون د دوی کور ته یوسې د مهاجرینو دفتر هم ورته وویل چې نیم ساعت انتظار شه عزام له نیم ساعت انتظار وروسته د خپل کور سره رابطه کې شو.

لومړی تلفون کې خالد خبرې وکړې چې پلار ته یې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا ته چيرې يې ولې نه راځې مور زيات ډاريږو

عزام : بچيه زه ډير ژر درځم غم مکوه

خالد : بابا ژر راشه دلته امريکايان راغلي مور وژني هره شپه بمبار کوي زه ترې خوب نشم کولی زيات بيريږم

عزام : بچيه غم مکوه امريکايان تاسي نشي وژلی الله جل جلاله ستاسي ساتونکی دی چې بيريدلې کلمه وايه!

خالد سمه ده بابا زه اوس هم هره شپه کلمه وايم او مور مې ويل که امريکايانو مور ووژلو مور به جنت ته ولاړ شو بيا ته هم هلته راشه

عزام چې کله د خالد دا خبره واوريدل او پوه شو چې د خالد او عايشې نور د ژوند څخه اميد ختلی دی تر سترګو يې اوښکې راغلې خو کوښښ يې وکړه چې ځان قابو کړی او خالد ته يې وويل چې تلفون د عايشې په لاس ورکړی

عايشه چې تر خپل ځان د عزام او خالد برخليک ته زياته خپه وه نو يې له سلامه وروسته په ژړه غونی غږ عزام ته وويل:

عزامه دا به د الله جل جلاله امتحان وي چې زمور مسلماني وازمايي زه سخته بيريږم چې په دې امتحان کې ناکامه نشم او بې صبري راڅخه ونشي

عزام بې شکه عايشې دا د الله جل جلاله غټ امتحان دی چې کامل مومن او منافق سره جلاکړي عايشې الله جل جلاله ته صبر کوه مور د مرګ او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په دواړه حالاتو کې کامیابه یو که مړه شو الله جل جلاله به جنت راکوي او که ژوندي یو الله جل جلاله به د خپل دین ساتنه راباندي کوي.

عایشه: عزامه زه له مرگه نه بیریږم خو زه د خالد اینده ته خفه یم که یو ځای راسره شهید سو خو ښه دی کنه کیدای سي کفار هغه د ځان سره یوسي او راتلونکي کې به یې برین واش کړي تر هر څه زیات خالد او بیا تاته خپه یم

عزام: مه خپه کیږه زه د مهاجرینو دفتر ته وړاندیز کوم چې تاسې مصر ته ولیږي.

عایشه: عزامه دلته حالت ډیر خراب دی د امیرالمومنین کور هم بمبار شو د هغه دکورنی زیات غړي شهیدان شول زموږ مهاجرینو کورونه هم هر ورځ تر بمبار لاندې وي فقط ته دعاکوه چې الله جل جلاله زموږ ساتندویه شي

عزام: سمه ده ته هم دعا کوه پرخالد پام کوه نور مو په الله جل جلاله سفارم!

عزام د مهاجرینو دفتر ته خط ولیږه چې دده کورنی بیرته مصر ته ولیږي خو درې ورځې پس د مهاجرینو دفتر ورته داسې جواب راولیږه

محترم عزام صاحب ستاسې غوښتنه ترموږ راورسیدل خو بدبختانه چې کومه ورځ د امریکا ولسمشر جوج بوش دا اعلان وکړ چې ټول هیوادونو دې یا له اسلام سره یوځای شي اویا دې له امریکا سره نو ټوله دنیا له امریکاسره ودریدل هیڅ هیواد زموږ سره مرستې ته تیار نه دی فقط همدا یو څو سربښندونکی واقعي مسلمانان موږ اوتاسې سره پاته یو نور ټولو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیوادونو پر موږ لاري بندې کړې دي د پاکستان ایران او نورو هیوادونو سرحدونه هم بند دي موږ هیڅ لار نه لرو چې ستاسې کورنۍ مصر ته ولیږو خوبیاهم موږ کوښښ کوو چې ستاسې کورنۍ خوندي ځای ته انتقال کړو عزام چې کله دا خط ولید زیات مایوسه اوخپه شو

خو دوه ورځې پس یې وغوښتل چې بیا د ستلایټ له لارې د مهاجرینو د دفتر سره اړیکه ونیسي خو هغه شمیره بنده وه چې وروسته د مخابرې له لارې خبر شو چې د مهاجرینو دفتر په مزایل توغندي ویشتل سوی دی او دفتر مشر هم شهید سوی.

عزام پوه شو چې نور له کورنۍ سره اړیکه نشي نیولی او کورنۍ یې له لاسه ورکړه

عزام لا د کور په فکر کې و چې ملګرو یې وویل د کندز لار هم بنده شول اوموږ ټول محاصره یو

عزام کوښښ وکړي چې خپله د کندهار په طرف ولاړ شي خو مشرانو منعه کړي ځکه چې شاوخوا علاقې ټولې باغیانو نیولې وې او یوه لار هم نه وه چې عزام کندهار ته ولاړ شي.

عزام له څو ورځې محاصرې وروسته یوه ورځ سهار ملګرو خبر کړ چې موږ د باغیانو مشر جنرال دوستم ته تسلیمیږو هغه به موږ تر کندهاره ورسوي خو عزام ځکه خپه و چې عرب مجاهدین چې هر ځای وي امریکایانو نیول او ګوانتنامو ته یې بیول عزام ته یو افغاني مجاهد وویل عزامه ستا خو صحي پښتو زده ده داسې وکړه ځان پښتون معرفي کړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته چې تسليم کېدلو مه ورته وايه چې زه عرب يم بلکې ورتـه ووايـه زه پښتون يم اوځان ورته د ارزګان ولايت د چهارچينو ولسوالي اوسيدونکی ياد کړه د عزام هم د افغاني مجاهد خبره خوښه شول يوه ورځ وروسته خينو افغاني طالبانو د تسليمی څخه ددې لامله انکار وکړ چې بايـد د تسـليمی څخه وروسته عرب مجاهدين هم صحي سلامت تـر کورونـو يـوړل شي او اکثره افغاني طالبانو هوډ وکړی چې د عربو مجاهـدينو سره بـه يـو ځـای دژوندتر اخري سلګی پورې جنګيږي او يـا پـه دې شرط تـسليميږی چې عرب مجاهدين به هم نه نيول کيږی

دوه ورځې وروسته افغاني طالبانوته باغيانو وويل چې د امريکايانو سره يې خبره کړې چې عرب مجاهدين به امريکايان تر خپلو کورونو ورسوي

چې ددې تړون له مخې ټولو مجاهدينو په تسليمی شروع وکړه

خو لکه څرنګه چې باغيان له مخکې څخه پـه وعـده خـلافي مـشهور وه دا ځل يې هم وعده خلافي وکړه څکه مجاهدينو ته ويل سوي وه چې تـاسي فقط اسلحه او موټران تسليم کړئ نور تاسې سلامت تر خپلو کورونو رسول کيږئ خو کيسه بالکل بـرعکس وه څکـه باغيـانو تـه چـې کلـه مجاهـدينو اسـلحه تـسليم کـړه نـو يـې د ټولـو مجاهـدينو لاسـونه وتـړل او د غلـو غونډې يې دمجاهدينو د جيبو په تلاښی شروع وکړه او باغيانو داسې چـور شروع کړی چې د مجاهدينو د سر خولی او پګړی او بوټونـه يـې هـم تـرې واخيستل او پر مجاهدينو ډيره سخته ورځ وه هر د فساد عسکر بـه راتلـې او مجاهدين به يې تلاښي کول او وهل اوډبول به يې ورکول

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریبا زر نفره مجاهدین یې د عزام په شمول قلعه جنګي ته یوړل چې هلته یې ټول په ترتیب سره په قطارونو ودرول او هر مجاهد یې جلاجلا تلاشي کاوه

چې د باغیانو یو عسکر د عرب مجاهد له جیبه قرانکریم را وایستي او پر ځمکه یې وغورځاوه عرب مجاهد چې کله د قرانکریم بې عزتي ولیدل سمدستي ییبل نژدې ولاړ عسکر ته ورحمله کړه او ټوپک یې په زور ترې واخیستی او دواړه عسکر یې ځای پر ځای ووژل چې په دې وخت کی یو بل افغانی مجاهد هم د دوهم وژل سوي عسکر ټوپک ته لاس کړی په دې کار سره تسلیم سویو مجاهدینو یوځل بیا جنګ شروع کړي او د قلعه جنګی ټول عسکر یې تسلیم کړه او اسلحه یې ترې واخیستل چې د دوهم ځل لپاره قلعه جنګي اونورې سیمې طالبانو ونیولی او مقاومت یې شروع کړی چې په دې وخت کې د باغیانو مشر دوستم امریکایانو ته وویل چې پر قلعه جنګي بمبار وکړي امریکایانو هم پر قلعه جنګي بې رحمه فاسفورس بمونه وغورځول او د ځمکې له خوا یې ګاز هم پر استعمال کړي او اطاقونو ته یې اوبه هم ورایله کړي چې اکثره مجاهدین شهیدان سول

عزام په تېپي حالت کې پروت و چې امریکا یې عسکر د باغیانو سره یو ځای ورته راغلل او ورته یې وویل:

امریکا یې څوک یې ؟

عزام : مسلمان یم

امریکایی: دلته دې څه کول؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: جهاد مې کاوه

امریکایی: جهاد څه شی دی؟

عزام : ستاسی او ستاسی د غلامانو سره جنګ ته وایي

امریکایي څه؟ جنګ دې کاوه؟

عزام : هو

امریکایي: چاسره دې جنګ کاوه؟

عزام: ستاسې سره مېجنګ کاوه

امریکایي: څومره جنګونو کې دې برخه اخیستی؟

عزام : بیخي زیاتو جنګونو کې حساب یې راڅخه ورک دی.

امریکایي: چې اوس دې خوشي کړو بیا به څه کار وکړي؟

عزام : بیرته به ستاسي په مقابل کې جنګیږم.

امریکایي: ولې؟

عزام: ځکه چې الله جل جلاله راته امر کړی.

عزام په داسې حال کې داخبرې کولې چې خوله یې وچه وچه کیدل او زیات تږی و او وینه یې زیاته ضایعه کړې وه او کله کله به د بې هوشی حالت ته ولاړی خو بیرته به په هوش کې راغلی د عزام د اخري جواب سره د باغیانو یو عسکر د راکټ مرمی پورته کړه او عزام یې په سر وواهه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعزام سر يې نيم په نيم دوه ځايه کړی او عزام د شهادت دکلمې په ويلو سره سر پر ځمکه کيښودی او هغه ارمان چې د لس کلنۍ څخه يې درلودی په همدې ساعت پوره کړي اود شهادت جام يې نوش کړی او د رب سره کړې وعده يې پوره کړه اودتل لپاره د الله جل جلاله په لور ولاړی دعزام له شهادت وروسته باغي عسکر د عزام جسد تر پښه ونيوی او کش يې کړی او مات سر او په وينو لژنده گور گوری ځنې يې پر ځمکه کشيدې او عسکر مخکې داسې روان و لکه ظالم ليوه چې يو مظلومه هوسۍ په خوله کې را اخيستي وي.

هو دا هغه د مصرد لوی تجار زوی نازولی عزام و چې اوس يوه چيت پوزي سورمخي ازبک په خاورو کې کشاوه دا هغه عزام و چې په ټول عمر يې تود باد هم نه وليدلی خو نن د الله جل جلاله د رضا لپاره په خپلو وينو لمبيدلی او د الله جل جلاله د دين دښمنانو په سپيرو خاورو کې کشاوه

خو يواځې عزام نه بلکې دلته په قلعه جنگي کې هر حسين په وينو سور و او د کربلا دشهيدانو غوندې يې د اوبو نارې وهلې خو دا يزيديان د بني اميه تر يزيديانو ځکه ظالمان وه چې ټول جسدونه او ټپيان مجاهدين چې لا به ساه پکې چليدل راواخيستل او ټولو يې په اور کې وسوځول.

عزام د الله جل جلاله د دين لپاره لومړی په خپلو وينو ولمبيده او بيا په اور کې لولپه شو خو عايشه اوخالد لا خبر نه و چې نور به د عزام جسد هم نه ويني او په بې صبری سره يې دعزام انتظار کاوه چې عزام به راشي او له دې دوزخه به دوی وباسي...

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه زیات وارخطا او مایوسه وه ځکه دلته د محاصرې کړی ورځ په ورځ پرې راتنګیدل د طالبانو تر لاس لاندې فقط کندهار او هلمند پاته شو

دوه ورځې وروسته د عایشې ګاونډیان د عایشې کور ته راغلل او عایشې ته یی وویل موږ قاچاقبران پیداکړي دي کیدای شي دوی موږ او تاسي یوځای د افغانستان او پاکستان تر منځ سرحد قبایلې علاقې ته یوسي

خو عایشې په ژړه غوني غږ ګاونډیانو ته وویل چې زه ستاسي سره نه ځم

دعزام انتظار کوم کیدای شي هغه راشي او بیا موږ یو خوندي ځای ته ورسوي عزام ماسره وعده کړې وه چې زه به راځم او د مرګ ترساعته به ستاسره یم ما د عزام سره پنځه لس کاله ژوند کړی یوه ورځ هم ما د عزام بې وفایي او وعده خلافي نده لیدلې ضرور به زما عزام راځي خو خبرې یې ژړا ونیولې اونور یې خبرې نشوې کولی او پړونی یې سترګو ته کش کړه او اوښکې یې پاکې کړې ځکه عایشه ډیره وارخطا وه چې اوس څه وکړي د عزام د ژوند او مرګ معلومات ورته نه و پر عایشې هغه وخت سم قیامت سو چې ګاونډیان یی خپل ماشومان وایستل او ولاړل د مهاجرو په ټول کلي کې یواځې عایشه د یولس کلن خالد سره پاتې شوه په ټول کلي کې خاموشي سول فقط پاس د طیارو اواز و او یو یو بم یې ځمکې ته غورځاوه مازدیګر ته د خالد تبه هم شول او تبه یې زیاتیدل او سر یې له حده زیات تود شو عایشه حیرانه وه او شاوخوا کور کې ګرځیدل چې اوس څه وکړي ځګه ټول کلي کې هیڅوک هم نه و چې د میدان ځخه ښار ته تللې وای لارې هم دبمبار له ډاره تړل شوې وې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشې فکر کاوه چې همدا قیامت دی عایشه اطاق ته راغلل او څادر یې لوند کړی او د خالد په تندی یې کیښود تر څو یی تبه لږ ارامه شي او عایشې خالد ته وویل بچیه مه خپه کیږه ان شاءالله جوړ به شې.

خالد سترګی د مور طرف ته واړولې او ورته یی وویل:

خالد: ممي پلار مې چیرته دی؟

عایشه: بچیه پلار دې نن سبا کې راځي.

خالد: ممي بابا ولې دومره ناوخته کړی ته تلفون ورته وکړه چې راشي اوما ډاکتر ته بوځي.

عایشه : سمه ده راځي ته فکر مکوه

خالد : ممي هغه نه راځي ته وګوره ټول ولاړل بابا مې نه راغی چې مور یې هم بیولي وای.

عایشه: نه بچیه مه ناهیلی کیږه بابا دي راځي.

خالد: ممي جنت چیرته دی ؟

عایشه: ولې جنت څه کوې؟

خالد: بابامی هلته تللی دی ماورته تلفون کې وویل چې موږ به په جنت کې سره یوځای شو هغه هم راته وویل سمه ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه: نه بچیه پلار دې راځي نور عایشه سلګو ونیول او خبره یې ونشوی کولای او ددې لپاره چې خالد یې ژړا ونهویني ژر له اطاقه بهر ووتل او د باندې یې ښه وژړل او زړه یې تش کړ.

بیرته اطاق ته راغلل چې ګوري د خالد تبه نوره هم زیاته شوې ده او دې وخت کې د ماښام لمونځ وخت و او ولاړه لمونځ یې وکړی او کله چې یې خالد د لمانځه پس وکاته لږ یې تبه سپکه شوې وه اوخالد ته یې وویل ولاړ شه بچیه لمونځ وکړه اوس شکر ښه یې!

خالد هم ولاړ شو اودس یې وکړی او غوښتل یې چې جماعت ته ولاړشي خو کله چې د کور دروازې ته ورسیدی نو عایشې پرې غږ کړه

چیرته ځې بچیه؟

خالد: جماعت ته ځم جمعه کوم او ملاصاحب ته وایم چې دعا وکړي چې زما پلار بیرته راشي.

عایشې: په ژړه غوني غږ ورته وویل:

بچیه جماعت ېې څوک نشته ملاصاحب او ټول کلیوال ولاړل مسجد او کلی ټول خالي دی.

بچیه هغه وخت نور ولاړی چې پلار به دې د کلي جماعت کې اذان کوه عایشې ته تیر وخت وریاد شو چې عزام د جماعت امام و او کلي کې به شور و او د ماښام تر لمانځه پورې به عایشه د ماشومانو انجونو په درسونو اخته وه زړه یې ډیر درد وکړی او بې اختیاره له سترګو اوښکې روانې وې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خالد هم ولیدلی خالد چې کله د مور اوښکې ولیدلې نو ورنږدې شو او ورته یې وویل ممي مه ژاړه بابا به مې راشي.

عایشې چې کله ځان او خالد ته پام شو نو یې سمدستي خپلې اوښکې پاکې کړې او خالد یې غیږ کې ونیوی او مچ یې کړی شپې خپل وزر پر ځمکه وغوړول او خاموشي زیاته شول میاشت د روژې وه خو نه عایشې روژه مات کړې و اونه خالد څه خوړلي وه د دواړو خوراک فقط اوښکې وې ځکه په ټول کلي کې یواځې دوی دوه پاتې وه په کلي کې داسې خاموشي وه چې سړي به فکر کاوه هدیره ده

عایشه سخته ډاریدله خو د خالد مخکې یې کوښښ کاوه چې ځان خوشحاله اوبې غمه ثابت کړي ماسختن اته بجې شوې خالد ورته وویل ممي ماته ډوډی راکړه زه وږی یم وروسته د عایشې روژه ماتی او ډوډی ته پام شو او ډوډی یې راواخیستل د خالد لپاره دې هم څو ګولې وخوړل خو ډوډی ورته بیخې ترخه او زهر غوندې ښکاریدل خو خالد ښه په خوند وخوړل ځکه هغه لاتر دې وخته د ماشومتوب عادت نه و هیر کړی او اوس هم ورته خپل مور غر غوندې ښکاریدل هغه مور؟ چې له باد سره به یې لا د زړه درزا زیاتیدل خالد ته خپل ساتونکي او هر څه ښکاریدل خالد پوهیده چې دلته امریکایان بمبار کوي خو هغه فکر کاوه چې مور یې له هر څه خلاصولی شي خو د مور له زړه ناخبره و چې هغې نور حوصله غیرت هر څه له لاسه ورکړي دي او دخپلې سایې څخه هم بیریږي خالد ډوډی وخوړل او ماخستن لمونځ یې وکړی او ویده شو ځکه تبه یې مکمل نه وه ښه سوې عایشې تراویح وکړې او وروسته ولاړل له بکس څخه یې د عزام توپنچه راوکښل او لاس کې یې ونیول اود خالد سر ته کښیناستل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ورو ورو یی ځان سره ژړل چې کله به ژړا زور په وکړی نو لړ به د خالد له سره لیرې شول او سلګو به ونیول خو خالد په خواره خوب بیده و چې د شپې یوې بجی ته د خالد تبه نوره هم زیاته شول او له خوبه ویښ شو چې کله یې مور ته وکتل نو یې ورته وویل ممي سر می زیـات درد کـوي ایـات کرسي می وویل خو ښه نشو

مور یې ورته وویل بچیه الحمدلله ووایه ښه کیږي خالـد د سر پـه ښـوررولو د هو جواب ورکړی اوبیا یې د مور څخه پوښتنه وکړه چې ولې تر اوسه ویـښه ده عایشې جواب ورکړی چې پیشنمی کوم خالد وویل چې زه هم پیـشنمی کوم خو عایشې ورته وویل چې ته به روژه نه نیسي څکه مریض یـې خالـد داخل سترګې پټې کړې عایشې فکر وکړې چې خالد بیده شو نـو یـې بیرتـه ژړا شروع کړه دا ځل د خالد هم ورپام شو چې کله یې د سترګو تر کونجـو ورته وکتل اود مور اوښکې یې ولیدلې نـو د خالّد تـر سـترګو هـم اوښـکې راغلې عایشې چې کله د خالد اوښکې ولیدلې سمدستي یې خپلې اوښکې پاکې کړلې او خالد ته یې داسې وویل:

بچیه ولې ژاړې سر خودې زیات درد نه کوي؟

خالد: ممي نه ژاړم

عایشه: نه بچیه ووایه ولې ژاړې د سر درد دې زیات شو؟

خالد: نه

عایشه: نوبیاولې ژاړې ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد : په زوره چغه وکړه اود مور غیږې ته یې سر واچوه او په ژړا کې یې وویل ممي چې ته ژاړې ماته هم ژړا راځي ته مه ژاړه بیا زه هم نه ژاړم

عایشه: نه ژاړم بچیه

خالد : ممی مه ژاړه زه جوړ یم بابا به مې هم راشي.

عایشې خالد په غیږ کې ټینګ کړی او بیا یې ترخه موسکا وکړه او خالد ته یې وویل ته وګوره زه خاندم

خالد چې کله د مور ظاهري خندا ولیدل زړه یې ارام شو او بیا خوب ورغلی خو

عایشې ته خوب قسم کړی و که راشي

د شپې درې بجې شولې پیشنمی هم خوند نه ورکاوه تر ټولو سخته له دې داریدل چې هسې نه خالد امریکایانو ته ژوندی په لاس ورشي ځکه داسې اوازې وې چې امریکایان دعربو ماشومان ځان سره بیایي او بیا یې له اسلام څخه اړوي حیرانه پاتې وه چې څه وکړي له ډیر فکر وروسته یې ځان سره داسې پلان جوړ کړی چې خالد به کندهار ښار ته رسوي اوهلته به یې یوافغان ته سپاري تر څو هغه یې حفاظت وکړي د عایشې په فکر دایې تر ټولو ښه پلان و خو نور یې قصد وکړ چې همدا پلان به عملي کوي خو عایشې ته د خالد بیلتون هم سخت و ځکه عایشه د عزام له شهادته هم ناخبره وه او یواځینی د ژوند هیله یې همدا خالد و او تر ټولو سخته ورته داوه چې ایا ددې نازولي ماشوم زوی خالد به څنګه بغیر له مور اوپلاره ژوند وکړي ځکه خالد عادت همدا و چې ماښام تر هغه نه بیده کیده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو یې عایشې په ویښتانو کې ګوتې نه وای وهلې هره شپه به عایشه تر هغه د خالد ویښتانو کې ګوتې وهلې چې تر څو خالد بیده سوی وای څو عایشې بله لار نه درلودل څکه که خالد د امریکایانو لاس ته ورغلی وای له دې هم سختې پرې تیریدلې

عایشې ټوله شپه د خالده د مخه سترګې نه اړولې څکه خالد یې سهار له خانه جلا کاوه عایشې ته ژوندی خالد داسې معلومیده لکه مړی چې سهار بې جنازه پورته کیږي خو تر مرګ یې هم څکه سخته وه چې د خالد نامعلوم برخلیک ته حیرانه وه چې د خالد سره به په راتلونکي کې څه وشي خو خالد د هرڅه ناخبر و پر عایشې په همدې غم او ژړا کې سهار شو خو عایشې ته سهار څکه سخت و چې د خالد د وصال وخت یې لنډیده عایشې خالد په ډیر ناز سره له خوبه ولاړ کړی او د لمانځه یې ورته وویل: عایشې ځان سره قسم وکړی چې دا څو شیبې به د خالد مخ ته نه ژاړي او دا څو ساعته چې خالد ورسره دی هغه به خوشحاله ساتي خالد چې کله لمونځ وکړی مور یې پوښتنه ترې وکړه

بچیه اوس څنګه یې؟

خالد : اوس ښه یم

عایشه : شکر خدایه چې زمابچې ښه شو.

خالد: ممي د پلار معلومات مې ونشو.

عایشه : وشو بچیه سهار ته بیده وې چې یوسړی راغلی او وې ویل چې ستا پلار سبا راځي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد شکر ممي ما ماښام زياتي دعا وې وکړې چې پلار مې راشي الله
جل جلاله زما خواست قبول کړ ممي زه به لس رکعته نفل کوم چې الله جل
جلاله مې بابا راوستی.

عایشه : هو بچیه الله جل جلاله مهربانه دی ته نن څه شی خورې؟

خالد : اوس څه نه خورم موړ یم.

عایشه : ښه بچیه اوس ورشه ولامبه خیرن سوی یې!

خالد : ممي زه پرون ولمبیدل نن نه لامبم.

عایشه : نه بچیه ورشه ولامبه چې مریضې دې ښه شي او بیا به ښار ته ولاړ
شو پلار دې ښار ته راځي

خالد: اوهو ممي سمه ده پاکې جامې هم راکړه.

عایشه : سمه ده بچیه ته ورشه تشناب ته زه جامې برابروم.

کله چې خالد تشناب ته ولاړی عایشې خان سره ژړا شروع کړه او دومره
یې وژړل چې اوښکې یې خلاصې شولې عایشې لا زړه سم نه و تش کړی
چې خالد له تشنابه پرې راغږ کړه ممي جامې راوړه عایشې ژر اوښکې
پاکې کړې او خالد ته یې جامې ور وړې اوخالد یې پاک ومینځه او
وروسته یې ورته د خالد د خوښې خواړه هګۍ تیارې کړې خالد هم په
ډیره خوښۍ سره وخوړلې خالد زیات خوشحاله و ځکه خالد فکر کاوه
چې پلار یې ښار ته راغلی او د ډوډۍ خوړلو په وخت کې یې مور ته
وویل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ممي پلار به ماته څه شی راوړي وي؟

عايشه بچيه تاته به يې ښکلي کتابونه راوړي وي.

خالد : ممي زه مې پلار ته وايم چې مورې نور دې کور کې نه اوسيږو دلته طيارې بمبار کوې زه زيات بيريږم.

عايشه: سمه ده بچيه نور به ان شاءالله دلته ژوند نه کوو

خالد : ممي ته هم زياته خوشحاله ښکارې چې پلار مې راځي

عايشې چې کله د خالد دا خبره واوريدل نور يې طاقت ونشو او ژر بهر ووتل او هلته يې ژړا شروع کړه خالد ډوډۍ ته ناست و

عايشه ولاړه د خالد هغه نوې نوې جامې يې راټولې کړې او يو کوچني بستې ته يې واچولې او خالد هم ډوډۍ وخوړل او مور ته يې وويل مور ژر کوه لمر راختلی چې ولاړ شو خالد فکر کاوه چې رشتيا يې پلار راځي ځکه د ښار تگ ته زياته بې صبره و عايشه زياته غمجنه وه له زياته غمه به يې کله کله پر سترگو توره شپه سول عايشه له غم سره زياته ضعيفه هم وه ځکه نن يې دوهمه وه چې بې پيشنمی يې روژه نيولې وه اوخوب يې هم نه وکړی

عايشې د خالد په لاس دجامو بکس ورکړی خالد ترې پوښتنه وکړه چې مورې دې بکس کې څه دی ؟عايشې جواب ورکړه دادې د پلار جامې دي:

عايشه اوخالد له کوره رابهر شول

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو عایشې باید تر کندهار بولدک لویې لارې پورې پیاده مزل کړی وای اوهلته یې د ښار موټر پیداکړی وای

مگر عایشې ته پیاده تگ ځکه سخت و چې دوه ورځې یې ډوډی نه وه خوړلې او چې لس قدمونه به یې واخیستل نو بیابه یې دمه کول ایله لس بجو ته د موټر پیداکیدلو ځای ته ورسیدل چې د نیم ساعت وروسته یې موټر پیداکړی او دکندهار ښار ته روان شول خو عایشې د نورو ورځو خلاف خالد تر لاس ټینگ نیولی و او ټوله لار یې خالد ته کتل او ناامیدی یې اخرې حد ته رسیدلې وه خو هیڅ یې فکر کار نه کاوه چې څنگه خالد ته ووایې چې تابه له ځانه جلاکوم هر څه چې به یې فکر وکړی زړه یې نشو کولی او د خالد ژړا او خپگان یې نشو لیدلی په همدې فکر کې ښار ته ورسیدل خو ښار کې حیرانې پاتې وه چې خالد چاته وسپاري ځکه عایشې تر اوسه ښار نه ولیدلی او پښتو ژبه یې هم ښه زده نه وه اخر فیصله یې دا وکړه چې خالد به د الله پر توکل ښار کې خوشې کوي او دا به ترې ځي ځکه چې په دې شپو کې حالت په ښار کې هم بیخي زیات خراب وه امریکایان لکه د وږي لیوه په شان په عربو مجاهدینو پسې گرځیدل هیچا نشو کولای چې عرب مجاهدین وساتي ځکه امریکایانو اعلان کړی و چې که د هرچاکور کې عرب پیدا شي هغه ټول کورنی به یا وژني اویابه یې گوانتانامو ته بیایي عایشې هم دا فکر کاوه که خالد دستوري هر چاته ورکړي هغه یې نه غواړي عایشې ښار کې ددې لپاره چې د خالد څخه ځان ورک کړي نو یې ورته وویل بچیه دا پیسې واخله او هغه دکان څخه ځان ته د خوراک شیان راواخله زه به دلته درته انتظار شم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد : نه ممي زه تر هغه وخته څه نه خورم چې پلار مې نـه وي راغلـی هـر وخت چې بابا راشي ماته به شيان واخلي.

عايشه : ورشه بچيه هغه به هم شيان درته واخلي اوس يو څه واخله

خالد: نه نه ممي زه يې نه اخلم

عايشه : ښه شيان مه اخلـه ورشـه هغـه د کانـدار څخـه پوښـتنه وکړه چې د شهيدانو چوک موټر چيرته دريږي

خالد : ممی پلار مې هلته راځي؟

عايشه : هو

خالد : خو زما پښتو نه زده څنگه ترې پوښتنه وکړم؟

عايشه: ورشه د هغه عربي زده ده.

خالد : سمه ده دادي ورځم

خالد چې کله د دکان په طرف روان شو عايشه ترې تيزه روانه شول او په بله کوڅه کې ترې پناه شول

خالد چې هغه دکاندار ته ورغلی

پوښتنه يې ترې وکړه دکاندار چې کله د ماشوم عربي وليدل حيران شو چې دا څومره عجبه ماشوم دی دکاندار په عربي نـه پوهيـده خـو ماشـوم تـه يـې چاکليټ په لاس ورکړی خالد يې څه مصروفه کـړی خـو خالـد چـې کلـه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاته ته وکتل نو یې مور ونه لیدل ژر یی رامنډه کړه هغه خای ته راغلې چې عایشه ولاړه وه شاوخوا یې وکتل مور یې نه وه

وارخطا شو حیران حیران یې شاوخوا کتل د زړه درزا یې زیاته شول اوژړا یې شروع کړه یوې خوا اوبلې خوا ته یې منډه کړه ژړا یې په زور شول خو ښار و د چاورته نه فکر کیده هر سړي په خپل کار اخته و خالد په یوه کوڅه ورتاو شي چې یوه ښځه یې ولیدل چې دده مور په شان یې تور حجاب اغوستی و خالد ورمنډه کړه او د ښځې پښو ته یې لاس واچوه او ورته یې وویل مورې ته چیرته ولاړیې زه سخت وبیریدلم خو ښځې خالد له خانه لیرې کړی ورروسته خالد پوه شو چې مور یې نه ده خالد بیرته منډه کړه په یوه بله کوڅه لنډ ورتاو شي چې ناڅاپه یې مور ولیدل چې لړلیری تیزه روانه وه

ورمنډه یی کړه او مور ته یی خان ورساوه او مور یې تر خادر گیر کړه او ورته یی وویل مورې ته ماپسې گرځې زه دا یم عایشې چې وکتل خالد دی نو حیرانه شول چې څنگه یې بیرته دا پیداکړه چې کله یې خالد ته وکتل چې ژړلی یې دي نو ژړا یې شروع کړه او خالد یې غیږ کې تینگ ونیوی دواړو ژړل خالد مور ته وویل مورې زه زیات وبیریدلم عایشې مچ کړی اوتر لاس یې ونیوی او ورته یی وویل چې ته دلته کښینه زه بیرته راځم که ماسره ولاړ شی بیا ورک کیږی خالد هم ورسره ومنل اود یو دکان څنگ نه کښیانستی عایشې بکس په لاس ورکړی او ترې روانه شول او لړ لیرې ودریدل او خالد ته یې د ورروستی دیدن لپاره کتل او ژړل یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وير يې، ورته وكتل او ترې روانه شول او خالد يې په هم هغه خاى پريښودى او داد بولندك موټر ته وختل او د ميدان هوايي په طرف روانه شول او مازديگر كور ته راورسيدل

په كور كلي كې هيڅوك هم نه وو. اخل عايشې سره يوازينۍ ملگرى او دزړه پوره خالد هم نه و

په مات زړه كور ته داخل شول زيانه ستړې وه سر يې هم درد كاوه ضعيفه وه اوتندې هم ترې لاړه وركه كړې وه

د كور اوكلي خاموشي ورته داسې معلومه شول لكه قبر ته چې داخل شول زړ يې اودس وكړى اوډ مازديگر لمونځ يې وكړى او غوښتل يې چې د روژه ماتې لپاره څان ته څه تيار كړي خو چې بهر راووتل ناڅاپه يې په كور كې په هغه چرگه سترگې ولگيدلې چې عزام ددې لپاره رانيولې وه چې خالد يې هرسهار هگۍ وخوري كله چې يې چرگه وليدل لويه چغه يې وكړه اوبې هوښه شول يو وخت چې كله په هوش راغلل لمر لويدلى و زر ولاړه شول او اودس يې شروع كړى دې لا اودس نه و خلاص كړى چې د ماښام اذان له ليرې ځايه په ورو غږ شروع سو زر يې اودس خلاص كړى او بيا يې لاس پورته كړى او داسې يې وويل:

يا الله ! ته زما خالد سره مل شې ياالله! زما خالد ته صبر ورنصيب كړې ياالله! لكه څنگه چې دې ابراهيم عليه السلام په اور كې وساته او يوسف عليه السلام دې په څاه كې وساته همداسې زماخالد وساته وروسته يې په سلگو كې اخري دعا داسې وكړه يا الله! زما خالد ماشوم دى هغه زيات نازولى و ياالله!ته ورته د زړه صبر او داډ وركړې ياالله ! ته يې هغه ته ورته بنه كړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته يې د اوداسه اوبه چې لږ د لونې په پای کې پاتې وې په سر پورته کړې او يو څه يې وڅیښلې خو خوله يې وچه وه اوبه ورته زیاتې ترخې ښکاره شوې حلق يې تريخ و وروسته ولاړه لمونځ يې وکړی او بيا يې اوبه وڅیښلې او د تيرې ورځې ډوډۍ يې راواخیستل اشپزخانې ته ولاړل چې يو څه خان ته تيار کړی خو په اشپزخانې کې يې هغه د سهار پاتې شوې هګۍ چې خالد ته يې تيارې کړې وې وليدلې زړه يې درد وکړی او ژړا يې شروع کړه د هر څه څخه يې زړه موړ شو ولاړل اطاق ته بېر بيسترو پريوتل اوبه زوره زوره يې ژړل خکه اوس خالد نه و چې دې خپله ژړا ترې پټه کړی وای په همدې ژړا کې بيا بې هوشه سوې وه يو وخت چې په هوش راغلل ګورې چې توره تياره ده خکه شپه راغلې وه ولاړه شوه څراغ يې ولګاوه او اودس يې وکړی غوښتل يې چې تراويح وکړې خو د کمزورۍ لامله يې نشوی کولای بيا اشپزخانې ته ولاړه لږ روميان يې خان ته په غوړيو کې پاخه کړه خو کله چې يې راواخيستل داسې ورته ښکاريدل لکه زهر په ډير تکليف يې څو مړی وخوړلې هر مړی به يې په خوله کې زياته شول له ستونې به يې نه تيريدل ستونی به يې وچ وچ کيده د هرې مړی سره يې يو ګيلاس اوبه څیښلې.

له ډوډۍ خوړلو وروسته يې لمونځ وکړی او د عزام راډيو يې راواخيستل په دې تمه چې ګوندې لږ د خوشحالۍ خبره واورې خو راډيو کې هم همدا خبرې شروع وې چې دطالبانو حکومت سکوت ته نژدې دی يوازې يې کندهار اوهلمند ولايتونه په لاس کې پاتې دي ژر يې راډيو بنده کړه اوخان سره يې وويل: ولې نور غم مې لږ دی چې راډيو ته هم اوس غم راکوې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتل یې چې خوب وکړي خوله وار او غم ځځه خوب نه ورتللی د زیاتي ستړیا لامله یې سترګې بنې شوې وې نیمه خوب نه تللی وه چې فکر کې یې خالد راوګرځیده چې پر هم هغه ځای چې دی پریښودی ناست وو او زاړي په زوره چغه یې وکړه بچیه مه زاړه زه درځم نور نو د عایښې سره خوب خدای په امانی وکړه تر ډیره یې وژړل او د خالد وروستی ژړا او خبرې یې فکر کې راګرځېدلې چې ویل یې موري زه سخت وبیریدلم او ځان سره به یې فکر کاوه چې ایا خالد به ځه خوړلي وي اوکه به وږی وي.

بیابه یې په زوره چغه وکړه بچیه بیده شه زه درسره یم دا یم ویښتانو کې دې ګوتې وهم.

ټوله شپه لکه لیونی د ځان سره اخته وه او خبرې یې کولې نور یې عقل د لاسه ورکړی و زیات ارمان یې کاوه چې کاش د ګاونډیانو سره تللی وای خالد خوبه یې د لاسه نه وه ورکړی اخر یې ځان سره فیصله وکړه چې سهار به ځي اوخالد به بیرته راولي دا یې خلورمه شپه وه چې خوب یې ونه کړی سهار اذانونه شروع سول وروسته یې پیښمي نه فکر سو ځان سره یې وویل: چې خالد وږی ګرځي نو زه څوک یمه چې نه ګرځم لمونځ یې وکړو او قرانکریم یې راواخیستی او تلاوت یې شروع کړو دوه پارې قرانکریم یې ختم کړو لمر هم راوختی چې بیا یې د اشراق لمونځ وکړو او له لمانځه وروسته یې داسې وویل:

یاالله ج نور زما ځځه امتحان مه اخله بیریږم هسې نه چې پکې ناکامه شم یاالله ج ته ماته صبر نصیب کړې ما او ایمان مه سره جلاکوه یاالله ج پر هر حالت زه ستا ځځه راضي ته راځخه ناراضه نشې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له دعا وروسته يې د لمانځه مسله ټوله کړه او راډيو يې د دې لپاره راواخيستل چې ګوندې يو ښه خبر واوري خو چې کله يې چالان کړه سمدلاسه يې داخبر واوريدې چې د طالبانو حکومت تيره شپه سقوط وکړی اود کندهار ښار ته د ګل اغا شيرزی او ملاتقيب نفر ورسيدل عايشې تکان وخوړو او حيرانه شول د اطاقه څخه بهر راووتل چې ګوري امريکايي طيارې بيخي ښکته ويني چې لږ شيبه وروسته په ميدان کې کښيناستی عايشې هم ژر د عزام توپنچه راواخيستل او فکر يې وکړی چې چيرته سنګر ونيسي له لږ فکر وروسته يې د اشپزخانې انګړ ورته تر ټولو ښه ځای معلوم شو هلته پناه کښيناستل او دې ته يې انتظار کاوه چې کله به امريکايان کور ته ورداخل شي له دوه ساعته انتظار وروسته د سرای دروازه په زوره ووهل شول چې د دوهم درز سره غږ شو او امريکايان او ورسره داخلي باغيان د کور منځ ته په منډه راغلل دوه امريکايان د سرای منځ کې زنګون کيږ شول او نور په اطاق ننوتل عايشې د اشپزخانې له انګړه په رامنډه کړه او د تکبير په ملکوتي نارې سره يې له نژدې د سرای منځ کې ناست امريکايي باندې توپنچه ونيول او خاص يې پر سر وويشتی او ورپسې يې په دوهم امريکايي ډزې شروع کړې چې هغه يې هم وويشتی چې بالاخره داطاق څخه يو امريکايي عايشه په راکټ وويشتل چې ټوټه ټوټه يې کړه او د درو ورځو څخه وړی روژاتي سترې اوغمجنه عايشه د ارمانونو ډک زړه سره دخپل رب په لور ولاړه اوشهيده شول او ګران خالد يې تنها پريښودی.

خالد چې عايشې په کوم ځای کښينولې وه پر هم هغه ځای يې په بې صبری اوخوشحالی د دې انتظار کاوه چې مور به يې اوس راشي او دی به خپل پلار ته بوځي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو خالد نه پوهیده چې دده سختې ورځې د همدې خوږ انتظار څخه شروع کیږي خالد تر مازدیگره په هم هغه ځای ناست و او مور ته یې انتظار کاوه چې مازدیگر خواته خالد د جامو په بسته سر کیښوده چې په همدې حالت کې بیده سوی و یو وخت چې ویښ سو یو سړی یې سر ته ولاړ دی او په غصه اوقهر ورته په پښتو وایي چې ولاړ شه د کوم ځای چې د غرمې څخه زما د دوکان مخکې ناست یې خو دادی د ماښام اذان وشو ځه ولاړ شه خپل کور ته.

خالد چې راپورته شو سترگې یې وموښلې اوشاوخوایې وکتل حیران شو چې دا چیرته دی خو لږ شیبه وروسته وریاد شوه چې دی له مور سره ښار ته راغلی و خوکله یې چې وکتل لمر لویدلی وؤ نو وارخطاشو د ممي ناري یې شروع کړې او د دوکاندار په خبرو هم نه پوهیده خو د هغه د قهریدلو سترگو او غصه ناک تندي څخه وبیریده او پوه شو چې ده ته غصه دی خالد چې کله په عربي ورته وویل: چې زه مور سره ښار ته راغلی وم هغې نه انتظار یم نو دوکاندار حیران شو چې خالد څه وایي ځکه دوکاندار په عربي نه پوهیدی خو پوه شو چې ماشوم خارجي عرب دی له لاس یې ونیوی غوښتل یې چې بل ځای ته یې بوځي د خالد بدن هم لړزه شروع کړه وارخطا و اوسترگې یې له اوښکو ډکې وې خو له ډیرې بیرې یې ژړلی هم نه شول ځکه دوکاندار له شکل څخه خورا غصه ناک ښکاریده خالد یې له راسته لاس څخه نیولی وؤ او دوکان پر دوکان یې گرځاوه د خالد د زړه ضربان له سل څخه هم زیات شوی و حیران حیران یې شاوخوا کتل هر دوکان ته چې به ورغلی فکر به یې کاوه چې اوس به یې مور یا پلار معلله وي ځکه اول ځل چې د خالد مور د خالد څخه ورکه شول په نیري اسانی سره یې پیداکړه خالد تمه درلودله چې خپل موربه اوس په یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکان کی پیداکړی اکثره دوکانداران تللي وه خو د پاته دوکاندارانو یوه هم عربي نه وه زده چې د خالد په مقصد خان پوه کړي چې وروسته هغه لومړنی دوکاندار خالد یو نانوای ته بوتلی چې نوموړی نانوای د غزني و او زیات وخت یې سعودي کې تیر کړی وؤ کله چې نانوایی ته ورسیده نانوای روژه ماتی کاوه چې دکاندار له سلامه وروسته له نانوای سره روژه ماتی شروع کړی خالد لږ لیرې حیران ولاړ وؤ زړه یې غوښتل چې وژاړي خو بیابه یې دا فکر وکړی که وژاړم هسې نه چې دا خلګ می ووهي له روژه مات څخه وروسته دوکاندار نانوای ته کیسه وکړه چې همدا هلک له غرمي څخه زما د دوکان مخې ته ناست وؤ اوس چې پوښتنه تري کوم بله ژبه وایي نه پوهیږم چې دچا څخه پاتې شوی دی اوکور یې هم رامعلوم ندی ته پوښتنه تري وکړه چې دی څه وایي د کوم خای دی.

نانوای چې کله د خالد څخه په عربي د نامه پوښتنه وکړه خالد ژړا شروع کړه او ور منډه یی کړه د نانوای غیږ کې خان واچاوه او ورته یې وویل:

ماما زما پښتو نه زده زه مې مور سره بازار تـه راغلی وم او مور مې دلته کښینولم چې بیا نده راغلې او په سلګیو کې ورتـه وویـل: چې ما کـور ته یوسه زما مور به تاته زیاتې پیسې درکړي.

نانوای ورته وویل: مه خپه کیږه بچیه زه دې کور ته بیایم مه ژاړه هرڅه به خدای سم کړي وروسته نانوای د لاس په اشاره د خالد څخه د هغه د بستې پوښتنه وکړه چې دا څه دي خالد ورته وویل: چې دا مې د پلار جامې دي نانوای چې کله بسته خلاص کړه ټول د خالد خپل جامې وې خالد هم حیران شو نانوای ورته وویل: چې تاخو ویل دامې دپلار جامې دي دا خو ټولې ستا دي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد موسکې شو او ورته يې وويل: ماما مور مې غلطه شوې د پلار پر ځای يې زما جامې له خان سره راوړې دي.

خو ناتوای چې کله يوه جوړه کالي راپورته کړه لاندې ترې يېخي زيات عربي پيسې اود طلا بنګړي او يو ليک پروت و خالد چې کله وکتل نو يې ناتوای ته وويل: چې ماما دا مې د مور بنګړي اوپيسې دي.

خو ناتوای فقط ترې ليک راواخيستی چې کله يې ليک خلاص کړی نو ليک کې داسې ليکلي وه.

د لوی او مهربان خدای په نامه!

ګرانه مسلمانه وروره شايد ته خبر يې چې د اسلام په لومړيو کې د مدينې خلګو رسول الله صلی الله عليه وسلم او د هغه صحابه د سر په بيه وساتل زموږ او ستاسې په اسلام کې چې يو انسان له مرګه وژغوري لکه ټول دنيا چې دې ژغورلې وي.

الله ج شاهد دی چې پر موږ زياتې سختۍ دلته راغلي وو چې يادونه يې ريا بولم نو خکه ترې تيريږم خو دا ماشوم زما زوی خالد دی موږ د مصر يو، زما خاوند يو ښه ديني عالم و او خسر مې يو غټ تجار اوپلار مې د پوهنتون استاد و خو دالله ج د رضا لپاره مو هرڅه پريښودل او دلته افغانستان ته راغلو خو د الله ج امتحان وه چې اسلامي نظام يې ړنګ کړی زما خاوند هم د جهاد لپاره کندز ته ولاړی چې د مرګ او ژوند معلومات يې تر اوسه نشته زموږ کور په ميدان هوايي کې دننه دی خو نن سبا اوازه ده چې امريکايان عرب وژني او ماشومان يې خان سره بيايي او هلته يې د اسلام څخه عيسويت ته اړوي نو ما د دې پر ځای چې خالد عيسوي شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بهتره وبلله چې د ځان ښځه يې جلا کړم نو ښار کې مې د الله پر توکل ايله کړی ښکه زه پوهيدمه چې په دې سختو شپو او ورځو کې به زما ښځه هيڅوک هم خالد ونه غواړي نو ای ليک لوستونکيه د الله ج کلام درياده کړه چې وايي ټول مسلمانان سره ورونه دي نو زما زوی ستا ورور او ياهم د ورور زوی دی د الله ج د رضا په خاطر يې راته وساته او کومې روپۍ اوطلا چې مادرته بسته کې ايښي دا درې کاله د خالد بس کيږي درې کاله پس خالد پنځه لس کلن کيږي بيا کولای شي چې خپل ځان وساتي درې کاله زما په خالد کار مکوه ځکه هغه زيات نازولی دی او په ښه اسلامی عقيده يې سمبال وروزه او ان شاءالله په ورځ د قيامت به زه اود خالد پلار ستا شفاعت کوو او رسول الله صلی الله عليه وسلم به هم ستا شفاعت کوي ځکه موږ د رسول الله صلی الله عليه وسلم له قبيلې ښځه يوؤ.

خالد مې يواځينی نازولی زوی و خو بس دا به الله ج ته منظوره وه چې خالد زما ښځه جلا کړي خالد عجبه ښه خويونه لري خالد د قرانکريم حافظ دی خالد به کله هم تا غصې ته مجبوره نه کړي هغه به فقط ستا د خبرو ښځه پوهيږي چې کوم کار ستا خوښ دی او کوم کار ستا نه خوښيږي.

گرانه وروره ته پوهيږې هيڅوک خپل يو زوی يواځې نه خوشې کوي، کنه ته يې په خپل ځان قياس کړه.

اياته به خپل گران او هوښيار يو زوی پريږدې او ترې تير به شې؟

نه هيڅکله نه خودا چې زه ترې تيره شوم نو پوه شه چې موږ د سختی اوتکليفونو په انتهاء کې واقع يوو لکه څنگه چې اميرالمومنين

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملامحمدعمر مجاهد خپل ټوله باچاهي تر یوه ملیمه قربان کړه نو ته به هم د هغه وطنداره یې باور لرم ان شاءالله زما زوی به یواځې خوشې نه کړې

والسلام ستاسې خور عایشه مصري.

نانوای خط په داسې حال پای ته ورساوه چې ډیره یې په اوښکو لنده وه اود خالد په ټوله کیسه پوه شو خو خالد یې پوه نه کړی اولیک یې بند کړی خالد ته یې په موسکا کې وویل: تا ډوډی خوړلې؟

خالد په ناهیلې چهره د نه په ډول سر وښوراوه اوپه ژړه غوني غږ یې وویل ماما تبه مې ده او نور یې سترگو ته لاسونه ونیول او ژړا یې شروع کړه دده له ژړا سره نانوای هم وژړل خو خالد ته یې تسلي ورکړه او ورته یې وویل چې بچیه مه ژاړه دوا درته راوړم خو خالد ورته وویل نه ماما دوا نه غواړم ما خپل مور ته ورسوه د نانوای سترگې د اوښکو ډکې شولې او خالد ته یې د هو په ډول سر وښوراوه او له یوه دقیقه خاموشی وروسته نانوای ورته وویل بچیه ته ډوډی وخوره بیا زه دوا درته راوړم اوسهار به دې ان شاءالله ستا مور ته ورسوم خالد وویل نه نه زه دلته شپه نشم کولی ماته خپله مور یادیږي ما همدا اوس خپل کور ته ورسوه.

نانوای حیران شو چې خالد یوه شپه بې موره نشي تیرولی نوټول عمر به یې څه حال وي.

نانوای یو شیبه سر کوز کړی وه چې بیرته یې خالد ته وویل بچیه ته اوس اول ډوډی وخوره بیابه هر څه الله ج سم کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستـه یـی خالـد تـه ډوډی کېښوده دی اودوکانـدار دواړه د ماښام په لمانځه ودریدل له لمانځه وروسته نانوای او دوکاندار د خالد څخه لرې لیرې شول بیا نانوای دوکاندار ته ټوله کیسه وکړه چې خالد ورک نه بلکې قصدا پرېښودل شوی دی.

دوکاندار نانوای ته وویل:

چې خالد به ما په هر حال ساتلی وای خو افسوس زه اوخالد په ژبه نه سره پوهیږو ته داسې وکړه فقط خالد تر هغه وخته پورې وساته چې لږ پښتو زده کړي چې خالد پښتو زده کړل بیا یې زه درڅخه بیایم اوتـر هغه چې خالد پښتو زده کوي د دې ټول وخت مصرف یې زه درکوم

نانوای: هههههه لکه چې پرما دې د پښتون گمان نه کیږي مننه زه خپله خالد ساتم د یو ماشوم مصرف به څه وي.

دکاندار: نه vروره داسې نه وایم چې ته به پښتون نه یې ما ویل ته به غریب یې زه شکر یوڅه شتمني لرم.

نانوایة: نه وروره شکر دومره شته بل خبره دا چې د خالد مور د خالد لپاره د دریو کلنو خرچه په بسته کې ایښې ده خالـد زمااوسـتا روپیـو اومـصرف ته ضرورت نه لري.

دوکانـدار: سـمه ده ورور الله ج بـه یـې ضرور اجـر درکـړي زه بـه دې هم احسان مند یم.

نانوای: مننه وروره ان شاءالله تر خپل توان به یې ساتنه کـوم ځکـه چې دا مور د پیغمبر صلی الله علیه وسلم له قبیلې څخه دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکاندار: څهٔ ستا هدف خالد قریش دی؟

نانوای: هو

دوکاندار بیا خو بختور یې چې الله ج د دومره نیکمرغه کس ساتنه ستا په وسیله کوي.

نانوای: هو خو بایدٔ له دې راز څخه بل څوک خبر نه شي.

دوکاندار: بې غمه شه ورو ره دا راز به زماسره امانت وي.

دوکاندار: ولاړی اونانوای چې کله راغلی خالد ډوډی خوړلې وه او نانوای ته یې وویل: چې ماما اوس ما ډوډی وخوړله زه غواړم نور خپل کور ته ولاړشم.

نانوای ورته وویل: بچیه سبا به ولاړشو خالد ورته وویل نه اوس مې بوڅه نانوای ورته وویل چې اوس لار کې غله دي او دواړه به ووژني سهار که خیر و زه به دې ستاسې کور ته ورسوم.

او د جیب څخه یې پیناډول گولی راوکښلې اوخالد ته یې وویل بچیه دا نیمه گولی وخوره چې تبه دې ښه شي خالد هم گولی وخوړله اوبیا یې ورته ځای برابر کړی چې اوس بیده شه خالد هم په بیستر کې پریوتی نانوای ورته وویل: ته بیده شه زه تراویح کوم.

خالد ژر راپورته شو او په موسکی لهجه یی وویل ماما زما هم لمونځ هیر شو زه هم لمونځ کوم خو زه اوډس کوم نانوای ورته وویل: چې هغه لوته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخله اودس پرې وکړه خالد هم ولاړی اودس یې وکړی اوبیا یې لمونځ وکړی او وروسته بیسترې ته راغی او پر بیسترې پریوتی.

نانوای هم چې په دې وخت د ښار حالات خراب وه جماعت ته لاړ نسو او همدلته یې دوکان کې تراویح شروع کړې نانوای لا لس رکعته تراویح نه وه پوره کړي چې د خالد خرقی شروع سو او بیده سو خو یو څو شیبې وروسته خالد له خوبه چغې شروع کړې مورې زه دایم دلته یم مورې ته چیرته تللې وې نانوای چې د لمانځه وروسته سلام وگرځاوه نو خالد یې وښوراوه او ویښ یې کړو خالد چې وکتل په هم هغه نانوایي کې پروت دی نو نانوای ته یې وویل: ماما زما مور څه شوله ما ولیده چې راغله.

د نانوای سترگې له اوښکو ډکې شولې او په ژړه غوني غږ یې ورته وویل: چې بیده شه بچیه مور دې نشته سبا دې زه ورولم خالد چې کله د نانوای خبرې واوریدلې نو ژړا شروع یې کړه اونانوای ته یې وویل: ماما زما خپل مور یادیږي نانوای ورته وویل: بیده شه بچیه سهار به وختي مور ته ولاړ شې خالد بیا ارام شو خو خوب یې ورک سو مور یې یادیدله او په ځای پروت وږ رنې اوښکې یې په بالښت تویدلې نانوای هم پاته لمونځ خلاص کړی او بیسترې ته ولاړی او بیستره کې یې دا فکر کاوه چې څنگه خالد پوه کړي چې نور یې مور نشته د نانوای هم خوب ورک شو حیران و چې څه وکړي.

خالد بیاخوب یوړی چې بیرته یې همدا چغې شروع کړې تولـه شپه خالد په خوب کې د مور چیغې وهلې نانوای چې کله چرگ بانگې ته پاځیده نو گوري چې د طالبانو ډک ډک موټر له ښاره وځي پوه شو چې طالبانو ښار پریښودی زیات وارخطا شو او دې فکر کې وږ چې امریکایان خبر نشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې عرب ماشوم دده سره شته څکه د سولې په نامه د امریکایانو راډیو به پرله پسې اعلانونه کول چې طالبانو اوعربانو ته په کور کې ځای مه ورکوئ که د هرچا په کور کې طالب یاعرب پیداشو نو د هغه ټوله کورنۍ به ګوانتنامو زندان ته ورل کیږي نانوای چرګ بانګی وکړی او لږ شیبه وروسته د سهار اذان وشو نانوای د سهار لمونځ وکړی او قرانکریم یې راواخیستی اوتلاوت یې شروع کړی.

د لږ تلاوت وروسته یې پر خالد غږ وکړی چې پاڅه لمونځ وکړه خالد د خوب له حالته ورته وویل: موريږ وختي دی شیبه پس لمونځ کوم خالد فکر کاوه چې کور کې دی نانوای چې کله د خالد خبره واوریدل سوړ اسویلی یې وکړی اوبیا یې ورته وویل: ناوخته دی بچیه کښینه لمونځ وکړه وروسته خالد پوه شو چې کور کې نه دی خو چې کله یې ولیدل چې سهار دی زیات خوشحاله سو چې اوس به یې نانوای کور ته بوځي او ژر ولاړی اودس یې وکړی او لمونځ یی وکړی چې لمونځ یې خلاص کړی نو نانوای نه یې وویل ماما کله ځو؟

نانوای ورته وویل: بچیه اوس وختي دی بیده شه زه هم خوب کوم چې کله مې خوب پوره شو بیابه ولاړ شو نانوای له تلاوت وروسته بیرته بیسترې ته ولاړی اوبیده شو خو خالد ته د خوشحالی څخه نور خوب نه ورتلی.

او فقط دې ته انتظار و چې کله به نانوای ویښ شي اودی به خپل کور ته ورسوي کله کله به په دې خبره موسکی شو په فکر کې به یې داخبره راوګرځیدل چې کله کور ته ولاړشم پلار به مې هم راغلی وي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د نانوای خوب خالد ته د یوکال ښونډي شو پر لس بجې نانوای راویښ شو خالد ځان پر خوب واچاوه او پټ پټ یې د سترګو تر کونجانو نانوای ته کتل نانوای تشناب ته ولاړی خو چې کله د تشناب څخه راغلی په دې وخت کې د نانوای شاګرد هم له کوره راغی چې نانوای ته یې خبر ورکړو چې د طالبانو حکومت سقوط شو اود شر اوفساد دلې په ښار کې ګرځې وروسته د نانوای شاګرد له نانوای څخه پوښتنه وکړه چې دا ماشوم څوک دی نانوای شاګرد ته تر ټوله کیسه وکړه او شاګرد ته یې وویل: چې پام کوه هیچا ته دا خبره ونه کړې خو خالد د نانوای اوشاګرد په خبرو نه پوهیده نانوای اوشاګرد لاخبرې نه وې خلاصې کړې چې خالد هم له بسترې راولاړ شو اوسترګې یې موښلې او په خندا کې یې نانوای ته وویل: ماما څه چې ولاړ شو نانوای ورته وویل: چې ته لومړی چای وخوره خو خالد انکار وکړی او ورته یې وویل: چې زه موړ یم خو د نانوای په ډیر ټینګار خالد چای څوړلو ته اماده شو خو ډیر ژر یې چایی وخوړلې او بیا نانوای ته ئیغ ودریده چې نور ځو.

نانوای ورته وویل: چې بچیه انتظار شه ښار کې جنګ دی موټر نشته چې کله د ښار جنګ خلاص شو بیابه ځو اوخالد یې پوه کړو چې د خلګو مخکې دده سره خبرې ونه کړي ځکه بیاخلګ پوهیږي چې خالد عرب دی او امریکایان خبریږي خالد هم د نانوای خبره ومنله خو زړه یې زیات سوځیده اومور یې یادیدله.

خالد یوه هفته نانوای په همدې انتظار کړی وؤ چې نن اوسبا دې مور ته بیایم د خالد ژوند زیات سخت وؤ اود خلګو مخکې یې خبرې نشوې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولی اونانوای هم خلگو ته ویل چې دایې د خور زوی دی خو گونگی دی خبرې نشي کولای .

په دې منځ کې لس ورځې تیرې شوې خالد به هره شپه په دې انتظار کې خوب نه کاوه چې کله به سبا شي چې نانوای یې کور ته بوځي.

خو نانوای په همدې نن اوسبا خالد ته تسلي ورکوله چې په دې شپو کې اختر راغی نانوای یوه ورځ خالد ته نوې جامی راوړلې او ورته یې وویل چې خیاط ته ورشه خو گوره د هغه مخکې خبرې ونه کړې خیاط به جامې درته جوړې کړي.

خالد ورته وویل: نه ماما زه جامې کور ته څان سره وړم زما مور به یې راته جوړې کړي د نانوای فکر نه و او ناڅاپه یې وویل مور به دې اوس ژوندی وي او که مړه وي.

زر ورشه خیاط ته چې بیا نوبت درځخه نور خلگ نیسي.

خالد چې کله د نانوای خبره واوریدله نو ژړا یې شروع کړه او ژړا کې یې دا چغې وهلې نه نه زما مور نشي مړه 'کیدلی هغه ژوندی ده تا زه غلا کړی یم نه ولې ' خپل مور ته نه بیایې نانوای ولاړ شو او خالد یې غیږ کې ونیوی او ورته یې وویل: هو مه ژاړه بچیه ستا مور ژوندی ده خو اختر کې به زه اونه ورشو.

خالد: نه نه زه اختر د خپلې مور سره تیروم.

نانوای: هو بچیه د اختر په ورځ به ولاړ شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: نه نن څو .

نانوای: نن خو لاره امریکایانو بنده کړې.

خالد: بیابه د اختر شپې ته ولاړ شو.

نانوای: سمه ده خو ته ورشه جامې خیاط ته یوسه.

خالد هم خیاط ته ورغلی خو چې خیاط ورته د جامو اندازه اخیستل دده هغه زاړه وختونه یادیدل چې مور به یې جامې ورته ګنډلې خالد ته به چې کله مور د جامو اندازه اخیستله نو د خالد دنازونو لامله به یوه ورځ د خالد د جامو اندازه کولو چې خالد به مور ته ویل لستوني لنډ کړه او کمیس اوږد کړه خو د عایشې به کله کله دده پر فرمایشونو جنجال ورسره کاوه.

خو نن خالد خیاط ته داسې ولاړ وو چې د یوې خبرې اجازه یې هم نه درلوده.

خیاط د جامو اندازه اخیستله خوخالد په زړو خیالاتو کې تللی وو او سترګې یې ډکې ډکې کیدلې چې پام یې نه وو یو ځل یې خیاط ته وویل: ممی دوه جیبونه ورجوړ کړه.

وروسته یې فکر شو چې موره سره نه بلکې خیاط سره دی ژر یې خبره قطعه کړه.

خیاط حیران شو چې دا څه وایي د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې څه وایې خو د خالد دسترګو څخه اوښکې روانې وې اوخاموش ولاړ وو خیاط بیا دوهم ځل پوښتنه ترې وکړه چې هلکه ولې ژاړې چې په دې وخت کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیاط شاګرد خیاط ته وویل: چې دا هلک ګونګی او لیونی دی خیاط هم د خپل شاګرد په خبره باور وکړی.

خالد چې کله د خیاطی څخه بیرته نانوایي ته راغی زیات خپه و او ناهیلي بې د سترګو څخه له ورایه معلومیدله نانوای چې کله ولیدل چې خالد ژړلي نو د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې ولې دې ژړلي.

خالد جواب ورکړی چې مور مې یادیدله نانوای دا ځل خالد ته د غصې په ډول وویل: لوی سړی یې لا مور یادوې تاغوندې هلکان په مدرسه کې سبقان وایي په کال یې هم مور نه وي لیدلې.

خالد په جواب کی ورته وویل: ماما زما څکه مور یادیږي چې هغه به اوس چیرته وي هغه مې پلار پسې زیاته خپه وه هره شپه یې ژړل او زیاته بیریدله زمونږ کلي کې یواځی زه او زما مور پاتې وؤ.

کله چې نانوای د خالد خبرې واوریدلې سترګې یې ډکې شولې او چپ پاتې شو.

پر خالد په همدې انتظار کې اختر راغی اختر ته یوه ورځ پاته وه چې خالد زیات خوشحاله و څکه نانوای ورسره وعده کړې وه چې د اختر شپې ته بې کور ته بیایي خو خالد د سهاره څخه خپل اماده ګي نیول شروع کړه هغه فکر کاوه چې نانوای به یې نن ضرور کور ته رسوي خو په همدې تمه بې غرمه راغلله او مازدیګر شو تر لمر لویده پورې یې لا امید و خو کله چې د ماښام اذانونه شروع شول خالد سوړ اسویلی وکړی او تر سترګو یې بې اختیاره اوښکې راغلې نانوای ورته وویل: چې راشه روژه ماتی وکړه خو خالد د سترګو تر کونجونو بد بد ورته وکتل او نانوای ورته داسې ښکاره شو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د مور اوپلار خخه چې ده جلا کړی وی او په ژړه غوني اواز يې نانوای ته وويل ماما ته درواغجن يې مور مې ويل چې درواغ ويل گناه ده خو ته ماته هره ورخ درواغ وايې زه پوه شوم چې تا غلا کړی يم خکه مې مور ته نه بيايې، د دې خبرو کولو وروسته خالد سترگو ته لاسونه پورته کړه او ژړا يې شروع کړه نانوای بيا خالد ته تسلي ورکړه چې د اختره وروسته به يې ضرور کور ته بيايې اونن يې خکه نه بوتلو چې لار کې امريکايان ولاړ وه خو خالد نور پر نانوای بې باوره شوی وؤ اود هغه د هرې ورخې درواغو اوتشو وعدو خخه ستړی شوی وؤ خالد ته د اختر شپه زياته دردونکې وه مور اوپلار يې زيات ياديدل د اختر د شپې نکريزې اوهغه خوشحالي چې ده به د اختر په شپه کوله د هرې يوې انخور يې جلاجلا په خيال کې راتله کله به يې ژړا شروع کړه او کله به يې تير وختونو ياد شول اوخندا به يې شروع کړه کله کله به يې خيال کې د مور اواز تر غوږ شو نو ژړه غوني غږ به يې خان سره پټ وويل: مورې ته مې يادېږې بيابه يې ايةالکرسي وويل او لاس به يې پورته کړی ياالله ج ما خپل مور ته ورسوه د اختر شپه ورته زياته اوږده شول نانوای سهار وختي وريجې پخې کړې اوبيا يې خالد ته وويل: چې نوې جامې واغونده، خو خالد چې توله شپه يې په ژړا تېره کړی وه سترگې يې پړسيدلې اوسرې ښکاريدلې په ناهيلې سره يې نانوای ته وويل: ماما زه اختر نه کوم زما مور نشته زه به چاته د اختر مبارکي ورکړم.

د خالد په خبره نانوای ته هم ژړا ورغلله او لږ شيبه چپ وؤ بيا يې سېړمې کش کړې او خالد ته يې وويل: ولې بچيه ماته مبارکي راکړه خالد ترخه غوندې موسکا وکړه او بيا يې نانوای ته وويل ولې تاته مبارکي درکړم ته خو زما مور نه يې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نانوای: ولې بچیه زه دې دپلار په شان یم.

خالد: خو ماته مور زیاته گرانه ده.

نانوای: ولې پلار دې نه وه درته گران؟

خالد: نه هغه زه اوزما مور یواځې پریښودلو او دی ولاړی.

نانوای: خو مور هم یواځې پریښودلې اودرنه ولاړله.

خالد: نه ماما مور پریښی نه یم زه ترې ورک شوی یم زه په خپل مور زیات گران یم هغه به په ماپسې اوس هم ژاړي هغې بـه هـر سـهار ماتـه هگـۍ پخولې که ته مې مور ته یوسې هغه به تاته زیـاتې پیـسې درکـړي اوتاتـه بـه دعاگانې وکړي زما مور ډیره ښه ښځه ده د هغې دعاگانې قبلیږي.

دخالد نورې خبرې ژړا ونیولې او نور په خبرو کې مخکې نه شو تللی.

نانوای ته هم نور خوراک خوند ور نه کړی او د اختر وریجـې هرڅـه تـرې پاته شول او ولاړ شو.

خو خالد پوه شو چې دده خبرو نانوای غمجن کړی بیا یې نانوای ته وویـل ماما ستاسې کور ته به ولاړ شو ستا مور ته به د اختر مبارکي ورکړو .

نانوای: زما مور مړه شوې ده.

خالد: وای ستا مور مړه شوی؟

نانوای: هو!

خالد: شکر زما مور خو ژوندی ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نانوای: هو ستا مور ژوندی ده خو ورخو کې به تا خپلې مور ته وسپارم

خالد: ولې تاخو ويل چې نن خو.

نانوای: لاره بنده ده ته مانه وينې چې زه خپل کور ته هم نه زم.

خالد: نوستا مور خو مړه ده ته نو کور څه کوې.

خالد دوه مياشتی نورې هم په همدې نانوايی کې په اانتظار تيرې کړې له دوه مياشتو وروسته په پښتو ژبه هم يو څه پوهيده او لږ لږ پښتو غږيدلی هم شو چې يوه ورځ غرمه يوه بجه د ملي امنيت يو عسکر چې د نانوای شناخته وؤ په منډه نانوای ته راغی او ورته يې وويل:

کاکا ملي امنيت ته خبر راغلی چې ستاسره عرب ماشوم شته امريکايان او ملي امنيت غواړي چې پر تا چاپه ووهي خو ماورته وويل: چې زه به يې معلومات وکړم که رشتيا درسره وي نو له ځان يې وشړه که درسره پيداشو گوانتنامو ته دې بيايي نانوای چې کله د عسکر خبرې واوريدلې وارخطا شو ژر يې خالد له لاسه ونيوی او د هغه جامې يې راواخيستلې او د گرشگ اډې ته راغلی او خالد يې يو موټر کې کښيناوه او موټروان ته يې کرايه ورکړه چې دا ماشوم تر لښکرگاه ورسوه خالد له نانوای څخه پوښتنه وکړه چې ماما دا موټروان ما چيرته بيايي نانوای ورته وويل چې کور ته دې بيايي پلار دې احوال راليږلی وه خوپام چې پر لارې چاسره خبرې ونه کړې خالد هم زيات خوشحاله سو نانوای د الله ج پر توکل خالد د هلمند موټر کې واچاوه او د هلمند په لور يې رخصت کړی خالد هم غرمې يوې بجې ته د هلمند مرکز لښکرگاه ته ورسيده خو لار کې هم پوه شو چې بل ځای ته روان دې خو بيا يې فکر وکړی چې مور اوپلار به يې د ميدان څخه دې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای ته راغلي وي او دی به یې دلته غوښتی وي کله چې لښکرګاه ته ورسیده ډریور د خالد څخه پوښتنه وکړه چې ته چیرته ځې خالد ورته وویل زه خپل مور پلار ته ځم.

ډریور چې کله د خالد خبرې واوریدلې نو پوه شو چې خالد عرب دی ډریور هم وارخطاشو ځکه دلته هم دیموکراټان او امریکایان په عربو پسې لکه د وږي لیوه په شان ګرځیدل دریور خالد ته وویل: چې ستا مور پلار چیرته دي خالد ورته وویل: چې زه خبر نه یم خو ماما مې ویل چې ستا پلار مور ته دې داسړی بیایي ډریور پوښتنه ترې وکړه چې ستا کور چیرته دی؟ خالد ورته وویل چې میدان هوایي کې دی ډریور نور هم وارخطا شو هغه فکر کاوه چې یو چا ورته دسیسه جوړه کړې نور چپ شو او موټر یې د مارجې په طرف روان کړی او مازدیګر لمانځه ته د مارجې سیستاني سیمې ته ورسیدی ډریور یو کلي ته نژدې موټر ودراوه او خالد ته یې وویل چې هغه نژدې مسجد ته ورشه پلار دې هم هلته دی خالد په ډیرې چالاکی سره له موټره کوز شو او په منډه د مسجد په طرف روان شو د خوشحالی یې د زړه ضربان سل ته رسیدلی وه ساه یې لنډه لنډه کیده او شاوخوا یې حیران حیران کتل لږ لار ورته ډیره اوږده سول او همدا فکر یې کاوه چې اوس به خپل پلار ویني خالد چې کله جماعت ته ورسیده په مسجد کې خلګ پر جماعت ولاړ وه او دخلګو شاه طرف د خالد خوا ته ږ خالد فکر کاوه چې کوم امام جماعت ورکوي همدا یې پلار دی ځکه دده پلار په میدان هوایي کې هم دمسجد ملا امام وۆ خالد هم پرلمانځه ورسره ودریده او د لمانځه منځ کې یې کوښښ کاوه چې د سترګو تر کونجونو ملا امام ته وګوري خو د امام شاه وه پر خالد د مازدیګر جماعت دیو کال غوندې اوږد شو او فکر کې ویل چې د خپلو سختیو تولې کیسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مور پلار ته کوي او د هغوي ښخه په زړه کې زيات ګيله مند و کله به يې ويل چې د مور پلار سره به سترې مشې نه کوي اوځان به تربې خپه کوي او کله به يې ويل چې مور به پر مخ مچ کوي او بيابه ځان سره موسکی سو چې مور به يې دده په ليدلو څومره خوشحاله شي اودا يې هم فکر کې وه چې سهار به يې مور ورته هګۍ پخوي اوخيال کې يې دا هم راوګرځېدل چې هغه دده چرګه به يې مور پلار له ځان سره راوړې وي اوکنه.

په همدې فکرونو کې امام سلام وګرځاوه د خالد ښخه يو رکعات لمونځ تير و خو له ډيرې خوشحالی ښخه يې هغه يو رکعات لمونځ هير شو اوده هم د امام سره سلام وګرځاوه خو کله چې يې امام ته وکتل پردی سړی وه خو بيا هم ډير خپه نشو فکر يې کاوه چې پلار به يې په کور کې وي او جماعت ته به نه وي راغلی خو د کلي خلګ ورته غمجن او قهريدلي ښکاره شول ځکه تيره شپه همدې کلی کې امريکايانو د طالبانو د حکومت د يو ولسوال پر کور چاپه وهلې وه او د کور ټول غړي ښځې او ماشومان يې ورته شهيدان کړي وه او ولسوال يې ځان سره وړی وؤ.

اود چاپې پر مهال يې په مسجد کې لس د دينې زده کړو شاګردان هم شهيدان کړي وه چې په همدې مسجد کې يې سبقان ويل.

په کلي کې ويره او د غم فضا خواره وه کليوال ټول غمجن وه خو هر يو له بيرې يو بل ته غم شريکی هم نشول کولای ځکه د امريکايانو جاسوسان کلي کې ګرځيدل او هر چا چې به فقط د طالب نوم واخيستی سمدستي به يې خبر امريکايانو او د هغوي مزدورانو ته رساوه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د خالد راتګ کلي ته يو تصادف وه څکه ډریور هم نه پوهیده چې په دې کلي کې امریکایانو خپل اصلیت ښودلی او له حده زیات ظلم یې کړی دی.

خالد د جماعت شاه صف کې ولاړ وڅ دلمانځه وروسته یې به تلواري شاوخوا کتل او زړه کې یې دا هیله وه چې ګوندې خپل پلار به وویني خو خبر نه وه چې پلار یې درې میاشتی مخکې په قلعه جنګي کې شهید شوی دی او هډوکي یې لا سوځول شوي دي.

له جماعته پس د کلي خلګ یو یو له جماعته وتل خالد یې ننداره کوله خو د ناڼوای خبره ورته یاده وه چې چاسره به خبرې نه کوي کلیوالو هم ډیره توجه څکه ورته ونه کړه چې هغوي فکر کاوه چې د یو کلیوال خپلوان دی او د شهیدانو فاتحې ته به د خپل مور پلار سره راغلی وي.

خو خالد د مازدیګره څخه تر ماښام لمانځه پورې انتظار وکړی چې کله د ماښام د اذان وخت شو د خالد زړه له خوشحالی بیا په ټوپو شو او فکر یې کاوه چې اوس به یې پلار راشي د جماعت څخه د باندې چې به د چا د قدمونو او بوټانو اواز راغلی خالد به فکر کاوه چې دا به یې پلار وي هر سړی چې به جماعت ته داخلیده د خالد په فکر کې به یوځل د خپل پلار تصویر ګرځیده په دې انتظار کې به یې کله کله عقل مغلوب شو او پردی سړی به ورته پلار ښکاره شو، خو چې کله به یې زړه وغوښتل چې ورمنډه کړي نو بیابه پوه شو چې پلار یې نه دی اذان وشو امام اقامت وکړی او جماعت ودریده خو خالد نیت نه و تړلو او خلګو ته یې کتل د اول رکعات تر پایه خالد نیت ونه کړی او په صف کې ولاړ وڅ دروازې ته یې کتل چې کله امام رکوع ته ولاړی خالد هم نیت وتړی او رکوع ته پسې کوز شو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام لمونځ هم وشو کليوال يو يو له مسجده ووتل مسجد کې تاريکه شول خالد هم د مسجد بهر کښيناستی د هيچا هم خالد ته فکر نشو جماعت خالي شو کليوال ټول ولاړل خو خالد لا ناهيلي نه وو او فکر يې کاوه چې دماسختن لمانځه ته به يې پلار راشي خو په زړه کې پلار ته زيات غصه وه چې ولې پر وخت دده بيولو ته نه راځي شپې هم خپل وزرې وغوړولې يخ اوتيز باد هم لګيده او نرۍ نرۍ باران هم شروع سو خالد د دې لپاره چې لوند نه شي د مسجد ديوال ته ځان پناه کړی که څه هم يخنې زياته وه خو خالد د خوشحالی لامله بيخي يخني ته فکر نه وه هغه فکر کاوه چې پلار به يې اوس راشي اودی به تر لاس ونيسي او کور ته به يې بوځي په خالد په همدې يخنی کې ماسختن شو او امام اذان وکړی خالد بيا خوشحاله شو امام دمسجد څراغ بل کړی خالد هم په منډه ولاړی او جماعت کې کښيناستی اوبيا يې سترګې د مسجد دروازې ته ونيولې بيا ټول خلګ راغلل د خالد پلار نه وو خالد باندې لږ لږ بيره راتلل او زړه يې غم نيوی څکه نوره شپه راروانه وه کليوال يو يو له مسجده ووتل او جماعت ټول خالي شو اخر کې يوسپين ږيری اويو خالد سره پاته شول چې سپين ږيري له نفلو وروسته خالد ته وويل هلکه څه ولاړ شه کور ته ناوخته دی زه نور د مسجد څراغ مړ کوم او مسجد بندوم خالد هم له مسجده راووتی اوسپين ږيری د جماعت دروازه بنده کړه خالد حيران شو چې اوس څه وکړي زړه يې ډار ونيوی په سترګو يې توره شپه سول مخې ته يې هر شی پيری او بلا ښکاره شول يو خواته يې منډه کړه مخې ته يې ولاړ توت پيری ښکاره شو ژر يې مخ راوړه بلې خوا ته يې منډه کړه خو د جماعت ديوال ورته د غر غوندې ښکاره شو هر طرف ورته خطرناک ښکاره کيده له ډيرې ناتوانی يې خپل سترګې پټې کړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوشیبه یې سترګې پټې کړې وې او وروسته یې په ورو ډول خپلې سترګې خلاصې کړې چې ګوري باران هم تیز شو خالد د جماعت مخکې د پول طرف ته منډه کړه او تر هغه پول لاندې شو زړه یې زیات درزیده نژدې وه چې له ډاره د زړه حمله پرې راشي په ټول عمر دومره بیره پرې نه وه راغلې له زیاتې بیرې یې ژړلی هم نشول هغه فکر کاوه که وژاړي پیران او بلاګانې به په خبرې شي له ډار او یخ څخه یې بدن لړزیده د پول لاندې پر یوه اړخ پروت و بدن یې وچ شو خو له بیرې نه بښوریده دسترګو څخه یې د اوښکو دارې رواني وې د مسجد څنګ ته د کلي سپي هم راغلل او غپا یې شروع کړه چې د خالد بیره یې نوره هم زیاته کړه د خالد بدن د یخ لامله قرار قرار سړه را ټولیده خالد اخر څنګونه نس ته ورکړه او راټول غونډې شو خو له زیاتی بیرې یې یخ ته بیخي فکر نه و شپه ورو ورو نوره هم یخیدل خالد له دې بیرې چې یابه یې سپي وخوري اویا به یې بلا ووهي د پول څخه نشو راوتلای خالد د شپې نیمایي کې خپل حواس له لاسه ورکړل او لاسونو او پښو یې هم د یخ لامله کار پریښودی چې د سهار اذان سره یو څل بیا په هوش کې راغی چې د مسجد له خوا د امام د پښو اواز راتلی خالد چغه وکړه او د ماما نارې یې شروع کړې امام وارخطاشو خو چې کله یې د پله لاندې لاسي برق ونیوی نو وې لیدل چې خالد غلی او راټول غونډې پروت دی امام غږ پرې وکړی.

څوک یې؟ څوک یې؟

خالد: ماما زه یم یخ مې کیږي.

امام: ته څوک یې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: خالديم ماما بدن مې درد کوي.

امام هم ور کوز شو او خالد يې غېږ کې راواخيستی او د جماعت پر ځای يې کور ته راوړی او بخاري يې ورته ولګوله او بيستره کې يې پټ کړی د امام ميرمنې د امام څخه پوښتنه وکړه چې دا دې څوک راوستی امام ورته وويل: چې زه يې هم نه پېژنم ډير ښکلی ماشوم دی او خبرې يې هم نه زده نه دي يخ نيولی ده ته يې تود کړه زه جماعت ته ځم له جماعته پس به يې معلومات وکړو.

د امام ميرمنې پرې بله بيستره هم واچول او لمانځه ته ولاړه.

خالد بيستره کې ځان سره ژړا شروع کړه او خوښحال يې چې د تېرې شپې زړه هم اوس تش کړي ځکه ماښام يې له ببرې او داره ژړا هم نشول کولای او د شپې دردونکي تصويرونه يې ذهن کې راتلل او زيات زوريده مور يې هم سترګو سترګو ته کيدله يو ځل يې زړه وخوښحال چې د امام د ميرمنې غيږ ته ځان واچوي خالد ډير ناهيلې شوی وږ دار او ببرې د ههه په مغزو کې ځای نيولی وږ مينې شفقت او ترحم ته يې زيات ضرورت درلودی.

خالد چې کله لږ تود شو وروسته يې ډوډی ته هم اشتها راغله ځکه خالد تيره شپه ډوډی نه وه خوړلې يواځې يې تيره ورځ سهار يې ډوډی خوړلې وه خو خالد شرميده د امام ميرمنې ته يې د ډوډی د خوړلو نه شول ويلی امام د جماعت کولو وروسته مقتديانو ته وويل چې يو نابلده ماشوم يې پيداکړی که د هر چا وي نو د دوی کور کې دی خو کليوالو کې چا ونه ويل چې د دوی له کوره ماشوم ورک شوی دی، په دې ورځو کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد د ماشومانو سبقونه هم رخصت وه امام له جماعته کولو سمدستي وروسته کور ته راغی، امام چې وکتل چې خالد اوس تود شوی نو خالد ته یې وویل ته د چا زوی یې؟ دلته کلي کې د چا کور ته راغلی یې؟

خالد ورته جواب کی وویل: چې زه د عزام زوی یم او خپل پلار پسې دلته راغلی یم امام وروسته پوه شو چې ماشوم عرب دی او په عربی ژبه ښه خبرې کولای شي نو دخالد سره یې عربي خبرې شروع کړې لږ شیبه وروسته امام د خالد بکس ته پام شو او د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې په دې بکس کې څه دي خالد ورته جواب کې وویل: چې دا مې جامې دي.

امام په خندا کې خالد ته وویل ته راکړه زه یې وګورم بمونه خوبه دې نه وي راوړي خالد هم بکس ورکړی امام چې کله بکس خلاص کړی نو هغه د عایشې لیک په لاس ورغی چې د لیک د ویلو وروسته د خالد په تولـه کیسه پوه شو د لیک لاندې یې زیاتې روپۍ او طلاهم ولیدل څکه نانوای د خالد یوه روپۍ هم نه وه ضایع کړې، وروسته خالد امام ته د نانوای سره د تېر سوي ژوند کیسه هم وکړه او خالد امام ته وویل: چې زه د قرانکریم حافظ هم یم امام او خالد لا مجلس نه وه ختم کړی چې د امام میرمنې د سهار چای تیاری کړی او د سهار چای سره یې هګۍ هم تیارې کړې وې خالد چې کله هګۍ ولیدلې نو خپله مور یې یاد شوله چې هر سهار به یې نه نه هګۍ پخولې سترګې یې ډکې شولې اواز یې ژړه غونی شو امام چې کله وغوښتل د خالد څخه پوښتنه وکړي خو پوه شو چې خالد ته ژړا ورځي نو خالد یې یوه شیبه پرېښودی او خپلې میرمنې ته مخاطب شو او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ته يې د خالد تو له کيسه وکړه د امام ميرمنې هم د خالد دردونکې کيسې ته زيات وژړل.

خو امام تر هر څه زيات د خالد ساتنې ته وارخطا وؤ ځکه يوه شپه مخکې هم دلته امريکايانو چاپه وهلې وه خو له لږ ځند وروسته يې فيصله وکړه چې خالد به له دې کلي څخه لرې ليرې د خپل خسر احمدشاه اکا کورته وړي.

خالد چې کله ناشته وکړه نوامام پر خپل موټرسايکل شاته کښيناوه او د خپل خسر کور ته يې بوړو.

د امام خسر احمدشاه اکا چې اوس نو سپين ږيری وه پنځه زامن يې درلودل چې دوه مشران زامن يې ايران کې مزدوري کوله او دريم زوی يې د هيواد څخه بهر پاکستان کې سبقان ويل او څلورم زوی د خالد د پلار غونډې د طالبانو په تشکيل کې تللی وه چې په کندز کې محاصره شوی وه اود مرګ او ژوند درک يې نه وؤ او پنځم او تر ټولو کشر زوی يې مصطفی پر کور و او جماعت کې يې سبقان ويل او مکتب يې هم وايه مصطفی ځوارلس کلن وه خو د هغه عجيبه صفاتو هغه په ټول کلي کې مشهوره کړی وه مصطفی په هر څه کې په خپلو همزولو لاس بری وه د کلي د ماشومانو مير و او په کلي کې يې د ماشومانو ځان ته دلګی درلودله هغه ته خپل ماشومان ملګري زيات ګران وه که به په کلي يا مکتب دده ملګري چاسره جنجال وکړی نو مصطفی به نيغ د خپل ملګري په دفاع کې ولاړ و په مکتب کې چې به هر څوک د مصطفی په دلګی کې داخل وؤ نو هغه به سرې سترګې ګرځيدی او نورو ماشومانو به پورته ورته کتلی نشول مصطفی د شوخی سره ډير لايق او با استعداده هلک هم وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی یو بل عادت دا وه چې خپل او دملګري انتقام يې چانه نه پربښودی که څه هم ماشوم وه خو پیغور او دمړو سترګو ژوند څخه يې زيانه کرکه درلودله یوه ورځ ورته د کلي امام پیغور ورکړی چې څنګه محمود تر تا په درجه مخکې دی مصطفی درې میاشتې مسلسل هره شپه تر دولسو بجو درسونه وويل او په امتحان کې يې خان تر محمود مخکې کړي.

خالد غرمه مهال د مصطفی کور کې حیران ناست وه او دغرونو غونډې غمونه يې پر دماغ پراته وه د خالد د سترګو اوښکې خلاصې شوې وې او له زیاتو مشکلاتو لامله په روحي تکلیف اخته سوی وه.

خالد نور پوه شوی وه چې مور اوپلار يې د همیشه لپاره بايلل خو د مصطفی کور ورته څه د زړه سکون بخښونکی ښکاره شو، ځکه د مصطفی مور ډیر زیاته مهربانه وه او خالد ته يې زياته تسلي ورکړه اوهغه ته يې وويل چې زه هم ستا مور یم خالد ته يې پاکې جامې ورکړې او هغه ته يې د خان مینځلو لپاره اوبه تودې کړې خالد چې کله خان ومینځی د تشناب څخه راووتی د مصطفی مور ورته وويل: چې دلته لمر ته کښینه چې تود شې خالد لا هم هغه لمر ته ناست وه چې مصطفی له مکتبه راغی چې کله بې پر خالد سترګې ولګیدلې نو ورته يې ومسل خالد هم د خندا په دول خوله خلاصه کړه مصطفی اطاق ته ولاړی او د ښوونځي بسته يې کیښودله او مور څخه يې پوښتنه وکړه چې دا هلک څوک دی مور يې جواب ورکړی چې عرب مسافر دی او مور پلار تري ورک شوي دي او ټوله کیسه بې مصطفی ته وکړه مصطفی هم راغی د خالد سره يې سترې مشي وکړه او د غرمې ډوډی دواړو یو ځای وخوړله خو په دې ځای کې هم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد سم په امن کې نه وه ځکه امکان يې درلودی چې دلته هم امريکايان چاپه پرې ووهي خالد دلته هم د هرچاسره خبرې نه کولې او احمد شاه کاکا له ډاره خالد ته د شپې له کور ځخه ليرې په بيټک (ميلمستون) کې بيستره واچوله او مصطفی ته يې وويل چې تـا اوخالـد بـه مابنـام هلته بيده شئ.

خالد چې کله دا خبره واوريدله بيا وارخطاشو ځکـه خالـد د شپې داريـده مابنام چې کله ډوډی وخوړل شول مصطفی اوخالد دواړه د بيټک په طرف ولاړل او احمدشاه کاکا دواړه پوه کړه کـه چيـرې چاپـه راغلـل نـو دواړه به د ميلمستون ځخه تيښته کوئ کله چې دواړه ميلمستون ته ورسيدل نو خالد مصطفی ته وويل چې زه دلته داريـږم خـو مـصطفی ورتـه ووېـل چـې مـه داريږه زه درسره يم مصطفی بيخي ډار نه پيژنده هغه به د شپې په هديره کې د ملګرو سره د مرغانو ښکار کاوه خو خالد نن شپه زيات نـه داريـده ځکـ مصطفی ورته ډاډ ورکاوه دواړه په خپلو بيسترو کې پريوتل او بيا ورته خالد د خپلو خواريو او تلکليفونو داستان شروع کړی.

مصطفی هم ورته غوږ نيولی وه د شپې تر يوې بجې پورې خالـد مـصطفی ته خپله کيسه کوله ځکه چې د خالد پښتو ژبه لا سـمه نـه وه زده او په ډير مشکل يې مصطفی پوه کړی او مصطفی ته يـې دا هـم ووېـل چـې دی پر خپل مور اوپلار زيات ګران وؤ.

د مصطفی او خالد ځای هم هغه بيټک شو له څه مـودې تيريـدلو وروسـته مصطفی اوخالد يو بل سره عادت ونيوی او يو بل ته زيات ګران شول خالد که مور پلار د لاسه ورکړه خو مصطفی يې پيداکړی چې د مصطفی مينې د خالد ځخه د مور پلار غم سپک کړی وؤ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد او مصطفی لکه ندیم اوندم مرغان بیخي د یوبل څخه نه جلا کیدل

که مصطفی غیرتي وؤ نو خالد هم تر مصطفی په غیرت کې کم نه وؤ.

خالد له مصطفی څخه په لږه موده کې ډیر ژر پښتو ژبه په مکمل ډول زده کړل مصطفی اوخالد دواړو د کلي پر ملاصاحب سبقان شروع کړه مصطفی تر خالد زیات کتابونه ویلي وؤ خو خالد بیا د قرانکریم حافظ و

یوه شپه چې هوا هم طوفاني وه تیز باد لګیده او په اسمان کی تالنده او بریښنا هم وه مصطفی اوخالد په خپل اطاق کې په خواږه خوب ویده وه

چې دطیارو غږ شو خالد دطیارو غږ له خوبه ویښ کړی خوبیرته یی زړه خوب یو وړی مګر دطیارو غږ شیبه په شیبه په لوړیده خالد بیا له خوبه بیدار شو داخل د طیارو اواز ډیر زیات لوړ و خالد وارخطا شو ژر یې پرمصطفی غږ وکړی مصطفی چې کله را پاڅیدی نو پوه شو چې د امریکایانو چاپه ده په وارخطا غږ یې خالد ته وویل:

زه چې وایم دکافرانو چاپه ده

خالد: څه څه چاپه؟

مصطفی: هو

خالد: اوس به څه کوو؟

مصطفی: نه پوهیږم.

خالد: درځه چې کور ته ولاړ شو زه بیریږم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه نه کور ته نه خو بابا ویل که د امریکایانو طیارې راغلې تاسې به کور ته نه راځئ بهر به منډه وهئ ونوکې به پټیږئ مصطفی اوخالد په همدې خبرو مشغول وه چې دطیاروغږ دومره لوړ شو چې د دوئ دوو خبرې پکې ورکې شوې اخر مصطفی خالد له لاسه ونیوی او دواړو له اطاقه منډه کړه له لږ منډې وروسته مصطفی یوې دنګې ونې ته ودریدی خالد یې د لاس په اشاره پوه کړه چې ونې ته در وخیژه خوخالد ورته وویل چې زه ونې ته نشمه ختلای مصطفی په تیزی سره د ونې بیخ ته په ګونډو شو او وروسته یې خالد ته وویل چې زما اوږو ته پورته شه د خالد چې د وارخطایي څخه لاسونه ریږدیدل په ډیرې تیزی سره د مصطفی اوږو ته وختی مصطفی ورو ورو ولاړیدی چې وروسته خالد د ونې ښاخ ونیوی او ونې ته وختی سمدستي مصطفی هم ورپسې ونې ته وختی دواړه په ونه کې ولاړ وه ډیر زیات وارخطا وه خود خالد په مصطفی لږ زړه ډاډه و مصطفی چې مخکې له داسې حالت سره نه و مخ شوی زیات حیران ولاړ وه لږ شیبه وروسته په اسمان کې دطیارو څخه د ګروپ په شان شیان وغورځول شول چې شاوخوا یې د ورځې غوندې رڼا جوړه کړه خالد چې کله رڼا ولیدله نو مصطفی ته یې وویل اوس ترې نشو پټیدلای مصطفی دخالد په خوله لاس ونیوی او ورته یې وویل: چوپ شه غږ مه لره نه مو ویني خالد اومصطفی له پاسه ننداره کول چې دوه هلیکوپتر طیارې راغلې او د مصطفی د کورځنګ کې په پټې کې کښیناستلې چې دکښیناستلو سره سم خړ رنګه دریشي په تن عسکر ترې په منډه راکوز شول اوټولو دمصطفی دکور په طرف منډې وهلې د کور دروازې ته نژدې ټول عسکر پړمخې پریوتل یو عسکر یو تور غوندې شی د دروازې په طرف ور وغورځاوه چې له غورځولو سره سم درز شو او تور دودونه پورته شول خالد له ډاره په ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې خان د مصطفی غیږ ته غوځار کړی مصطفی په یوه لاس د ونې ښاخ
نیولی وه په بل لاس یې دخالد سر د خپل ځیګر سره نږدې ونیوی او په
سترګو یې د خپل کور وطرف ته کتل عسکر چې کله کور ته ننوتل
سمدستي وژړې شروع شوې خالد له ډاره په خپلو غوږونو لاسونه ونیول له
ډېرو څخه څو ثانیې وروسته د ژړا اوازونه اوچغې شروع سولې مصطفی
اوخالد په حیران ډول په ونه کې ولاړ وه نه پوهیدل چې د دوئ په کور کې
څه روان دي له دوه ساعته وروسته لومړی یوکس چې ساده توري جامې
یې په تن وې اومخ یې په څادر پټ کړی وه له کوره راووتی اومخ د
مصطفی اوخالد د خوب داطاق په طرف یې منده کړه د شاه له طرفه یې
امریکایانوهم منډې وهلې ژر اطاق ته داخل شول خوشیبه پس له اطاقه
راووتل درې امریکایي عسکر اویو مخ پټی سړی راغلل اودهمدې ونې
لاندې ودریدل چې مصطفی اوخالد پکې پټ وه مخ پټي سړي له لږ خنډ
وروسته خبرې شروع کړې او یوبل کس ته یې وویل ترجمان صاحب ته
دوئ ته ووایه چې مادقیق څارل د ماښام تر اذانه دواړه دلې وه نه پوهیږم
چې په دې نیمه شپه کې چیرته پټ شول که صحي تلاښې وکړو باور لرم
چې پیدا به یې کړو مصطفی چې کله اواز واوریدی نو پوه شو چې داکس
د دوئ دکلي هغه د سدو پلار چې خلګو ورته مامور خلقي وایه هغه دی له
لږ ځنډه وروسته هلیکوپتر طیارې بیرته راغلې او پر هم هغه ځای کښیناستلې
عسکرو ټولو منډه کړه اوبیرته طیارې ته پورته شول او وروسته طیارې بیرته
هوانه پورته شولې او ولاړلې مصطفی اوخالد هم له ونې راکوز شول اومخ
پر کور یې ورمنډه کړه چې کله کورته داخل شول لومړی یې خپل پلار په
وینوکې لژنده ولیدی ورمنډه یې کړه او پر پلار یې نارې کړی بابا بابا پورته
شه خوبابا یې غبر نه کاوه دمصطفی په نارو سره د اطاقه څخه د مصطفی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور چي زياته وارخطا وه هم رامنده كره اوچغې يې شروع كړې د دوی لاهمدا چغې وهلې چې كليوال هم راغلل د كلي امام چې كله مصطفی اوخالد وليدل نودواړه يې تر لاس ونيول اوپه زوره يې كش كړه مصطفی په ژړا كې زور كړه او لاس يې د ملاامام له لاسه خوشې كړی اوبيرته دخپل پلار په مړه جسد يې غېږ تاو كړه امام دوهم وار مصطفی له لاسه ونيوی او كش يې كړی او د كوره يې وايستل او خپل كور ته يې بوتلل اوهلته يې كښينول اوبيايې مصطفی ته وويل چې چاپه په تاسو پسې راغلي وه اوتاسې دوه يې بنديان كولاست خوداچې تاسې تري پټ سواست خدای وژغورلاست كه تاسې اوس كور كې خلك ووينې نوكيدای شي بياجاسوسي ورته وكړي اوبيرته امريكايان راشي نوتاسې زموږ كور كې تر هغه و اوسيږئ چې زه خوندي ځای درته پيداكوم خالد اومصطفی د ورځې تر لسو بجو د ملاامام په كور كې وه چې پر لس بجې يو كس راغی او دواړه يې د موټرسيكل تر شاه سپاره كړه او د دوه ساعته مزل وروسته يې يو بازار كې ښكته كړل چې هلته يو موټر چلونكې ناري وهلې چې هلې گردی ځنگل دوه نفره كم دي چې حركت كوو.

وروسته موټرسيكل چلونكي وموټر چلونكي ته وويل چې دادوه ماشومان به دگردي جنگل بازار ته ورسوې او په بازار كې به يې دمركزي جامع جومات امام ته تسليم كړې او د مصطفی به لاس يې يو خط هم وركړی او ورته يې وويل چې كله مو هلته ملاامام پيداكړی داخط به په لاس وركړې او موټرچلونكي ته يې كرايه وركړه اونور موټرسايكل ته وختی اوترې روان شو مصطفی اوخالد دواړه موټركې حيران ناست وه دواړه زيات خپه وه خوخالد چې مخكې له سختيوسره عادت شوی وه زيات خپه نه وه د موټر له حركت وروسته خالد مصطفی ته وويل چې مور به مې ويل چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرتکلیفونو باندې صبر زیات ثواب لري هرڅوک چې پرتکلیف صبر وکړي الله ج به جنتونه ورکړي خالد همداسې په خبرو لګیاوه چې مصطفی ته تسلي ورکړي خومصطفی چوپ وه اوهیڅ یې نه ویل کله کله به یې د خالد خبرو ته د هوپه ډول سر وښوراوه له یوساعت مزل وروسته دواړه چوپ شول له اوږدې خاموشۍ وروسته مصطفی خالد ته وویل زما پلار هم مړ شو په دې خبره سره د مصفطی له سترګو اوښکې رواني شولې اوپه اوښلنو سترکو یې خالد ته وویل نور به زه پلار نه لرم بابا مړ شو خالد یې خبره ور ونیول او ورته یې وویل مړ مه وایه شهیدووایه الله ج به هغه جنت ته بوځي او بیابه موږ هم ورشو خالد بیا ورته وویل ته خوشکر مور لرې خو زمانه مور اونه پلار شته چې په دې خبره سره د خالد هم له سترګو اوښکې راغلې خو مصطفی پوزه کش کړه اوښکې یې پاکې کړې اوبیا یې وویل خالده دعا کوه چې زما اوستا ږیرې راشي اوځوانان شو بیابه یې له امریکایانو سم انتقام اخلو خالد وویل اه کاش چې ځوان وای بیا زه د دې امریکایانو په چل ښه پوهیدم دوئ په همدا مجلس اخته وه چې مازدیګر مهال یو واړه بازار ته موټر ورسیدی اویو مسجد ته موټر چلونکي موټر ودراوه خالد اومصطفی ته یې وویل چې د همدې مسجد امام پیداکړې دواړه له موټره کوز شول او جماعت ته ورداخل شول کله چې یې ملاامام ولیدی مصطفی ورته هغه د خپل مسجد د امام خط په لاس ورکړی امام چې کله خط ووایه نو دواړه یې د مسجد حجرې ته راوستل او ورته یې وویل چې نور به تاسې دواړه همدلته سبقان وایاست.

مصطفی اوخالد دواړه همدلته پاته شول د مصطفی د پلار د مرګ یوه میاشت وروسته د مصطفی دواړه ورونه هم له ایران څخه راغلل دابل کال کوچني اختر ته یې طالب ورور هم له پاکستانه څخه په رخصتی راغی کله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د پلار له مرګه خبر شو نو زيات خپه شو او وروسته يې په وارخطايي د ورورکي ورور مصطفی پوښتنه وکړه مور يې جواب ورکړی چې هغه هم دهغې ورځې څخه د عرب ماشوم سره تللی بيانه دی راغلی د کلي ملاصاحب استولی دی نور يې مور هم معلومات نه لرو خوملاصاحب وايي چې جوړ روغ دی ما دې مشر ورور ته وويل چې اختر ته يې راوله خوهغه وايي نه چې هلته خوندي دی بايد هم هلته اوسي که راشي هسې نه چې امريکايان چاپه پر ووهي د عرب سره دی هم اوس د امريکايانو په تور ليست کې دی د مصطفی طالب ورور د اختر تيرولو وروسته د کلي د ملاصاحب څخه د مصطفی اوخالد ادرس واخيستی او دی هم پسې راغلی اود مصطفی اوخالد سره يې يوځای درسونه شروع کړل مصطفی اوخالد پوره دوه کاله هم هلته پاته شول اوسبقان يې ويل يوه شپه د دوئ حجرې ته يوملیمه طالب راغلی وؤ او د لږ مجلس وروسته يې مصطفی ته وويل چې هلمند ته د جهاد لپاره ځم اوهلته د امريکايانو سره جهاد کوم مصطفی چې کله داخبره واوريدل نو يې هغه طالب ته وويل چې ماهم درسره بوځه هغه طالب ورته وويل چې زه به مو خپل مشر ته بوځم مصطفی ترې پوښتنه وکړه چې ستاسې مشر چيرته دی مليمه طالب جواب ورکړی چې هغه هم دلته نژدې په بل مسجد کې مليمه دی مصطفی ورته وويل: چې سهار به حتمي ما خپل مشر ته بيايې مليمه طالب هم ورته وويل چې سمه ده سهار دواړه مليمه طالب او مصطفی د طالبانو مشر ته ورغلل طالب مشر ورته د جهاد اجازه ورکړه خودا يې ورته وويل چې بايد په خپله سيمه کې جهاد شروع کړې اوهلته خپل ځان ته ملګری هم پيداکړې اومصطفی يې د خپل سيمې مسئول وټاکه د دې تر څنګ يې ورته وويل چې د طالبانو د زاړه تحريک يوځه اسلحه ما هلمند کې پټه کړې ده چې د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلحه بوه توپنچه او کلاشنکوف نانه درکوم خونوره اسلحه اومهمات به خپله پیداکوي مصطفی هم ورسره خوبنه کړل او د طالب مشره خخه یې رخصت راواخیستی او په منډه خپلې حجرې ته راغی اوپر خالد یې زیری وکړی اوخالد چې کله د دې کیسې څخه خبرشو له سترګو څخه د زیاتې خوشحالی اوښکې راغلې بیادواړه سرغیړ په غیږ شول خالد مصطفی ته وویل چې کلاشنکوف به ماته راکوي مصطفی د توکو په دول ورته وویل چې نه یاره ستا شکل کلاشنکوف ته نه دی شوی خالد ورحمله کړه اود مصطفی لاس یې تاو کړی او ورته یې وویل چې نه کلاشنکوف زما دی مصطفی ورته وخندل او ورته یې وویل چې لاس مې کړه ایله درکوم یې کله چې یې خالد لاس ایله کړی مصطفی ورته وویل چې هلکه اوس مې لږ احترام کوه امیر او قومندان دی یم بیا دواړو سره وخندل دواړه ډیر زیات خوشحاله وه خو مصطفی خپل مشرطالب ورور نه و خبر کړی خو ورځې وروسته دواړه هلمند ته راغلل دواړو ورځ له کلي لیرې په دښته کې له کوچیانوسره تیره کړه اود شپې کلي ته د مسجد د امام کور ته راغلل.

اودغه دروازه یې وټکول امام چې کله بهر راغی مصطفی اوخالد یې نه پیژندل ځکه پوره دوه کاله یې نه وه لیدلی مصطفی پر ملاصاحب غږ وکړی او ورته یې وویل ملاصاحب خیر خیر مه راته ګوره خپل خلګ یو ملاصاحب چې کله د مصطفی اواز واوریدی نو پر مصطفی یې غیږ راتاو کړه او ورته یې وویل:

امام: اوهو تاسې دې الله راولي ماشاءالله داخوځوانان سوی یاست

مصطفی: هو ملاصاحب خونه هم سپین ږیری شوی یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام: چوپ شه هلکه زه خولا ځوان یم هسې زړه راته مه اچوه.

مصطفی: هههه ملاصاحب سپین ږیری شوی یې هسې ځان ته تسلي ورکوې.

امام: ښه تاسې دا راته ووایاست کله راغلي یاست.

خالد: همدا اوس راغلو اول ستاسې کور ته راغلو.

مصطفی: ههههه ملاصاحب تا له کلي بیولو و تاویل بیابه رانشې ځنګه بیرته راغلو.

امام: ښه تاسې ودریږئ زه یو ځل د مصطفی پر کورنی زیری کوم دمصطفی مور به سم زیری راکړي ځکه په دې لیوني پسې زیاته خپه ده

خالد: هههه ملاصاحب دا بد شکله یې هم یاداوه.

مصطفی: نه ملاصاحب زموږ کور مه خبروه موږ په پټه راغلي یو

امام: په پټه ؟

مصطفی: هو

امام: ولې؟

مصطفی: هههه ملاصاحب کور ته موبیایې که ټول مجلس همدلته راسره ختموې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام: افففف ماچې تاسې وليدلاست له خوشحالی هر څه راڅخه هير شول ته صبر زه کورکې تاسې ته کوټه سمه کړم هههه تاسې خو القاعده اوترهګر ياست د خلګو څخه په پټه ګرځئ.

امام: کور تـه ولاړی او لـږه شيبه وروسته بيرتـه راغلی او دواړه يـې کورتـه بوتلل.

مصطفی اوخالد د امام سره خپل ټول راز شريک کـړی او ورتـه يـې وويـل چې نور به دوئ د همدې کـلي څخـه جهاد شروع کـوي د کـلي امـام هـم ورسره خوښه کړه او ورته يې وويل چې اول ملګری مو زه يم او يوه توپنچه زه هم لرم دا هم تاسې تـه درکـوم لـه دې خـبرو وروسته مـصطفی د خپلـو ماشومتوب د ملګرو په اړه ترې پوښتنه وکړه امام ورتـه دټـول کـلي ځوانـانو باره کې معلومات ورکړه او ورته يې داهم وويـل چـې ځينـې د ماشـومتوب ملګري يې عقيدوي خـراب شـوي دي د حکومـت عـسکرجوړ شـوي دي بايد له هغوئ سره ونه وينې مـصطفی اوخالـد او د کـلي امـام پـه دريـو سره لومړنی جهادي پلان داسې جوړ کړی چې بايـد د شـپې لـه خـوا کـلي کـې شب نامې وويشي او کليوال خبر کړي.

څو شپې وروسته مصطفی اوخالد دامام پر موټرسيکل په ټوله ولسوالۍ کې دشپې له خوا خطونه وويشل او خلګو ته يې خبرداری ورکړی وه چې نـور د حکومت له کارونو لاس واخلئ او د اشغالګرو سره کـار ونـه کـړئ کنـه د اسلامي امارت له خوا به ووژل شئ اوځوانانو ته يې د امريکايـانو پـه مقابـل کې د جهاد شروع کولو بلنه ورکړې وه سهار چې د کلي خلـګ مـسجد تـه راغلل او خط يې وليدی ټول حيران شـول پـه ټولـه ولـسوالۍ کـې غوغـا او شور و چې طالبان بيا پيداشوي دي د ټولو خلګو د بحث موضوع همـدا وه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کليو اوجماعتونو کې بس همدا خبره شروع وه حکومتي کسان اوجاسوسان زيات وارخطا وه زيات خلګ خوشحاله وه خو له ډاره يې خپله خوشحالي ښکاره کولای نشول ماښام په تاريکه کې مصطفی اوخالد د امام کور ته راغلل او د امام څخه يې پوښتنه وکړه چې د شب ناموبه اړه د خلګو غبرګون څه وه؟ امام جواب ورکړی چې ټول خلګ خوشحاله وه له ډاره چوپ وه مګر يو مامور خلقي له خولې لاس اخيستی وۇ اميرالمومنين ملامحمدعمرمجاهد او طالبانوته يې ښکنځل کول او ويل يې چې يو ځل د خلقيانو داسې ښه حکومت راغی هم داځينو د جهاد په نوم خراب کړی اوس بيا دا حکومت خرابوي مصطفی چې کله د مامورخلقي نوم واوريدی يو ډول تکان يې وخوړی او د مخ رنګ يې واوښتی امام ته يې وويل:

مصطفی: څه څه مامورخلقي لاهمدلته کلي کې ژوند کوي؟

امام: هو.

مصطفی: اوس څه کار کوي؟.

امام: د کلي په مکتب کې سرمعلم دی ښه پيسې اودنيا يې هم اوس پيداکړې ده خلګ پسې درواغ هم وايي چې د امريکايانو جاسوس دی هغه مشر چرسي اوغل زوی يې کابل ته استولی دی خلګ وايي امريکايان ملي اردو جوړوي په هغه کې يې داخل کړی.

مصطفی: ملاصاحب خلګ درواغ نه وايي مامور خلقي جاسوس دی.

امام: هههه ته هم عجبه ساده سړی يې د هرچا په خبرو پسې ګرځې دا درواغ دي هغه اوس معلم دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه ملاصاحب په کومه شپه چې زموږ پر کور چاپه وه اوزما پلار
یې شهید کړی په هم هغه شپه دی ورسره وه ماپه خپلو غوږونو دده اواز
واوریدی څکه موږ پاس په ونه کې پټ وؤ اولاندې دی له ترجمان سره په
خبرو و که زما نه منې د خالد څخه پوښتنه وکړه.

امام: استغفرالله دا څومره غټ منافق دی ماخو پرې د ډیر ښه سړي گمان
کوه رشتیا هم په هم هغه سهار دی جماعت ته نه وؤ راغلی اوستا دپلار
جنازې ته هم نه راغی کله چې یې ما د زوی څخه پوښتنه وکړه ویل تیره
ورځ لښکرگاه ته تللی وه نن نه دی راغلی اوس مې یقین راغی چې داسړی
جاسوس دی.

مصطفی خالد ته وکتل او ورته یې وویل لومړی ښکار خو پیداشو غزا به له
همدې مامور خلقي څخه شروع کوو خوملاصاحب باید دوه ورځې دی
وڅارې اوبیا موږ ته معلومات راکړی امام دوه ورځې مامور خلقي تر څار
لاندې ونیوی او کله چې دریمه شپه خالد اومصطفی د امام کورته راغلل نو
ټول حال یې ورته بیان کړی اخرې پلان یې داشو چې باید د مازدیگر له
خوا مامور خلقي د فوټبال په میدان کې ووژني چې هم خلگ عبرت تری
واخلې اوهم هغه لار ایله اوپه اسانۍ سره له میدانه تللی شول د امام ورسره
ټول پلان خوښ شو فقط یې ورته وویل چې باید د دې څای لپاره بل
موټرسیکل پیداکړئ څکه د امام موټرسیکل ټول کلی پیژني مصطفی
حیران شو چې اوس به بل موټرسیکل له کومه کوي په همدې فکر کې و
چې خالد ورته وویل موټرسیکل باید ستا له هغه مولوي اخښي څخه
واخلو چې اول څل یې زه ستاسې کور ته راوستلم څکه هغه د دې کلي
ندی اوموټر سیکل یې هم څوک نه پیژني مصطفی چې کله دخالد خبره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

واوریدل نو موسکی شو اوبیا یې امام ته وویل چې ملاصاحب دومره هوښیار معاون لرم سهار خالد اومصطفی دواړه د مصطفی د مولوي اخښي کورته ولاړل تر ماپښین پورې هلته وه ماپښین یې اخښي ته وویل چې نور دوئ کور ته ځي خواخښي ورسره ټینګار شروع کړی چې باید شپه راسره وکړئ مصطفی ورته وویل چې ته دومره ټینګار کوې چې باید شپه درسره وکړو نوشپه درسره کوو مګر ستا موټرسیکل راکړه موږ یوځای کار لرو هلته ځو اوماښام بیرته راځو اخښي هم ورسره ومنله او موټرسیکل یې ورکړی مصطفی اوخالد راروان شول کلي ته نارسیده یې خپله خښنه کړې توپنچه له خاورو را وایستله او د کلي په طرف راروان شول پر لارې مصطفی خالد ته وویل چې مامور خلقي ولې اوکه موټرسیکل چلوې خالد ورته وویل چې زما موترسیکل نه زده زه مامور خلقي ولم مصطفی توپنچه د خالد په لاس ور کړه او د کلي د فوټبال د میدان په طرف راروان شول.

مازدیګر ټول خلګ د فوټبال په میدان کې راټول وه ځینو لوبه کول اوزیات نور بیا د سیل لپاره راغلي وه چې په سیلانیانو کې مامور خلقي هم ناست وؤ د فوټبال لوبه ښه ګرمه روانه وه چې مصطفی اوخالد ناڅاپه پر موټرسیکل د سړک له طرفه راغلل مصطفی موټرسیکل ودروی اوخالد ترې راکوز شو او لږ مخکې ورغی او پرمامور خلقي یې میګاروف توپنچه ونیول اوپوره څلور ډزې یې پر سر وویشتی له ډزو سره مصطفی د موټرسیکل ریز کش کړی اود موټر سیکل اواز زیات لوړ شو خلګو یوې خوا اوبلې خواته منډه کړه خوخالد پرې چیغه کړه او ورته یي ووېل یو هم د تیښتې هڅه ونه کړئ هر سړی په خپلو ځایونو ودریږئ چې زه درته یو څو خبرې کوم اوزما خبرې د زړه په غوږونو واورئ چې ماښام کورته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړاست بیا پرې فکر وکړئ او وروسته الله ج حاضر وګڼئ اوبیا د ایمان په محکمه کې پرې فیصله وکړئ چې زه ښه وایم که بد.

خالد خپلې خبرې په قهرجنه لهجه داسې شروع کړې ای خوانانو تاسې په رشتیا د احمدشاه ابدالي بچیان یاست ؟

ایا تاسې په رشتیا د غازي محمداکبرخان زامن یاست؟

ایا تاسې رشتیا د هغه کسانو زامن یاست چې چنګیز ګورګین روس اوانګریز ته یې په څوخله ماتې ورکړه؟

زه خو فکر کوم چې تاسې هغه نه یاست اویا موخان نه دی پیژندلی تاسې خپل تاریخ مطالعه کړې چې ستاسو پلارونو له اشغال اوغلامي سره څومره تضاد درلودی ای که تاریخ نشئ مطالعه کولی لږ خودې پورې هدیرې ته وګورئ چې ولې پر څینو قبرونو رنګه بیرغونه رپیږي؟

ناسې خو موله مشرانو پوښتنه وکړئ چې ولې اکثره یتیمان یاست ؟

اباخبر یاست چې ستاسو داکثرو پلارونه د ازادی لپاره شهیدان شوي خونن بیا سور کفر پر وطن راغلی تاسې بې غمه ناست یاست خپل فوټبال کوئ د پروني روس اونني امریکا هیڅ فرق نشته دواړه کافران دي دواړو پر مسلمانانو یرغل کړی پرون روس دټانګ په زور راغلی وؤ نن امریکایان د بې دوه پنځوس په زور راغلی ده هیڅوک په تاسې کې نشي کولای چې د روس او امریکایي داشغال ترمنځ فرق وکړي نو چې وطن اشغال دی جهاد داسې فرض عین دی لکه لمونځ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جل جلاله په قرانکریم کې سورة بقره دوه سوه شپاړسم ایت کې فرمایي:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تَكْرَهُواْ شَيْئاً وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّواْ شَيْئاً وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ

ترجمه: تاسي ته د جنگ امر شوی دی اوهغه تاسې تـه ناکاره دی کیدای شي چې یوشی تاسې ته ناکاره وي اوهم هغه ستاسې لپاره ډیر غوره وي اوکیدای شي چې تاسې یوشی خوښوی مگر هغه ستاسې لپاره بد وي الله جل جلاله پوهیږي تاسې نه پوهیږئ.

نو ای ناخبره ځوانانو جهاد دریاندې فرض عین دی پاڅیږئ خپل غاړې د الله جل جلاله په وړاندې خلاصې کړئ له مرگه مه داریږئ تاسې مومنان یاست که په دې لاره کې ووژل شئ شهیدان یاست چې د الله ج په وړاندې تر ټولو غوره مرگ همدا دی ایا تاسې به ورځ ترقیامته ژوندی یاست؟ نه زه درته قسم په الله جل جلاله کوم چې یوه ورځ به ټول مړه کیږئ نو چې په دې باوري یاست چې یوه ورځ مرو نوبیا غوره نه ده چې په هغه مرگ مړه شو چې پیغمبرانو یې تمنا او امید کړی پیغمبرانو پـه هـم هغه مرگ پسې ارمان کړی وي؟

الله جل جلاله په قرانکریم سورة بقره یوسل اوځلورپنځوسم ایت کې فرمایي:

وَلاَ تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِن لاَّ تَشْعُرُونَ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترجمه: اوهغوخلګو ته چې د الله په لار کې ووژل شي مړه مه وایاست داسې خلګ خوپه حقیقت کښې ژوندي دي خوتاسې شعور نه لرئ چې د هغوئ په ژوند خبر شئ.

نو ایاتاسې له هغه مرګه تیښته کوئ چې الله ج ورته ژوند ویلی دی؟

ایاتاسې به ورځ د قیامت د الله ج دې پوښتنې ته جواب ورکړې چې درته وواېي چې په تامې جهاد فرض کړی وؤ تا ولې نه کاوه سره له دې چې ځوان روغ اوسالم هم وې؟

ای ځوانانو تاسې دافکر مه کوئ چې موږ اسلحه نه لرو ضعیف اولږ یو زموږ ستاسو هغه نازولو خلګو د بدر په غزا کې پنځه اسان درلودل په داسې حال کې چې کفارو ترسل زیات اسان درلودل او دصحابه شمیرله کفارو درې چنده کم و مګر الله یې بری اوفتحه په نصیب کړه پرون مو پلارونو د روسانو له ټانګونو سره د اور په بوتلو جنګونه کول اوهغوئ ته یې شکست ورکړی که نن هم موږ د الله په لاره کې جهاد شروع کړو الله به زموږ مرسته کوي اوالله به همداکفار زموږپه ضعیفو لاسونو ماتوي نو د غفلت له خوبه رابیدار شئ کفارو مو وطن اشغال کړی او زموږ مسلمانې خورګانې یې په ګوانتنامو کې بندیانې کړې په پای کې باید ووایم چې داماموړ خلقې موځکه وواژه چې د صلبانو جاسوس و اوهغوئ ته یې جاسوسي کوله اوکفار یې په دوستې نیولي وه او دهغوئ په صف کې د هغوئ ملګری وؤ چې الله ج د داسې کسانو مرګ رواکړی او هغوی د همدې کفارو له ډلې بللي دي.

الله په قرانکریم سورة المايدة یوپنځوسم ایام کې فرمایي:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَٰأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ٱلْيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ أَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ

ترجمه: ای مؤمنانو یهودیان او عیسویان خپل ملګري مه نیسئ دوئ په خپلو منځو کښې سره ملګري دي او که ستاسې څخه څوک هغوئ خپل ملګري نیسي نو بیا هغه هم په هم هغو کښې شمیرل کیږي په دې کښې شک نشته چې الله ظالمان له خپلې لارښونې څخه بې برخې کړي دي.

الله موږ له کفارو د ملګرتیا او غلامۍ څخه منعه کړي یوؤ لکه څنګه چې زموږ پلارونو خلقیان اوپرچمیان په همدې خاطر وژل چې د کفارو غلامي یې کوله نوموږ هم هغه کسان وژنو چې د امریکایانو غلامي کوي اودهغوی په لاس جوړ شوي حکومت کې کار کوي تاسې خپل ټول دوستان اوملګري د حکومت له کاره راوګرځوئ کنه د هر یو به همدا انجام وي.

له دې خبرو وروسته خالد مصطفی ته په لاس اشاره وکړه هغه هم بیرته د موټرسیکل مخ راوګرځوی او خالد موټرسیکل ته وختی او روان شول دماښام لمانځه ته د مصطفی د اخښي کور ته ورسیدل هلته یې دشپې د مصطفی اخښی هم له جریانه خبر کړی او ورته یې وویل چې دوئ دواړه وطن ته د جهاد لپاره راغلي دي هغه هم ورسره د مرستې اوهمکاری پوره وعده وکړه مامور خلقي د کلي خلګو کور ته راوړی او دابله شپه په بي بي سي راډیو کې په خبرونو کې وویل شول چې طالبانو په هلمند کې یو کس په دې خاطر وواژه چې د مکتب ښوونکی وؤ د مامورخلقي له وژلو وروسته په سیمه کې د حکومت کسان زیات په ډار کې ګرځیدل او د حکومت عسکرو هم د خلګو زوروول زیات کړل اوهره ورځ یې هغه کسان د طالب په نامه نیول چې ډیره به یې درلودل مصطفی اوخالد پرته له کومه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داره خپل فعالیت په تېزۍ سره روان کړی ولې یوه میاشت وروسته مصطفی اوخالد اته کسان ملګري پیداکړه هر ملګري یو کلاشنکوف د کوره څخه راوړي یوه شپه اته سره ملګرو د کلي پر پوسته حمله وکړه اوپه پوسته کې ناست دولس پولیس چې ټول معتادین وه ووژل او اسلحې یې له ځان سره یوورې په دې پوسته کې مصطفی اوخالد ته دوه پيکا دوه راکیټه او اته میله کلاشنکوف څلور مخابرې درې موټرسیکله یو سراچه موټر او زیاتې مرمۍ په لاس ورغلې.

لس ورځې پس ورته راپور راغی چې د ولسوال معاون کور ته راغلی اوسهار وختي په خپل موټر کې ولسوالۍ ته ځي مصطفی اوخالد هم ورته کمین ونیوی او هغه یې وواژه د هغه سراچه موټر او یوه میګاروف توپنچه یې هم غنیمت کړه د مصطفی اوملګرو شمیر یې ورځ تر بلې زیاتیدی او خلګو ورسره د پیسو مرستې هم زیاتې کولې یوه شپه مصطفی اوملګرو یې د کلي تر ټولو لوی مسجد ته د ماخستن دلمانځه پر مهال ورغلل او په جماعت کې ناستو کسانو ته یې وویل چې ټول پر خپلو ځایونو کښېنئ موږ مجاهدین یو فقط درته یو څو خبرې کوو په دې وخت کې مصطفی خالد ته اشاره وکړه خالد هم منبر ته راغی اوپه خپل زړه وړونکي غږ یې څو ایتونه تلاوت کړه اوبیا یې خبرې داسې شروع کړې.

قال الله تعالی فی القرانکریم

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۚ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ ۚ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُم بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ج په قرانکریم کې سورة توبة یو سل یولسم ایت شریف کې فرمایي:

حقیقت دادی چې الله تعالی لـه مؤمنانوڅخه د هغوئ نفسونه او دهغوئ مالونه دجنت په بدله کښې اخیستي دي هغوئ د الله په لار کښې جنګیږي نو دوئ کافران وژني او وژل کیږي له هغوي سره په تـورات انجیـل او قران کښې د جنت وعده د الله پر ذمه یو کلکه اوپخه وعده ده څوک دی چې د الله څخه زیات د خپلې ژمنې پوره کونکی وي نـو خـوښ اوسـئ پـه خپلې دغې سودا سره چې له الله سره موکړې ده همدا تر ټولو ستر بریالیتوب دی.

مسلمان ولسه! تاسې به خبر یاست چې دلته کفار راغلي دي او جهاد فرض عین دی نو موږ هم فقـط د الله تعـالی لپـاره راوتـلي یـوؤ او د پـورتني ایت مطابق له الله سره مو دخپل سر سودا کړې له الله تعالی څخه د خپل سر په بدل جنت رانیسو قسم په رب کوم چې داسـې ورځـې هـر وخـت پـر موږ راځي چې موږ دوه ورځې وږي. ګرځو لوږه سترړیا او بې خـوابی زمـوږ سره هره ورځ ملګرې وي خو ای پر کور ناستو اود جهاد څخه غافلو خلګو کوم خوند چې په دې سترړیا لوږو او شب ګیرو کې دی والله بالله که د دنیا په یوه خوشحالی کې هم وي دومره د زړه سکون او ارامتیـا چـې زمـوږ سره ده په الله قسم که یې تاسې په دنیاکې په یوه کار کې هم پیداکړئ د جهاد ذکر الله ج په قران کریم کې په څلورسوه څلور اتیا ایتونـو کـې کـړی دی الله تعالی جهاد تر ټولو غوره اوبهتره عمل ګڼلی دی، الله په شلو سورتونو کې د جهاد یادونه کړې ده، مجاهدین د الله غوره بنده ګان دي، الله تعـالی پـه قرانکریم سورة صف لسم او یولسم ایت کې فرمایي: **أَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَٰرَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ**

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ

ترجمه: ای مؤمنانو ایا تاسې ته زه هغه تجارت وښیم چې له دردناک عذاب څخه مو ژغوري؟

هغه عمل پر الله اود هغه پر پغمبر باندې ایمان راوړی اود الله په لاره کې په خپلو مالونو اوخپلو ځانونو سره جهاد وکړئ همدغه ستاسې لپاره بهتره ده که تاسې پوهیږئ.

همدارنګه په ډیرو حدیثونو کې د جهاد فضلیت بیان شوی دی چې دهغوئ ټولو یادول دلته زما له وس څخه لوړ دي.

په یو حدیث شریف کې چې مقدام بن معدی کرب رانقل کړی دی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: د الله تعالی په نزد د مجاهدینولپاره لس خصلتونه دي اول داچې دلومړي څاڅکي وینې په تویدلو سره ورته ټول ګناهونه بخښل کیږي د مرګ څخه مخکې خپل مقام په جنت کې وینې د قبر له عذابه ژغورل کیږي د قیامت له ویرې څخه په امان وي د قیامت په ورځ بې پر سر یې یو تاج ایښودل کیږي چې یو یاقوت یې له دنیا اومافیها څخه بهتره دی دوه اویاحورې ورکول کیږي د دوه اویا کسانوشفاعت کولای شي، نو ای مؤمنانو! نور دغفلت له خوبه بیدار شئ او جهاد شروع کړئ د کفارو په تبلیغاتو ځانونه مه خطاکوئ د دې پر ځای چې د کفارو راډیو ته غوږ ونیسئ او د هغوئ په تبلیغاتو اکتفاء وکړئ نو قران کریم او احادیث مطالعه کړئ له حقیقي عالمانو څخه پوښتنه وکړئ لومړی خو خپله ټوپک واخلئ جهاد شروع کړئ که موهغه له وسه پوره نه وي د مجاهدینو حمایت وکړئ هغوئ ته پیسې ډوډی اوکورکې ځای ورکړئ که

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم نشي کولای نو په زړه کې له کفارو څخه نفرت کوئ خبردار په مجاهدینو پسې بد رد ونه وایاست چې حشر به مو له همدې امریکایانو سره شي هر څوک چې له امریکایانو سره یوځای په مجاهدینو پسې بد وایي او یا د مجاهدینو په مقابل کې سنگر نیسي نو د هغوئ د ایمان د تللو ویره ده.

گرانو کلیوالو! نور مو وخت نه نیسم په الله تعالی موسپارم که په تاسې کې څوک زموږ له ملگروڅخه غوښتنه لري نو مهرباني وکړئ ولاړ دي شي له دې خبرې وروسته یو کلیوال په لومړي صف کې ولاړ شو او ورته یې وویل چې ستاسې مشر کوم یو دی مصطفی چې د جماعت په دروازه کې ولاړ وو کلیوال ته وویل چې مشر یې زه یم کلیوال مخ شاته د مصطفی خواته را واړوی اوبیا یې په خندا کې ورته وویل چې تاخومخ په خادر تینگ تړلی نو زه به څنگه تاوپیژنم مصطفی هم ورته وخندل او ورته یې وویل چې خیر ته که مې ونه پیژني زه خو دې پیژنم او خدمت دې راته ووایه کلیوال ورته وویل چې ډیره موده کیږي چې دایوه پښه مې د زنگون څخه پاس درد کوي که ته راته یو دم پرې وکړې الله تعالی ته امید لرم چې ښه به شي څکه تاسې د الله تعالی غوره بنده گان یاست مصطفی هم مخکې ورغلی او دکلیوال پر پښه یې دم وکړی اوبیا یې په موسکا کې ورته وویل بابا که د مجاهدینو سره کومک وکړئ الله تعالی به شفاء درکړي کلیوال هم سر ورته د هوپه ډول وښوراوه نور مصطفی او ملگري یې له جماعته بهر راووتلل او ترې روان شول د خالد خبرو د کلي د ډیرو خوانانو ویده ضمیرونه راویښ کړل او ډیرو خوانانو به هره ورځ په خپلو منځونو کې د جهاد کیسې کولې دکلي اکثروخوانانو غوښتل چې جهاد وکړي مگر یواځینی مشکل دا وو چې دوئ ته د مجاهدینو خاص ادرس معلوم نه وو اوهغه خوانان چې د مصطفی سره یوځای شوي وه هغوئ هم دا مشکل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلودی چې اسلحه ورسره نه وه په پنځو کسانو بـه یـې یـو کلاشنکوف او درې شاه جوره مرمی درلودلې د مجاهدینو شمیر په دې وخت کې تر سـلو زیات وؤ خو هر مجاهد په خپل کور کې اوسیده او دشپې بـه بیـا ټـول پـر ټاکلي ځای سره یوځای کیدل یـوه شـپه مـصطفی خپـل شـل ملگـري سره راټول کړه او ورته یې وویل چې نن شپه پر ولسوالۍ او اړونده پوستو حملـه کوو ټول خوشحاله شول یو بل ته یې د خوشـحالۍ ځخـه غـاړې ورکـولې مخکې له دې چې مخ د ولسوالۍ پر طرف حرکت وکړي مصطفی خالد ته وویل چې یوڅـو خـبرې د نـصحت پـه ډول مجاهـدینو تـه وکـړه او هـم د بریالیتوب لپاره دعا وکړه خالد هم مخکې خواته راغلی او د اعوذبالله اوبسم الله ویلو وروسته یې وویل:

ای د اسلام په خاطر سربښندونکو ځوانانو زما مور اوپلار او زماځان دې تـر تاسې قربان شي قسم په الله تعالی خورم چې تاسې د دنیـا ترټولوغـوره بنـده گان یاست تاسې هغه کسان یاست چې د الله تعالی پرته موبـل چاتـه سر نـه دی ټیټ کړی تاسې تر ټولو غټ جابر امریکـا سره ډغـره فقـط د الله تعـالی لپاره وهی تاسې د هغه چاسره نن په تش لاس جنگیـږئ چـې د ټـولې نـړۍ انسانانو په خـدایي نیـولی ده اود همـدې امریکایـانو غلامـي کـوي زړه بـه راتیرو ملگرو داچې وخت لنډ دی زیاتې خبرې نشم کولای نو فقط درته د جهاد اړوند یوڅه معلومات درکوم جهاد پـه لغـت کـې کوښـښ اوزیـار تـه وایي او دشریعت په اصطلاح کې د الله تعالی په لار کې د کفارو اود هغوئ د ملگرو سره خاص دالله لپاره جنگ ته وایي د جهاد اهـداف پـه قرانکـریم کې ذکر شوي دي:

اول. چې د اسلام دعوت غالب اومحفوظ شي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم: د مستضعفینومسلمانانوسره مرسته اوکومک وشي.

دریم: د هغه قوت ماتول چې د مسلمانانوپرخلاف یي سرکښي کړې وي

جهاد هغه وخت ښایست مومي چې د دعوت خلاف مانع پیداشي اویا پر مسلمانانو کفار تیری وکړي چې په اول صورت کې فرض کفایي اوپه دوهم صورت کې فرض عین دی داچې نن پر افغانستان کفارو یرغل کړی نو جهاد پر هر نارینه اوښځینه فرض عین دی اوپه دې وخت کې زوی ته د مور پلار اوښځې ته د میره د اجازې ضرورت نشته دوئ کولای شي چې بغیر له اجازې جهاد ته ولاړ شي د جهاد شرایط دادي: چې شخص به مسلمان ازاد نارینه عاقل بالغ به وي پرمعذور جهاد فرض نه دی.

الله تعالی په قرانکریم سورة توبة پنځم ایت شریف کې فرمایي: **فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ**

ترجمه: مشرکان ووژنئ هرچیرته چې یې وموموئ اوهغوئ ونیسئ اوحصار یې کړئ اوپه څارنځای کې د هغوئ د وژلو لپاره کښینئ.

الله تعالی په قرانکریم کې په بل ایت شریف کښې داسې فرمایي: **وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لاَ تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّهِ فَإِنِ انتَهَواْ فَلاَ عُدْوَانَ إِلاَّ عَلَى الظَّالِمِينَ ١٩٣**

ترجمه: ای مؤمنانو تاسوله دې کفارو سره تر هغه وجنګیږئ چې تر څو یوه فتنه هم پاتې نشي او ټول دین د الله تعالی لپاره وګرځیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

گرانو ملگرو د جهاد غوره اوبهتره نیت د الله تعالی رضا او شهادت دی پوهیږم چې موږ اوتاسې ټول فقط د الله تعالی د رضا لپاره راوتلي یوؤ څکه هیڅوک موږ اوتاسې ته نه پیسې اونه بل کوم دنیاوي امتیاز راکوي اوپه پای کې الله تعالی ته دعا کوم چې یاالله که به موږ ستا د رضا لپاره راوتلي یوؤ موږ ته فتحه اوبریا نصیب کړه یا الله ج زموږ نصرت وکړه خالد په داسې حال کې دعا خلاصه کړه چې ټولو ملګرو یې ژړل او خالد همدومره ژړلي وه چې مخ یې په اوښکو لوند و وروسته مصطفی خپلو ملګرو ته وویل موږ اوتاسې شل کسان پر ولسوالی حمله کوو پوهیږم چې هلته به تر سلو زیات کسان وي خو بری په زیاتوالي کې نه بلکې په اخلاص او د الله تعالی په نصرت کې دی دجنګ لپاره مې تاسې پردرې ګروپه ویشلي یاست چې د لومړي کروپ کسانو سره به یوه پیکا اویو راکیټ وي او د شمال له طرفه به د ولسوالی پر دفاعي پوستو لومړی د راکټ ډز کوي اوبیابه د پیکا ډزې پر شروع کوي په منډه به پوسته فتحه کوي چې د دې کسانو شمیر به پنځه کسان وي او دوهم ګروپ کسان به د شرق له طرفه د ولسوالی پر ودانی حمله کوي او د دوئ سره به یو راکیټ یوه پیکا او درې کلاشنکوفه وي دریم ګروپ کسان به د ولایت مرکزخواته زموږ څخه لیرې په کمین کې ناست وي او درې کلاشینکوفه او یوه توپنچه به ورسره وي که چیرې الله ج فتحه رانصیب کړه نو تښتیدلی دښمن به دوئ په لاره کې تر حملې لاندې نیسي اودابه هم پنځه کسان وي د اول ګروپ مشر خالد د دوهم ګروپ مشر زه خپله او د دریم ګروپ مشر میوند دی اول به حمله لومړی ګروپ شروع کوي خوتر هغه به انتظار کوي چې تر څو په مخابره کې ماورته ویلي نه وي خوهر ملګری له مرمیو سره پام کوي یو یو ډز کوئ مرمی بیخي زیاتې کمې دي همدا لس

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاجوره دوه شریده او دخلو د راکټ مرمی مو هم د تعرض او هم د دفاع دي.

وروسته له دي خبرو ټول کسان د خپل هدف په لور روان شول خالد خان دپوستي پنځوس میتري ته ورساوه او د مصطفی امر ته انتظار شو خو د مصطفی تر امر مخکي خالد نور هم پوستي ته په داسي حال کي ورنژدي شو چي په لاس کي یې راکټ وو خو پوسته کي خاموشي وه خالد نورهم پوستي ته ورنژدي شو خو داخل یې ولیدل چي دپوستي په دروازه کي یو کس ناست دی او تاریاک څکوي او لاسي برق یې خان ته لګولی دی خالد د شاه له طرفه ورغی او پر ناست کس یې ورمنډه کړه او ځنګ کي پروت کلاشنوف ته یې ورحمله کړه او تري راپورته یې کړی ناست کس چي مکمل نشه وو داسي فکر یې وکړی چي خپل ملګری یې دی نو یې په ګنګوړه اوازیي ورته وویل ماشین مه بنوروه راځه نشي ته نن مي عجبه مزیدار تاریاک پیداکړي خالد هم پوه شو چي سړی نشه دی نو ژر شانه شو او ملګرو ته یې وویل راځئ مخکي پیره دار نشه دی دادی ټوپک یې لا ما راوړی ملګري یې هم ورپسي شول او کله چي د پوستي دروازي ته ورسیدل نو یو کس پر ناست کس دده کلاشنکوف ونیوی او ورته یې وویل چي ارام کښینه اولاسونه دي شانه واړوه اوسمدستي یې د پیره دار لاسونه وتړل اوټول په منډه پوستي ته داخل شول او درو کسانو پر بیده کسانو یو کلاشنکوف یو راکټ یو پیکا ونیول او خالد په لوړ غږ پري چغه کړه چي یو هم له خپله ځایه ونه بنوریږئ وروسته هغه نورو دوه کسانو یو یو له بیستره راپورته کاوه اولاسونه یې ورته تړل دپوستي ټول کسان چي شمیر یې دیارلس کسان و ژوندي ونیول کله چي مصطفی د ولسوالي ودانی ته نژدي ورسیدی نو پر خالد یې غږ وکړی چي پر پوسته جنګ شروع کړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوخالد ورته وویل چې ما مخکې لا خپله پوسته فتحه کړه او دولس کسان مې ژوندي ونیول مصطفی ورته وویل چې ته د پوستې له منځه یوځو ډزې وکړه؟

تر څو عسکر د ولسوالی له مرکز څخه د پوستې طرف ته درشي موږ به دلته پر ولسوالی حمله وکړو او هغه کسان چې هلته درغلل تاسې جنګ ورسره وکړي خالد لوړی ټول نیول شوی عسکر د دوئ په خپلو ټوپکانو ووژل کله ې د ولسوالی عسکرو د فاعي پوستې منځ کې ډزې واوریدلې نو د پوستې په طرف یې منډه کړه ډیر کم عسکر په ولسوالی کې پاته شول چې په دې وخت کې د مصطفی ګروف د ولسوالی پر ودانی حمله شروع کړه او په ډیر لږ وخت کې یې ولسوالی هم فتحه کړه ولسوال او نور مشران موټر نه وختل چې تر څو د ولایت مرکز ته ځان ورسوي خوپه لاره کې دمیوند دګروپ په کمین کې وختل چې ټول ووژل شول اود میوند یوملګری هم شهید شو اوپاتې عسکرو هر یو په خپله مخه منډې وهلې جنګ دوه ساعته دوام وکړی او زیات عسکر ووژل شول وروسته مصطفی اوخالد ګروپونه سره یوځای شول او ټوله وسله یې راټوله کړه د ولسوالی او پوستې ودانیو ته یې اور واچوی او د میوند ګروپ کسانو هم له وژل شویو کسانو څخه اسلحه راټوله کړه او موټران یې وسوځول اوخپل شهید ملګری یې راواخیستی او راروان شول د شپې درې بجې ټول بیرته سره یوځای شول ټول ملګري زیات ستړي وه خومصطفی خالد ته وویل چې تاسې په تلوار د شهید جسد هغه پورې هدیرې ته یوسئ زه اونور څلور ملګري به نیول شوې اسلحه په ځمکه کې ښخه کړو خالد هم ورسره ومنل خالد او دپارلس نورو ملګرو د خپل شهید ملګري جسد هدیرې ته راوړی او قبر یې ورته وکیندی اول یې د جنازې لمونځ یې ورکړی اوبیا یې ښخ کړی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته خالد د خپل ملګري د قبر سر ته ودریدی او ملګرو ته يې وويل ایا تاسې خبر یاست چې شهادت څومره لوړ مقام دی ؟

الله تعالی په قرانکریم سورة ال عمران یو سل اونهه شپیتم ایت کې فرمایي: وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

ترجمه: هغه کسان چې دالله په لار کې ووژل شي پر هغوئ د مړو ګمان مه کوئ بلکې هغوئ ژوندي دي اوالله په نزد رزق ورکول کیږي.

نو زموږ اوستاسې ملګری مړنه بلکې ابدي ژوندون ته يې لار وموندل الله تعالی شهادت ته زيات فضيلت ورکړی.

نو زه لوموړی خان اوبیا تاسې ته د دې ملګري د شهادت مبارکي وایم

له دې خبرو وروسته خالد اوملګري دهديرې څخه راروان شول او له لږمزل وروسته خالد ملګرو ته وویل چې نور هر یو خپل کور ته ولاړ شئ او دا راز له خان سره امانت وساتئ خالد او مصطفی هم سره یوخای شول او پر موټرسیکل سپاره شول او دبنت ته وختل سهار په توله ولسوالی کې خلګ حيران وه او پر اته بجې د امریکایانو هلکوپټر ته طیاري هم راغلې او مړي يې ولايت ته انتقال کړه مابنام د تولو رسنیو همدا د سر خبر و چې د هلمند پر مارجه ولسوالی دوه نیمه سوه طالبانو حمله کړې وه او د ولسوال په ګډون يې اته پنځوس حکومتي عسکر وژلي او څه باندې دیرش کسان يې ټپیان کړي دي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او رسنیو داهم ویل چې د طالبانو څخه هم ډیرش کسه وژل شوي چې اکثره یې پنجابیان اود پاکستاني فوځیان دي له دې حملې دوه ورځې وروسته سیمې ته نور عسکر راغلل اویو هفته وروسته امریکایانو هم یوه غټه قرارگاه د ولسوالۍ ترڅنګ جوړه کړه اوهمدلته خپله میشته شول له دې وروسته په سیمه کې حالات بدل شول زیاتو حکومتي کسانو خپل کورونه د ولایت مرکز لښکرګاه ته انتقال کړه او امریکایانو هم نور هره ورځ په سیمه کې ګزمې شروع کړې چې خالد هم له ماینو څخه په کار اخیستنه شروع وکړه اونور ملګري یې هم په ماین جوړولو اوخښولو کې وروزل نور نو داسې ورځ وه نه وه چې امریکایانو دې خپل یو ټانګ د لاسه نه ورکولای اوهره ورځ به مصطفی او خالد ملګرو ته د ژیړې بوشکې څخه ماینونه جوړول او هغوئ به ورته خښول مصطفی او خالد په دري میاشتې کې د امریکایانو نهه څلویښت ټانګان په ماینونو والوځول نور به هره ورځ امریکایان له ماین او کمین سره مخ وه یواځې هلمند کې نه بلکې په هر ولایت کې د مصطفی اوخالد غوندې د کور څخه شړل شوي په دین مین ځوانانو د طالبانو په نوم د امریکا د ظلم او دهشت په مقابل کې دسر په بیه سنګرونو ته رادانګلي وه د طالبانو شمیر ورځ تر بلې زیاتیدی او هغه طالبان بیا راڅرګند شوی وه چې یو وخت یې خلګو بیا تصور لا بې عقلي بلل او هغه امریکا یې ننګول چې نړیوالو ورسره ډغره لیونتوب باله.

مصطفی اوخالد ټول کلی له امریکایانو ازاد کړه او امریکایان یواځې په خپلو قرارګاو کې محاصره شول په کلې کې طالبان ازاد ګرځیدل یوه ورځ مازدیګر خالد د مصطفی ته وویل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد مصطفی له ډېرې مودې وروسته مې بیګاه خپل مور په خوب لیدل او داسې ښکاریده لکه زما واده چې وي او زیاته خوشحاله وه

مصطفی: هههههه پوه شوم چې واده غواړې اشنا.

خالد: نه قسم توکې نه کوم رشتیا مې په خوب لیدل.

مصطفی: ښه الله تعالی دې وبخښي خیر زه به واده درته وکړم خکه مور دې په قبر کې خوشحالېږي.

خالد: هلکه چوپ شه ته څه خبر یې چې زما مور به وفات شوې وي کیدای شي هغه هم ماغونډې الله تعالی ساتلې وي.

مصطفی: څه خیر الله تعالی دې همداسې کړي حو اوس که ژوندۍ وي تو نه به یې خنګه وپیژنې اوهغه به تا څنګه وپیژني.

خالد: آه کم عقله مور نو هم له چا ورکیږي؟

مصطفی: رښتیاهم بخښنه غواړم ماتوکې کولې خوته غمجن شولې الله تعالی دې له خپل مور سره یوځای کړه.

خالد: الهم امین.

مصطفی: خو کوزده درته رښتیا کوم.

خالد: ههههه یاره زه دوه اویا کوزدې او ودونه کوم هغه هم په جنت کې

مصطفی: هغه به هم وکړې دابه هم وکړې؟

خالد: هېښېه هلکه ستا لکه چې خپله کوزدن نه زړه کیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه نه ماویل که تا کول.

خالد: هههه بس یوه شوم دادی ولاړم او که مې ټن ستا مشر ورور ولیدی نو ورته وایم چې مصطفی ته کوزده وکړه.

مصطفی: وا هلکه چیرته ځې ؟

خالد: زه ځم موټر بیایم هلته مې د یوچا سره مرمی وعده کړې هغه رائیسم

مصطفی: ورځه الله تعالی دې مل شه.

خالد: له دې وروسته موټر ته وختی او روان شو څو د مصطفی تر کلي لا نه و وتلی چې جیټ طیاره ښکته راغلل او په زوره غروز شو او د ځمکې څخه دودونه اسمان ته پورته شول مصطفی پوه شو چې بمبار وشو ژر یې موټرسیکل له کوره ر ریستی او پر سپور شو د دود خواته په تیزی ور روان شو کله چې د دود ځای ته ورسیدی کلیوال یې ولیدل چې په کرونډو کې ګرځي او یو موټر چې له پیژندلو وتلی دی هلته په پټي کې له سړکه لیری چپه پروت دی او دودونه ترې پورته کیږي خو له یو کلیوال یې پوښتنه وکړه چې موټر د چا و هغه جواب کې ورته وویل چې ستا ملګری ملاخالد پکې سپور و مصطفی په لوړ اواز چغه وکړه او ورمنډه یې کړه او بل کس یې له ګریوان ونیوی چې خالد څه شو هغه ورته وویل چې خالد نور ورک دی هغه یو څه لږ غوښې یې په څادر کې پیداشوې ستری عرب مجاهد خالد هم د خپل رب لپاره ځان ټوټه ټوټه کړی او د خپل مور پلار په قدم بې قدم کیښودی او د تل لپاره د هغوی سره یوځای شو د خالد د ماشومتوب هغه ارمان پوره شو چې شپه او ورځ به لالهانده پسې ګرځیدی او بسې ژړل به یې خالد خپل مور پلار په دې ورځ پیداکړه خو مصطفی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې يواځې غمونو ته پريښودی او مصطفى ډېر زيات ځکه تاواني شو چې خالد د مصطفى لپاره هر څه و اوهغه يې له لاسه ورکړی اوهر څه يې ولاړل مصطفى په دې وخت کې تر دوه سوه هم زيات ملګري درلودل خو دده ژوند بيا په خالد ښايسته وؤ خو مصطفى پـر هغـه ځـای ولاړ او د خالـد لـږ غوښې يې په لاس کې نيولې وې اود خالد د څو دقيقو مخکې خبرې يې په ذهن کې ګرځيدلې ناڅاپه يې چيغه کړه او په لوړ غږ يې وويـل اه خالـده تاخو رښتيا دوه اويا ودونوپه جنت کې وکړه ته خو رښتيا له خپلې مور سره يوځای شوې ستاخوب رښتيا و رښتياهم ستانن واده دی او ستامور زياته خوشحاله ده خو هې ناخوانه زه دې يواځې پريښودم پر هره سخته کې به زه اوته ملګري وؤ خونن ته يواځې ولاړې.

کله چې خلګو دده خبرې واوريـدلې نـو فکـر يـې وکـړی چـې مـصطفی اعصاب دلاسه ورکړه خو خلګ د مصطفى ژړا ته حيران وه ځکه مـصطفی پـه غيـرت او بهـادری کـې نـوم درلـودی مـصطفی لاهمـدا فريـاد کـاوه چې ملګـري يـې هـم د پيـښې ځـای تـه راورسـيدل ميونـد ورمخکـې شـو او ورته يې وويل چې فرياد نور بس کړه چې ټول ملګري بيا حوصله بايلي مصطفى چې کله د ميوند خبره واوريـدل نـو ځـان يـې کنټـرول کـړی او د خالد غوښې يې د ميوند په لاس ورکړې او خپلـه موټرسـيکل تـه وختـی او روان شو او کور ته راغی او پر خپل مور يې د خالد د شهادت زيری وکـړی اوپه کور کې يې له سترګو اوښکې بهيدلې او اطاق تـه ننـوتی خـو مـور يـې پسې ورغلل اورته يې داسې وويل:

ګرانه زويه باور وکړه چې پر ما باندی ستا اوخالد فرق نه وو خالـد زمـا زوی غوندې و خو که ته هم شهيد شې زه به ونه ژاړم ځکه تابه ويـل چـې شـهيد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه نه دي ژوندي دي نو زه ولې پر ژوندي وژاړم ایا په دې لار کې حضرت حمزه رضی الله عنه نه دی شهید شوی، نو چې د سرور کاینات تره شهید شوی نوته او خالد څوک یاست چې قرباني نه ورکوئ.

مصطفی د مور خبرو ډیر حیران کړی او ژړا یې بس کړه او په ډاډه زړه بهر راووتی لږ شیبه وروسته میوند موټر راوستی اود خالد غوښې یې په کفن کې پیچلې وې او د مصطفی د کور مخ ته یې ودروی او دکلي ملاصاحب ته یې وویل چې جماعت کې اعلان وکړی چې خالد شهید شوی او د مازدیگر لمانځه وروسته یې جنازه ده هرمسلمان خان حاضر کړئ د مازدیگر لمانځه وروسته په سلګونو کسان د خالد جنازې ته حاضر شول چې د جنازې لمانځه وروسته مصطفی ولاړ شو او د څو ایتونو تلاوت وروسته یې داسې وویل:

یقینا الله ج ټول غوره اعمال خلګوته بیان کړي دي په دغواعمالوکې یې جهاداودالله (په لار کې جنګ تر ټولو بهتر عمل ګرزولی دی او په جهاد کې یې شهادت ته ډیره اوچته مرتبه ورکړې ده او د جهاد تر نورو ټولو عملونو یې بهتر ګرزولی او هم یې غټ ثواب پورې خاص کړی؛ له براء بن عازب (رض) څخه روایت ده: یوکس چې پوره سلاح ور سره وه پیغمبر (ص) ته راغی او وې ویل: ای د الله (ج) پیغمبر (ص) جنګ وکړم، او که مسلمان شم؟ پیغمبر (ص) ورته وفرمایل:» أسلم ثم قاتل« اول مسلمان شه او بیا جنګ وکړه ، نو مسلمان شو، او بیایي جنګ وکړ، او شهید شو ، پیغمبر (ص) وفرمایل:» عمل قلیلا وأجر کثیرا« (۱)لږ عمل یې وکړ، او ډیر اجر ورکړی سو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پیغمبر (ص) د شهید په حق کې فرمایلي دي: «إن للشهید عند الله سبعة خصال یغفر له في أول دفعة من دمه و یرى مقعده من الجنة ویأمن الفزع الأكبر و یجار من عذاب القبر ویوضع على رأسه تاج الوقار، الیاقوتة منه خیر من الدنیا وما فیها ویزوج بإثنین وسبعین من الحور العین ویشفع لسبعین من أقربائه» (۲) یقینا د شهید لپاره د الله (ج) په دربار کې وو۷ امتیازه دي [۱] له اول څاڅکي د وینو سره ګناهونه وربښل کیږي [۲] اوپه جنت کې د اوسیدلو ځای یې ورلیدل کیږي [۳] او د قیامت په ورځ به له هغه لویې ویرې بې غمه وي [٤] او د قبر له عذاب څخه به خلاص وي [٥] اوپه سر به یې د عزت تاج ورښودل کیږي چې یو یاقوت به یې تر ټولې دنیا او څه چې په دنیا کې دي بهتروي [٦] اودوه اویا [۷۲] د جنت حورې به ورپه نکاح کیږي [۷] او د خپلو اویا [۷۰] خپلوانو لپاره به یې شفاعت قبلیږي.

وګورئ هغه څوک چې جنت غواړئ! هغوامتیازونو ته چې الله (ج) د شهیدانو لپاره تیار کړي دي کوم چې لیږ مخکې یاد شول.

په یو حدیث شریف کې چې له انس (رض) څخه روایت ده راغلي دي: چې پیغمبر (ص) وفرمایل: «ما أحد یدخل الجنة یحب أن یرجع إلى الدنیا وله ما على الأرض من شئ إلا الشهید یتمنى أن یرجع إلى الدنیا فیقتل عشر مرات لما یرى من الكرامة» (۱) هیڅ جنتي به دا نه خوښوي چې بیرته دنیا ته راوګرزي او څه شی چې په مخ د زمکې دي دا ټول د ده وي پرته له شهیده چې هغه به دا غواړي چې بیرته دنیا ته راوګرزي، او لس څله د الله (ج) په لارکې ووژل شي؛ د هغه کرامت له جهته چې الله (ج) شهید ته ورکړی اویوبل روایت کې د "من الكرامة" په ځای «لما یرى من

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضل الشهادة « راغلي دي معنی د شهادت د هغه فضیلت له جهته چې وینې یې.

بلکه څوک چې د شهادت په غوښتلو کې کوشش او جهاد کوي الله (ج) دهغه لپاره درجې تیاري کړې دي؛ څکه له ابي هریره (رض) څخه روایت ده: چې پیغمبر (ص) وفرمایل: »إن في الجنة مائة درجة أعد ها الله للمجاهدين في سبيل الله ما بين الدرجتين كما بين السماء والأرض «(۱)یقینا په جنت کې سل درجې دي الله (ج) د مجاهدینو لپاره تیاري کړې دي، د هرو دوو درجو په منځ کې لکه له زمکې تر آسمانه دومره مسافه ده.

مسلمانانو ورونو! چې د مجاهد همدا درجې دي نو ستاسې د شهیدانو په در جو څه گمان ده؟ چې هغوئ به له صدیقانو، او انبیاؤ علیهم السلام سره وي بې شکه د هغوئ درجې ډیرې اوچتې دي . له مسروق رحمة الله تعالی علیه څخه نقل شوی ده: چې موږ له عبدالله بن مسعود (رض) څخه د لاندې آیة په هکله وپوښتل } **وَلاَ تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ أَمْوَاتاً بَلْ أَحْيَاء عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ** { [آل عمران ۱٦۹]

ترجمه: هیڅ گمان مکوه په هغو کسانو چې په لار د الله (ج) کې وژل شوي چې هغوئ به مړه وي بلکه هغوئ ژوندي دي، د هغوئ د پروردگار(ج) په نزد دوئ ته روزي ورکول کیږي.

عبدالله بن مسعود (رض) وویل: چې موږ د دې آیت په هکله له پیغمبر (ص) وپوښتل پیغمبر (ص)وفرمایل: »**أرواحهم في جوف طير خضر لها قناديل معلقة بالعرش تسرح من الجنة حيث شاءت ثم تأوي إلى تلك**

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

القناديل فأطلع إليهم ربهم إطلاعة فقال: هل تشتهون شيئا؟ قالوا: أي شئ نشتهي ونحن نسرح من الجنة حيث شئنا ففعل بهم ثلاث مرات فلما رأوا أنهم لن يتركوا من أن يسألوا قالوا: يا رب نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حتى نقتل في سبيلك مرة أخرى فلما رأى أن ليس لهم حاجة تركوا« (۱)

د هغوئ اراوح گاني به د زرغونو مرغانو پـه جوجـورو کـې وي ، د دوئ د اوسیدلو لپاره به په عرش پورې خوړندې (خالي) د څراغونو پـه شـکل کـې وي د جنت په هرجای کې چې یې زړه غواړي ګرځیږي به (منظره به کوي) او بیرته به هغو څراغونو (خالو) ته راګرزي او یو ځلي بـه د دوی پروردګار (ج) ور ته رابښکاره شي، او ورته ووبه وايي: چې تاسې څه شئ غواړئ؟ هغوی به ووايي: موږ به نورڅه غواړو؟ په داسې حال کـې چې د جنت پـه کوم جای کې چې زموږ زړه غواړي ګرزیـدای شـو، الله (ج) بـه درې ځلې دوئ سره دا سوال جواب وکړي، کله چې دوئ پوه شي چې بـې غوښتلو د کوم شي نه پریښودل کیږي، نو دوئ بـه ووایـي: اي الله (ج) مـوږ دا غـواړو چې زمونږ ارواح ګاني بیرته د موږ جسدونو کې ننه باسي، د دې لپاره چې موږ د تا په لارکې یو ځل بیا ووژل شو، کلـه چـې دا ښـکاره شي چې دوئ څه شي ته ضرورت نه لري پریښودل به شي.الله (ج) لا مخکې پـه هـر څه عالم د ی خو لـه دې سـوال جـواب سره خپلـه دهغـوی لـه خـولې دا خبره راوزي چې دوئ حاجت نه لري.

شهید په همیشه بې زواله نعمتونو کـې ده، لـه دې سره سره الله (ج) د ده ټول ګناهونه مخکې له دې چې جنت ته ننوزي وربښي او درجې یې ور لوړوي؛ لـه عبـدالله بـن عمـرو بـن عـاص (رض) څخـه روایـت ده: چـې پیغمبر (ص) وفرمایل: »یغفرالله للشهید کل ذنب الا الدين (۱)«الله (ج) شهید ته ټول ګناهونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربښي، پرته له پوره (قرض) الله (ج) هغه مال چې د کوم کس په شهید پور (قرض) وي نه وربښي، او له ابي قتادة (رض) څخه روایت ده: چې پیغمبر (ص) دموږ په منځ کې پاڅیدو، او دا خبر یې بیان کړه چې د الله (ج) په لار کې جهاد اوایمان تر ټولو اعمالو غوره دی، نو یو کس پاڅیدو او وې ویل: اي رسول الله !دا راته ووایه که زه د الله (ج) په لار کې ووژل شم گناهونه به مې وبښل شي؟ پیغمبر (ص) ور ته وفرمایل: «نعم إن قتلت في سبیل ا الله و أنت صابر محتسب مقبل غیر مدبر «هو گناهونه به دې وبښل شي که ته ووژل شې دالله (ج) په لارکې په داسې حال کې چې ته صابر، د ثواب غوښتونکی، په مخه روان وې او دښمن ته شا اړونکی نه وې، بیا پیغمبر (ص) ورته وفرمایل: «کیف قلت «تا څنگه سوال وکړ؟ هغه وویل: ماته بیان وکړه که زه د الله (ج) په لار کې ووژل شم گنا هونه به مې ووبښل شي؟ پیغمبر (ص) وفرمایل: «نعم وأنت صابر محتسب مقبل غیر مدبر إلا الدین فإن جبریل علیه السلام قال لی ذالك «(۱)هو وبه ښښل شي که ته ووژل شې په داسې حال کې چې ته صابر، د ثواب غوښتونکی، په مخه روان یې، شااړوونکی نه یې ټول به وبښل شي پرته له پوره (قرض) چې په شهادت نه ښښل کیږي ځکه اوس ماته جبرئیل دا خبره وکړه.

الله (ج) په خپل فضل او احسان او کرم سره د شهیدانو ټول گناهونه وربښي پرته له پوره چې هغه نه ښښل کیږي، او که پور حق د الله (ج) وای هغه به یې هم شهیدانوته ور ښښلی وای خو هغه حق د بندگانو دی، څوک چې د جهاد اراده لري ورته ضرور ده چې هرچا پورکه ورباندې وي هغه خپلو مالکانو ته ورکړي ترڅو چې په غاړه یې هیڅ پور پاته نشي. له شهید څخه په دوو حالونو کې پور اداء کیږي [۱] الله (ج) د قیامت په ورځ د شهید پور پرې کوي که دې نوموړي د اداء کولو اراده لري خو عاجز وي مال نلري یا بل عذر ورته پیښ وي [۲] چې مجاهد شهید شي او د پور د اداء کولو وخت لا نه وي راغلی. د پیغمبر (ص) سنت دا وو چې د کوم مړي په ذمه به پور وو د جنازې لمونځ یې نه ورباندې کول څو چې به هغه اداء نه کړای شو، او یا به دمړي کوم خپلوان ، یا بل کوم مسلمان به د هغه د اداء کولو ضمانت وکړي، نوکه پرخالد ستاسې د کوم یوه قرض پاتې وي غبږ وکړئ چې زه یې ور ادا کړم خوهیڅا هم غبږ ونه کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصطفی له ویناوروسته هر سړی خپل کور ته ولاړی او مصطفی د میوند او خو نورو دلګیو مشرانو سره د میوند کور ته راغلل او د خالد پر ځای یې میوند خپل معاون وټاکی او ملګرو ته یې وویل که زه شهید شوم ستاسې مشر به همدا میوند وي او که میوند هم شهید شو ستاسې مشر به صادق وي خو جهاد به تر هغه پورې کوئ چې تر څو مو اشغالګر نه وي مات کړي د خالد شهادت مصطفی په رواني او فزیکي ډول کمزوری کړی که څه هم مصطفی کوښښ کاوه چې ځان زړه ور وښکاره کړی خو د کمزورۍ نښې یې د ورایه معلومیدلې د خالد د شهادت دریمه ورځ وه چې په مخابره کې غږ شو چې امریکا له کمربنده را اوښتي دي او ملګري ځان مخ ته ورسوئ چې کمین دی مصطفی چې کله دا خبره په مخابره کې واوریده نو دخالد فاتحې ته راغلي کسان یې پریښودل او موټر یې رهي کړی او د ملګرو سره یو ځای شو که څه هم میوند ډیر ورته وویل چې ته کمین ته مه ځه خو مصطفی هشتادو په لاس کې و او میوند ته یې وویل چې د خالد انتقام خپله اخلم کله چې جنګ شروع شو مصطفی هشتادو د امریکایانو پر یو ټانګ ورپرابر کړی او د تکبیر په چغه سره یې ډیر پر وکړی ټانګ یې وویشتی او دودونه تري پورته شول خو مصطفی چې کله هشتادو ته بل ډیر اچاوه د بل ټانګ له خوا په نښه شو او خاص په ځیګر یې وویشتی میوند چې ورمنډه کړل او مصطفی یې په غېږ کې ونیوی او غږ یې پر وکړی او د امیر امیر نارې یې پر وهلې خو مصطفی یې له خپل سترګې خلاصې کړلې او موسکی شو او میوند ته یې وویل چې خالد مې غواړي خالد نارې راوهي خالد راته انتظار دی.

چې د خالد د مرګه وروسته د مصطفی همدا اوله اوهم اخري موسکا شوله.

پای

د شوال د میاشتې دوهمه

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library